

மச்சமுனி ஜோதிடம் பீராங்கி முனி ஜோதிடம்

நந்திநூல் சாஸ்திரம்

சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்கு உபதேசித்த ஜோதிட

சாந்தி தீபம் : அகஸ்தியர் சுந்தரானந்தருக்கு

உபதேசித்த ஜோதிடக் கல்மகாண்டச் சருக்கம்

Acc.No: 44889

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

மச்சமுனி ஜோதிடம் பீராங்கி முனி ஜோதிடம்

நந்திநூல் சாஸ்திரம்

சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்கு உபதேசித்த சோதிட
சாந்தி தீபம் ; அகஸ்தியர் சுந்தரானந்தருக்கு
உபதேசித்த சோதிடக் கன்மகாண்டச் சருக்கம்

பதிப்பாசிரியர்

பாலஷண்முகானந்தா

தாமரை நூலகம்

7, என்.லி.ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை - 26

தொலைபேசி : 23620249

தாமரை வெளியீடு	: 125
முதல் பதிப்பு உரிமைப் பெற்றது.	: ஜூலை 1994
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூன் 2012

நூல் விவரம்

நூலின் பெயர்	: மச்சமுனி ஜோதிடம் பீராங்கீமுனி ஜோதிடம்
பதிப்பாசிரியர்	: பால ஷண்முகானந்தா
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என்.ஜி.ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜூன் 2012
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: வெள்ளைத்தாள் 14.4
எழுத்துக்கள்	: 10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 114
பிரதிகள்	: 1200
பைண்டிங்	: செக்ஷன்
விலை	: ரூ. 60/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் சென்னை - 34.

சுத்புர

சித்தர்கள் அனைவருமே சோதிடக் கலையை மிக அருமையாக வளர்த்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களைப் போல் சாதாரணமாக லக்னம், பாவம், கிரகநிலை என்ற முறையில் அல்லாமல் இவைகளை எல்லாம் கடந்து நூதனமான வழிகளைப் பின்பற்றி பலன் சொல்வதற்கு வழிவகைகளையும் கண்டறிந்துள்ளார்கள்.

சித்தர்கள் அருளிய நாடி நூல்களே இவற்றிற்குச் சான்றாகும். இன்று எத்தனையோ பேர் எத்தனையோ வழிகளில் பித்தலாட்டம் செய்து வந்தால் கூட உண்மையாக நாடி நூல் பயின்றவர்கள் யாராவது ஒன்றிரண்டு பேர் இருந்து அதிசயிக்கத் தக்கவகையில் உண்மையான பலன்களைக் கூறுவதால் பொதுமக்களுக்கு நாடி ஜோதிடத்தில் அளப்பரிய நம்பிக்கை இருந்து வருகின்றது.

சித்தர்கள் பின்பற்றிய ஜோதிட முறைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைந்துள்ளவை இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள நான்கு நூல்கள்.

மச்சமுனி ஜோதிடம்

ஆரூடம் அல்லது பிரஸ்னம் கூறும் முறையில் மச்சமுனி இந்தப் பாடல்களை அமைத்திருக்கிறார். இதைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு பலன் சொல்வதானால் வருகிறவர்கள் திகைத்துப் போவார்கள். அவ்வளவு அற்புதமான சாஸ்திரம் இது.

பரிகாரமாக காயத்ரி மந்திரம் ஜெபிக்கும்படி முனிவர் கூறி இருப்பது வியக்கத் தக்கதாகும். அதாவது பலன் சொல்லுவோர் தமது இஷ்டத்திற்கு எதையும் கேட்க முடியாதபடி முனிவர் தாம் ஒரு தடை விதித்து விடுகிறார்.

நந்த நூல் சாஸ்திரம்

நெற்றியில் காணும் வரைகள், கழுத்தில் உள்ள வரைகள், மணிக்கட்டிலும், விரல்களிலும் உள்ள வரைகள் இவற்றைக் கொண்டு பலன் சொல்வதைப் பார்த்திருக்கலாம். அந்த முறைக்கு ஆதாரமே இந்த நூல் தான். மனிதனுடைய ஆயுள் அதிர்ஷ்டம், தாம்பத்திய வாழ்க்கை, பிள்ளைகள், பிள்ளைகள் தனக்கு அனுசரணையாக இருப்பார்களா? இல்லையா? என்பது, அத்தனை விஷயங்களையும் வரைகளைக் கொண்டே கூறும் முறையை இந்த நூலில் காண்கிறோம்.

சுப்ரமணியர் அருளிய சாந்த தீபம்

இது முருகப் பெருமானார் பாடிய நூல். ஒரு ஜாதகத்தில் கிரகங்கள் இப்படி அமைந்து இருந்தால் அந்த ஜாதகர் இன்ன பாவம் செய்திருப்பார். அதற்கு இன்ன பரிகாரம் செய்தால் மட்டுமே அவருடைய கஷ்டம் அல்லது நோய்தீரும் என்று முருகப் பெருமான் கூறுகிறார்.

அடுத்த நூலில் அகஸ்தியர் இதே விஷயத்தை சுந்தரானந்தருக்குக் கூறுகிறார்.

மொத்தத்தில் இந்த நூல் ஜோதிட சாஸ்திரத்தில் பலவிதமான பகுதிகளை இணைத்துக் காட்டுவதாக அமைந்து உள்ளது. ஜோதிடத்தில் நுட்பமான பகுதிகளை அறிந்து கொள்வதற்கு உறுதுணையாக இந்நூல் விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பாஷஷண்முகானந்தா

பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

விவரங்கள்	ப.எண்.
மச்சமுனிஜோதிடம்	2
நந்திதேவர் அருளிச் செய்த புருஷலட்சண ரேகை சாஸ்திரம் - நந்திநூல் சாஸ்திரம்	29
சுப்ரமணியர் அகஸ்தியருக்கு உபதேசித்த சோதிட சாந்தி தீபம்	31
அகஸ்தியர் சுந்தரானந்தற்கு உபதேசித்த சோதிடக் கன்மகாண்டச் சருக்கம்	61
பீராங்கி ஜோதிடம் - 300	68

முக்கிரக காயத்ரீ

சூரிய காயத்ரீ

அச்வ த்வஜாய வித்மஹே பாசஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ சூரிய : ப்ரசோதயாத்

சந்திர காயத்ரீ

பத்ம த்வஜாய வித்மஹே ஹேம ரூபாய தீமஹி
தன்னோ ஸோம : பிரசோதயாத்

செவ்வாய் காயத்ரீ

வீர த்வஜாய வித்மஹே விக்ந ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ யௌம : பிரசோதயாத்

புதன் காயத்ரீ

கஜ த்வஜாய வித்மஹே சுக ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ புத : பிரசோதயாத்

குரு காயத்ரீ

விருஷ்ய த்வஜாய வித்மஹே க்ருணி ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ குரு பிரசோதயாத்

சுக்கிர காயத்ரீ

அச்வ த்வஜாய வித்மஹே தனுர் ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ சுக்ர : பிரசோதயாத்

சனி காயத்ரீ

காக த்வஜாய வித்மஹே கட்க ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ மந்த : பிரசோதயாத்

இராகு காயத்ரீ

நக த்வஜாய வித்மஹே பத்ம ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ ராகு : பிரசோதயாத்

கேது காயத்ரீ

அச்வ த்வஜாய வித்மஹே ஹஸ்தாய கூல தீமஹி
தன்னோ கேது : ப்ரசோதயாத்

மச்சமுனி ஜோசியம்

காப்பு

ஆறண மாகமங்கள் அதிகமாம் பொருளுக் கெல்லாம்
காரணமாகச் சோசியம் கருவையாம் பாடுதற்கு
தேறண விருதுகட்டி தொல்புனியோற்குச் சொல்ல
வாரணந் தன்னைப் போற்றும் அருள்குருபாதம் காப்பாம். 1

வடமொழி யாவும்பார்த்து வண்மையாய் சுருக்கம்பாட
திடமுடன் குருவின்தானை தேடியே கண்டு சென்று
அடவுடன் தமிழ்நூறுக்கு அடக்கியே கணிதஞ்சொல்ல
நடமிடும் பராபரத்தை நாடிய கண்கள் காப்பாம். 2

சீர்வெற்ற சோசியம் யாவும் சிறப்பாக வியந்துசுற
நேர்மையாம் ரிசிகள்சித்தர் நிறுவாணி பாதம்போற்றி
பேர்புகழ் சனங்களுக்கு பேசியே சொல்லியாவும்
கார்முகில் விருட்சம்போல கண்டுநான் பொருத்தஞ் சொல்வேன் 3

நயமுடன் மயநூல்தோய்ந்து நாடியே சுருக்கிச் சொல்ல
செயமுடன் மகன்கண் பாதம் சிறந்துநான் போற்றிக் கொண்டு
பயனுடன் பொருளையாய்ந்து பார்த்துநான் விதிக்க நன்றாய்
கயல்விழி உமையாள்பாதம் கார்த்தென்றுங் காப்பு மூன்றே. 4

ஜோதிஷ காபத்திரி

சீர்வெற்ற நந்தியடி முனிவர் மூலர்
சிறப்பான மச்சமுனிபாதம் போற்றி
நேர்வெற்ற ரிசிகள் சித்தர்பாதம் போற்றி
நெறியாக வயன்மனதில் மானதமாய்க்கொண்டு
வாற்றெற்ற சுகாதீத அருளினாலே
வண்மையாய் சோசிய காயத்ரியைப் போற்றி
ஊருற்ற சனங்களுக்கு உறுதியாக
உத்தமனே சொல்லுகிறேன் நித்தியமாய்க் காணே. 5

கானென்றேன் நவக்கிரகத்தின் காயத்தியம்பா
 கருணையுடன் தனித்தனியே லட்சுமரூப் போட்டு
 வானென்ற பொருள்நாடி யுளத்தி லொளிக்கண்டு
 வண்மையா யாலையாங்கள் சுகங்கோட்டை
 தானென்ற சனங்களுக்கு உளவு யெல்லாம்
 தனித்தனியேசிக வயதுக்கு பொருத்தஞ் சொல்லே.

6.

நித்திய சாதகம்

சொல்லென்றேன் நித்திய சாதகந் தானப்பா
 சொட்சனாள் பிதாவிந்து சுருகமுன்னே
 வெல்லென்றே நாதவிந்துதரிக்கு லக்னம்
 வெவ்வேறே நவக்கிரக தேவதையும்சொல்லு
 நிலென்றே அந்தமொழி கேட்டுக்கொண்டு
 நிலவரமாய் உள்ளமதில் சொல்லுமைந்தா
 அல்லென்று நீ நினைந்து கொண்டாயானால்
 அப்பனே நீயுரைத்த தெல்லாம்பொய்யே.

7

அந்த மாதத்தின் லக்னத்தில் குருவைபி போடவும்
 மொய்யொன்றுஞ் சொல்லாதே மெய்யாய்ச்சொல்லு
 போதமாய் காயத்திரி நித்தியமும் செவித்தே
 செய்யென்று விந்துயொன்பதுக்கு முன்னே
 செய்யமகா கணபதிக்கு விந்துவொன்று
 கையென்று திங்களிந்த லக்னமே குறித்து
 கலங்காமல் குருவையதில் பதித்துவைத்து
 தையென்றேன் வரண்ட தனில் ராகுவையும்ப்பா
 தவறாமல் துக்கேழிலக் கேதுவையுஞ்சூட்டே.

8

சூட்டப்பா ஆறதனிற் சந்திரனை நீயுஞ்
 சுகமான ஏழுதனில் சுக்கிரனைக் காட்டு
 நீட்டப்பா வொன்பதனில் சூரியனைத் தாக்கி
 நிலையான சனியதிலே நித்திய மாநிறுத்திக்
 காட்டப்பா செவ்வாயைப் பத்ததனில்பதித்து
 காரணமாயிப் புதனையும் நீபதினொன்றிலிருத்தி

மூப்ப்பா முன்கண்ட சோதினையை மிகவும்
முனையாகக் கண்டகுறி முக்கியமாய்ச் சொல்வேன்

9

சொல்லென்றே நாலதனில் சந்திரனோயிருக்கில்
சோதனையா யுன் பொருள்கள் களவுபோச்சு
வெல்லென்றேன் பல தவசம் கண்டுபோக்கும்
நேரில்லை உன்மனையான் புரம்போந்தே திரிவான்
அல்லென்றே னுன்மனையான் கன்னிதனில்லை
ஆங்காரப் புத்திகளும் மிகுந்து காணும்
செல்லென்றேன் நிலப் பூச்சி மிகுந்து காணும்
சேராமல் மனைவிரிந்தே திரிவார்காணே.

10

காண்ப்பா யேழுதனிற் சுக்கிரன் தானிருக்கில்
களவில்லை புன்பொருள்கள் கைமேலாகுந்
தான்ப்பா ஒன்பதில் சூரியன்கிருந்துத்
தவறாமல் சனியோடு உருவாய்கண்டால்
மூன்ப்பா உயிரிழிதலென்று சொல்லு
முக்கியமாத் தன்மனையும் பாழாம்பாகு
தேன்ப்பா பத்திற் செவ்வாய் நிற்கின்
தேடிவந்த கிணற்றுக்குள் நீருண்டாமே.

11

ஆமென்ற பதினொன்றில் புதனும் நிற்கில்
வழுக்காக பூமியது விளையும்பாகு
நாமென்ற லக்கனத்தில் குருவே நிற்கில்
நாட்டுக் குளுத்தியோகம் நன்றாய்ச்செய்வான்
வானென்றேன் வரண்டதனில் ராகுநிற்கில்
நயமான பெண் சேருங் கேதுவுக்கேபுத்திரன்
தாமென்ற லக்கினத்துக் கெட்டில்கேது
தவறாமல் வீற்றிருந்தால் தண்டுகையாம்பாரே.

12

பார்ப்பா பொதுகணித்து மிதுதான்பார்த்துப்
பதறாமல் பார்த்து நீ நன்றாய் சொல்லு
நேர்ப்பா யிதிலின்ன மனேகமுண்டு
நேர்த்தியாய் நவக்கிரக தேவதையுஞ் சொல்லுஞ்

சீர்ப்பா லோகமெல்லா முன்புகழைப் பேசுஞ்
 சின்மயத்தார் மாதமதைக் கண்டுநின்று
 கார்ப்பா திங்கள் பணிவெண்டுக் குந்தான்
 காரணமாயிப் பிரித்து நித்தியம் நன்றாய்ப் பேசே.

13

மேஷம்

பேசுமென்று சொன்ன வகை விபரங்கேளு
 பேச்சரிய மேஷமென்ற திங்கள்தன்னில்
 தேசமென்று மேஷத்தில் சுக்கிரனைப் பாதித்து
 தெளிவான வாக்கதிலே புதனையுமே நிறுத்தி
 வாசமென்று நாலதிலே குருவையுள் நீ பதித்து
 வண்மையாய் சந்திரனை யதுக்குள்சேர்த்து
 பாசமென்ற ஆறுதனிலே ராகுவையும்விதித்து
 பண்பாக அதுக்கேழில் கேதுவையும் மாட்டே.

14

மாட்டயிலே துலாமதனிற் சனிசெவ்வாயிருத்தி
 மார்க்கமாய்த் தனுசுதனிற் சூரியனிருத்து
 சுவட்டயிலே ஒன்பதையு மாகித்து குருவருளால்
 குருவருளாலனு போக மியாவுஞ்சொல்லே
 ஊட்டயிலே பாக்கிலையும் பணமும்வைத்து
 உத்தமனே கணிதமது பார்த்துச்சொல்லு
 நாட்டயிலே நவக்கிரககாயத்திரியையோதி
 நயமாகக் குறியதனை நாடிச்சொல்லே.

15

சொல்லென்றே னிரண்டதனில் புதனிற்கையாலே
 சோர்வில்லா வித்தைபுத்தியோக முண்டாம்
 வெல்லென்றே லக்கனத்தில் சுக்கிரந்தானிருக்கில்
 வெகுயோகம் பூமிக்குள் பிழைப்புண்டாம்பாரு
 கல்லென்றே னால்தனிற் குருசந்திரயோகங்
 காரணமா யிருக்கையினால் கனதனங்கள் தவசம்.
 வில்லென்றேன் துலாமதனிற் சனிசெவ்வாயிருக்கில்
 விளக்கமாய் பூமிகளுஞ் செலமுண்டாமே.

16

உண்டாகுந் தனுசுதனில் சூரியந்தானிருக்கில்

உத்தமனே பெண்பத்து பிறக்கும்பாகு

நன்றாகு மீனத்தில் கேதுநின்றால்

நயமான புத்திரந்தா னொன்றேயாகும்

பண்டாகும் கன்னியதில் ராகுநின்றால்

பாக்கியங்கள் மிக உண்டு அறிந்து பாகு

ஒன்றாகத் தனித்தனியே நிறைந்து நிற்கில்

ஒருமையுடன் ராசாக்கள் வசியமாமே.

17

ஆம்பா சுக்கிரந்தான் துலாத்தைப்பார்க்கில்

அம்மம்மா லோகமெல்லாம் வசியமாகும்

தாம்பா குருச்சந்திரனை சுக்கிரனோக்கில்

தவறாமல் தரணியில் ராசாவாவான்

ஓம்பா சூரியந்தான் சுக்கிரனை நோக்கில்

உருமையுடன் சித்துவினையாட்டே செய்வான்

நாம்பா யொளியாமல் வெளியாச்சொன்னோம்

நாதாக்கள் அறியவுமே மேஷ முற்றே.

18

ரிஷயம்

முத்தென்ற ரிஷயம்தில் விபரமிகச் சொல்வேன்

முனையாகக் குருவையதிற் பதித்து வைத்து

சுற்றேன்றேன் வாக்கதனில் புதன்சுக்கிரன்கேது

சுகமாக நாலதனில் சனியைமிக்கப்பதித்து

ஒற்றென்றேன் அஞ்சுதனில் செவ்வாயையிருத்தி

யோங்கிநின்ற யேழுதனில் சந்திரனைப்பதித்து

கொற்றென்றே வரண்டதனில் சூரியன்ராகுவையுங்

குலையாமல் நீயிருத்தி சுவந்தும்பாரே.

19

பாரப்பா தூதன்வந்த காரியமும் நன்று

பதறாமல் பார்த்து நீ பலிக்கச்சொல்லு

நேரப்பா லக்கினத்தில் குருவேநிற்கில்

நிலையான பொருளைமிக நாடிவந்தான்

சீர்ப்பா வாக்கதனிற் புதன்சுக்கிரன்கேது

சிறப்பாக வீத்திருக்கில் பூமிக்குள் பொருளாம்
வாரப்பா நாலதனிற் சனியேநிற்கில்

வண்மையாய்த் தனம்வரம்பக் கேட்குந் தானே.

20

காணென்ற அஞ்சதனிற் செவ்வாய்ப்நிற்கில்

காரிகையான் வைத்ததனங் காணும்பாரு
தானப்பா யேழ்தனிற் சந்திரனே நிற்கில்கன

தன் தனமும் பிறர் தனமும் சவ நிற்கும்
வானப்பா யெட்டதனிற் சூரியன்ராகுவந்தான்

வண்மையாய் வீத்திருக்கில் சிவந்த நிலமணலாம்
ஆனப்பா ஆஸ்தி கொண்டு கிடக்கும்பாரு

அதுவரிந்து யெடுத்தாக்கால் ஆக்கம் நீராமே.

21

ஆமப்பா சந்திரனை செவ்வாய் பார்க்கில்

ஆகாத யீரெட்டுச் சாணுக்குள்ளே
ஓமப்பா சந்திரன் நாறான குருவைப் பார்க்கில்

ஒளியாத பதினெட்டுச் சாணுக்குள்ளே
தாமப்பா குருவதனை சனியேபார்க்கில்

தயங்கியே பாரையுண்டு தண்ணியில்லை
வேமப்பா சூரியன்தான் செவ்வாயை நோக்கில்

வெகுகால முனைந்தாலும் பலனில்லைப்பாரே.

22

பாரென்றேன் இந்தவகைக் கிரகங்களல்லாம்

பார்த்துநீ பலிதமாய் பண்பாயிச் சொல்லு
நேரென்றேன் புதன்சுக்கிரன் கேதுவைத்தானப்பா

நெறியாக முறைதனிற் பதித்துவைத்து
ஆரென்றேன் துலாமதனிற் சனிசெவ்வாயிறுத்தி

அழகாக வதுக்கேழில் சந்திரனைப் பதித்து
யோரென்றே னொன்பதனிற் சூரியன் ராகுவைத்தான்

ஒளியாக விருட்சிகத்தில் குருவையதில் நோக்கே.

23

நோக்கயிலே நவகாயத் திரியதனையோர்ந்து

நோன்மலர் தாளதனைப் போற்றி கணிதம் உரைசொல்லு
தாக்கயிலேயக் கணத்தில் குருபலந்தானப்பா

தவறாமலைத் தொழிலும் பார்க்கலாகும்

நீக்கமிலைப் புதன்சுக்கிரன் கேதுவந்தான் மூன்றில்
 நிலையாக வெத்தொழிலும் நிலைக்கும்பாரு
 ஊக்கமதாய் துலாமதனில் சனிசெவ்வாய்ப்பிருக்கில்
 உண்மையதா யெய்விணியுந் தீரும்நாடே.

24

நாடென்றே னேழுதனிற் சந்திரந் தானப்பா
 நலமாக வீத்திருக்கில் தனகவசமிகுதி
 சூட்டென்றேன் நவமதனிற் சூரியன்ராகுவினாள்
 சுகமில்லாப் பிணிப்பாபிகவே கொள்ளும்
 பாட்டென்றேன் கொடியிலே வனவினங்குமுண்டாம்
 பதனமாய்ச் சாந்திகள் நீபண்ணத்தீரும்
 கோடென்றேன் விருஷப காலசக்கரந்தானப்பா
 கோடியிலே ஒருவாமிசக் காண்பார்கானே.

25

ம்துனம்

காணப்பா மிதுனமென்ற திங்களுக்குக்
 காரணமாய் நவக்கிரகத்தில் விதிசொல்வேனப்பா
 தானப்பா லக்கினத்தில் சுக்கிரனையிருத்தி
 தயவான வாக்கத்திலே புதனையும் நீ பொருத்தி
 மானப்பா மூன்றதனிற் கேதுவையும் மகிழ்த்து
 மகிமையாயதுக் கேழில்ராகுவின்வடிவம்
 நானென்ற கன்னியதில் குருவாமிகச் சூட்டி
 நலமான தனுசதனில் சனிசெவ்வாயிருத்தே.

26

இருத்தின சந்திரசூரியனைக் சூட்டிலே
 பரியல்வாக நவக்கிரகக் காயத்திரியோதி
 திருத்தியே பலாபலத்தை உரைக்கக்கேளு
 திறமான லக்கினத்தில் சுக்கிரந்தானிருக்கில்
 நீருத்தியே வரகமந்தான் செவ்வைநிற்பன்
 நிலையான மண்குதிரை பத்தாருநிற்கும்
 பொருத்தியே மனைப்பாம்பு நாங்கு நிற்கும்
 பொறியான வாக்கதனிற் புதன்நிற்கிற்கேனே.

27

கேள்ப்பா புத்திவித்தை புகழ்ச்சியுண்டாம்
 கெடியாக புத்திரர்கள் மிகவேயுண்டு
 நாளப்பா கேதுவந்தான் மூன்றில்நிற்கில்
 நலமான வாணிபங்க ளாக்கமுண்டு
 சூள்ப்பா குருஉச்சனாக நிற்கில்
 சுகமாகப் பூமிக்குள் தனமேகாண்பர்
 வாழப்பா ஏழுதனில் சனிசெவ்வாய் சந்திரன்
 வளமாக சூரியனும் அதிலே நிற்கில் பாரே.

28

பாரப்பா அனேகசன்ம பிள்ளைக்கும்லாபம்
 பண்பாக களத்திரங்கள் நாலுமுண்டு
 நேரப்பா பூமிமிகப் பலுகும்செல்வம்
 நியையாகச் செல்வமென்று மிருக்குமாறு
 சுவரப்பா வொன்பதில் ராகுநிற்கில்
 குறைவில்லாச் செல்வமிகும் நிறைவாய்நிற்கும்
 வாரப்பா யிவ்விதமாய் யிக்கிரகமே நிற்கில்
 வளமையாய்த் தானங்கள் செய்துண்பான்காணே.

29

காணப்பா சுக்கிரனைகேது பார்க்கில்
 கரைவாகப் புத்தெலும்பு மரிப்புமுக்கள் காணும்
 தானப்பா குருவதனைச் சூரியன்பார்க்கில்
 தனித்தனியே பெயர்க்குஞ் சூனியமுமுண்டாம்
 வானப்பா சந்திரனை ராகுபார்க்கில்
 வளமையா யாடுமாடு சேதமாகும்
 உணப்பா மிக்கழிந்து பெண்கனங்கள் சாகும்
 உத்தமனே மனையாட்டி சாவாள்பாரே.

30

பாரப்பா புதனைமிககேது பார்க்கில்
 பண்பில்லா பயித்தியங்கள் மிகவேகொள்வார்
 சீர்ப்பா குருவுமிகச் செவ்வாயை பார்க்கில்
 சிலவுமிக களவுபோஞ் சிறங்கேகொள்வான்
 நேரப்பா சந்திரனைக் கேது பார்க்கில்
 நெய்த்தியல்ல குன்மகுட்ட சயமேகொள்வான்
 வாரப்பா யிந்தவகை கிரகமித் திரயாவும்
 வளமையாய் நவக்கிரகம் சொல்லச் சொல்லே.

31

சொல்லப்பா கன்னியதிற் குருவே நிற்கில்

சோதியையாய்த் தனுசதனில் செவ்வாய் நிற்கில்
வெல்லப்பா மிதுனத்தில் சுக்கிரனே நிற்கில்

வேல்விழியாள் சூட்டுறவால் பொருளை மிகக் கொள்வான்.
நெல்லப்பா மிகச்செட்டால் நவற்றினாங் கொள்வான்

நேர்மையாய்ச் சவிளினூல் வியாபாரிப்பாள்
கல்லப்பா கரைந்தாலும் அவன்மனது கரையான்
கலவியால் மிகத்தவக செய்வான்காணே.

32

காணென்றேன் சந்திரனுஞ் சூரியனுந்தனுசில்

காரணமாய் வீத்திருக்கில் கனசெயங்களுண்டாம்
வானென்ற செவ்வாய்தான் சுக்கிரனோயார்க்கில்

வண்மையாய் பூமி மிக விளையும்பாரு
தானென்ற சுக்கிரனைக் குருவேயார்க்கில்
தவறாது தரணியில் புகழ்ச்சிகொள்ளும்
நானென்றேன் ஒளியாமல் வெளியாச் சொன்னேன்
நாதாக்கள் மெச்சமச்சனைப் பேருபெற்றேன்.

33

கடகம்

பாரப்பா கடகமென்ற திங்களுக்குப்

பரிந்துநான் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு
நேரப்பா லக்கனத்தில் புதனைத்தாக்கு

நேர்த்தியாய் வாக்கதிலே சுக்கிரனைப் பதித்து
சீரப்பா நாலதிலே குருவையும் நீலிகித்து
சிறப்பான அஞ்சதனில்ரா குவையும் குறித்துக்
காரப்பா ஆறுதனிற் செவ்வாயையிருத்திக்
கருவான யேழுதனிற் சந்திரனைக்குறியே.

34

குறியப்பா ஒன்பதனிற் சனியைத் தானும்

சுவ்ந்துபத்து சூரியனைக் குறிப்பாகச்சாத்து
நெறியப்பா பதினொன்றில் கேதுவையும்மாட்டி
நேர்த்தியாய் அந்தக் காயத்திரியோதி

யறியப்பா வன்றவந்தன் செய்தியையு முன்னே
 அப்பனையவ னினைந்த தெல்லாஞ்சொல்லு
 செரியப்பா ஒருகாலும் வாராதென்றுஞ்
 செயமாவே வாழ்வுதரும் இக்கிரகங்கானே.

35

காணப்பா லக்கனத்தில் புதனிருக்கையதனால்
 கனையாகம் வாக்கதிலே சுக்கிரனால் காணும்
 மாணப்பா நாலதனிற் குருவிருக்கையதனால்
 மகத்தான பெண்ணேர்வாள் சித்தேசெய்வாள்
 தானப்பா விருட்சிகத்தால் ராகுநிற்கில்
 தனஞ்சேருந் தானியமும் மிகவேயுண்டாம்
 வானப்பா தனுசுதனில் செவ்வாய்நிற்கில்
 வன்மையாய் பூமி நீ ருண்டாம்பாரே.

36

பாரப்பா மகரமதிற் சந்திரந்தானிருக்கில்
 பண்பான குறுநிலத்துக் கரசனாவான்
 சீரப்பா மீனமதில் சனியே நிற்கில்
 சிறப்பாக நிற்பிகற்ப சமாதி சேர்வான்
 காரப்பா மேஷத்தில் சூரியந்தானிருக்கில்
 காரணம்போல் கடக்கஞ்சா குடிப்பான்மட்டை
 வாரப்பா ரிஷபத்திற் கேதுநிற்கில்
 வணங்காத குமாரசுவன் சென்னந்தானே.

37

தானென்ற லக்கினத்தில் கேதுபார்க்கில்
 தவறாது ஆண்பிள்ளை சாவே ஆகும்
 வானென்ற குருவையிகக் கேதுபார்க்கில்
 வன்மையாய் மனையாட்டி சாவாள்சொன்னேன்
 கானென்ற சுக்கிரனை ராகுபார்க்கில்
 காரணமாய் அரவமே தீண்டிச்சாவான்
 பானென்ற சந்திரனைச் சனியேபார்க்கில்
 பகைகொள்வான் பயித்திய மாய்ப் பித்தேயாமே.

38

ஆமப்பா சூரியன்தான் குருவைப் பார்க்கில்
 அப்பனே ஆக்கங்கள் பூமிக்குள்ளாம்
 தாமப்பா சூரியனை குருவே பார்க்கில்
 தவறாமல் சுகமதில் செல்வமுண்டாம்

ஓமப்பா சுக்கிரந்தான் செவ்வாயைப்பார்க்கில்
 ஓங்கியே பூமி காரடையும்பாரு
 நாமப்பா ஒளியாமல் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 நாதாக்கள் பாதமதை போத்திக்கேளே.

39

கேளப்பா ராகுவந்தான் லக்கனத்தைப் பார்க்கில்
 கெடியாக நடுச்செவரில் கீறல்காணும்
 ஆளப்பா பெண்டிரும்பெண் பேய்கொள்ளும்
 அம்பனே அவன்னீட்டில் தீயேவீழும்
 சூளப்பா பந்துசனம் பகையேகொள்வான்
 சுகமில்லை யவனுலவித்திரிவான் பாரு
 கேளப்பா ராகுவிருச்சிகந்தான் சொன்னேன்
 கொடுமையாஞ் சிங்கமென்ற திங்கள்கிரகம்பாரே.

40

சீம்மம்

பாரென்றேன் லக்கனத்தில் சந்திரந்தானப்பா
 பரிவான வாக்கதிலே செவ்வாயை நாட்டு
 நேரென்றேன் விருட்சிகத்தில் சுக்கிரனை இருத்தி
 நேர்த்தியாய் தனுசதனிற் கேதுவையுமாட்டி
 சீரென்றேன் மகரமதிற் சனியைப்பதித்து
 சிறப்பாக கும்பமதில் புதன்குருவையிருத்தி
 வாரென்றேன் மிதுனத்தில் சூரியன்ராகுவையும்
 வண்மையாய் நவக்கிரகம் பதித்துலகிற்சொல்லே.

41

சொல்லென்றேன் லக்கனத்தில் சந்திரந்தானிருக்கில்
 சுகமில்லை உன்பொருள் சோரமாய்க் கொண்டேபோவார்
 கொல்லென்றேன் வாக்கினிற் செவ்வாயை நிற்கில்
 குலைநோவு குட்டகும்மமிகவே காணும்
 ஒல்லென்றேன் விருட்சிகத்தில் சுக்கிரந்தானிருக்கில்
 ஒளியாத செவடுமைக் குருடாய்ப் போகும்
 மொல்லென்றேன் தனுசதனிற் கேதுநிற்கில்
 ஓங்கியே சர்ப்பவிஷந் தீண்டும்பாரே.

42

பாரப்பா மகரமதிற் சனியே நிற்கில்

பகைகொள்ளும்பாரு தவசியாவான் காணு

சீரப்பா கும்பமதிற் புதன்குருவே நிற்கில்

சீரில்லை செல்வமுண்டு செரிவேகாணும்

நேரப்பா மிதுனகூரியன் ராகுவினால் கேளு

நெடுங்காலம் அவன்வாழ்வு நெகிழ்ந்துபோகும்

வாரப்பா யிக்கிரக நீதியெல்லாம்

வண்மையாய்க் காயத்ரி யோதிக்கானே.

43

காணென்றேன் சந்திரந்தான் விருட்சிகத்தையார்க்கில்

காரணமாய் பூமிக்குள் தனமேகாண்பான்

வாணென்றேன் கும்பகுரு புதுனுங்சுவ

வண்மையாய் சுக்கிரனைப் பார்த்தாலப்பா

தானென்றேன் வைத்ததனம் மறவாமல்தான்

தன்மனையாள் கைவசமாய்த் தயவாய்காணும்

பாவென்றேன் மிதுனகூரியன் லக்கினத்தை பார்க்கில்

பணமில்லை வெங்கலங்கள் கிடைக்கும்பாரே.

44

பாரப்பா செவ்வாய்தான் குருவை நோக்கில்

பண்பாக பூமிமிகுப் பலிக்கும் நீர்தான்

சீரப்பா மிகவிளையும் செல்வமுண்டு

சிறப்பாக சுக்கிரந்தான் செவ்வாயைப்பார்க்கில்

தேரப்பா சந்திரந்தான் சனியைப் பார்க்கில்

தேடி வைத்த தனங்களெல்லாஞ் சிதறிய்போகும்

வாரப்பா யிக்கிரக நீதியெல்லாம்

வண்மையாய் சொல்லிவிட்டேன் வணங்கித்தாக்கே.

45

கன்னி

தாக்கப்பா கன்னியென்ற திங்களுக்கு

தயவான கன்னியிலே குருவேபுட்டி

வாக்கப்பா துலாமதனிற் புதனைச் சூட்டி

வண்மையாய்த் தனுசுதனில் சுக்கிரனைப்பூட்டி

ஆக்கப்பா மகரமதில் செவ்வாய் கேதை

யருக்காக மீனத்தில் சனிசந்திரனை நிறுத்தி

ஊக்கப்பா மேசமதில் சூரியனைத் தாக்கில்

உத்தமனே கடகமதில் ராகுவையும் பூட்டே.

46

பூட்டியபின் பலாபலத்தைப் பிரித்துச்சொல்லு

புகழ்வெற்ற கன்னியிலே குருவே நிற்கில்

ரூட்டியாம் பகைகளெல்லாம் தீர்ந்துவின்னும்

ருதுவான பெண்கள் மையல்கொள்வார்

சுப்டியே வருகுரது பெண்தானப்பா

குருவருளால் புத்திரரு மிகவேயுண்டாம்

நீட்டியே மிகவாழ்வு செல்வமுண்டாம்

நிலையான பூமிமிகச் சீராங்கானே.

47

காணென்ற வாக்கதிலே புதன்தானிற்கில்

கருணைமிகு நற்புத்தி வித்தை பெண்தான் வசியம்

தானென்றேன் நாலதனிற் சுக்கிரந்தான் நிற்கில்

தவறாது செல்வமிகும் தாழ்வோயில்லை

மாளென்றேன் பஞ்சகத்தில் செவ்வாய்க்கேதால்

பகையில்லை பூமிமிகப் பலிக்கும்பாரு

வாளென்றேன் யேழுதனில் சனிசந்திரனைருக்கில்

எண்மையாய்ப்பாண் பெண்ணு சொந்தமாமே.

48

ஆமப்பா அஷ்டமத்தில் சூரியந்தானிற்கில்

அழகாகப் பிள்ளைகளு மிகவேயுண்டாம்

தாமப்பா பதினொன்றில் ராகு நிற்கில்

பகையில்லை சத்துருக்கள் மித்துருவாவார்

ஓமப்பா யிக்கிரக மிருந்தநோம்மை

ஒருமையுட னுந்தனக்குச் சொன்னேன்மைந்தா

நாமப்பா யிக்கிரக மாறல்பார்வை

நயமாகவுரைத் திடுவோம் நாடிக்கானே.

49

காணப்பா தனுசில்நின்ற சுக்கிரனைமிகவும்

காரணமாய் மேஷ சூரியன் பார்த்தால்கேளு

மானப்பா பெண்சேர்ந்தாலுந்தான் நன்மையில்லை

சன்னாசி யாவான் மைந்தா

ஊணப்பா கிட்டாது உளைச்சலுண்டாம்

உத்தமனே குருசாபமிக உண்டாகும்

வானப்பா கன்னிகுரு மார்க்கில்லப்போ

வண்மையாய் சித்தாகத்திரி வான்மாரே.

50

மாரப்பா குருவையிகச் செவ்வாய்ப்பார்க்கில்

பணமில்லாப் பகைகொள்ளும் பலியாதொன்றும்

நேரப்பா செவ்வாயை குருவேபார்க்கில்

நிலையான பூமிக்குள் பொருளைக் காண்பான்

வாரப்பா கெவனத்தில் செல்வமுண்டாம்

வண்மையாய் மிகவிளையும் வழக்கேதீரும்

சீரப்பா மனைகுதிரை கட்டிவாழ்வான்

சிறப்பாக பெண்பிள்ளை மிகவாங்காணே.

51

காணென்றேன் சனியகவான் குருவையார்க்கில்

கலக்கமுண்டு உலகத்துள் விச்சையேற்பான்

பானென்று குருவே மிகச் சனியைப் பார்க்கில்

வண்மையாம் வாழ்வுமிக முயற்சியுண்டாம்

நானென்ற கூரியன்தான் குருவைப் பார்க்கில்

நாயகியாள் மலடாவாள் சங்கைகொள்ளுந்

தானென்றேன் கூரியனை குருவேபார்க்கில்

தனியாக பிள்ளையொன்று பிறக்கும்மாரே.

52

பாரென்றேன் ராகுவந்தான் சுக்கிரனை பார்க்கில்

பலியாதுப் பொருளும் பறந்துபோகும்

நேரென்றேன் கேதுவந்தான் குருவைப் பார்க்கில்

நெய்தியாய்ச் சர்ப்ப சாபமுண்டாம்

தேரென்றேன் கேதுவைத் தான் குருவே பார்க்கில்

தெளிவாக அச்சாபம் தீர்ந்துபோகும்

கூறென்றே னிக்கிரகமாற லைத்தான்

குறிப்பாகச் சொல்லிவிட்டேன் சுவர்ந்துநோக்கே.

53

துலாம்

நோக்கப்பா துலாமென்ற ராசிதன்னை

நொடிக்குள்ளாய் வசம்புடுத்தக் காயத்திரியோது

போக்கப்பா விடவேரண்ணாதிக் கிரகநீதி

வொருளறிந்து நீடுரைக்க கணிதம்போடு

வாக்கப்பா பதறாம லுலகத்தோர்க்கு

வண்மையா யுரைத்து நித்தியமா தவமேசெய்நீ

நீக்கப்பா பலபாச கணமெல்லாம்

நியதியாய்த் தள்ளியே துலாராசிப்பாரே.

54

மாரப்பா துலாமதனிற் றுக்கிரனைப் பதித்து

பரிவான வாக்கதனிற் ப் புதனையெங்கிருத்தி

நேரப்பா மகரத்தில் குருச்சந்திரயோகம்

நேர்த்தியாய்ப் பதித்தேகும் பராகுவையும்பூட்டி

சீரப்பா மீனத்தில் சூரியனை நிறுத்திச்

சிறப்பாக மேஷத்தில் செவ்வாயிறுத்தி

காரப்பாக் கனகடகச் சனியைப் பூட்டி

கருணையுடன் சிங்கத்தில் கேதுவையும்கூட்டே.

55

கூட்டியபின் பலபலத்தை சொல்லுமைந்தா

சுகமாக லக்கினத்தில் ஈக்கிரந்தானிருக்கில்

நீட்டியதைத் தவறாமல் தர்மஞ்செய்வான்

நிலையாகப் பூமிமிக விளைவுஉண்டாம்

பூட்டியதோர் வாக்கதிலே புதனிருக்கையதனால்

புத்திசாதுரியங்கள் விளைஉண்டாகுந்

தீட்டியமை விழியழுசேர்வான் சொன்னேன்

திறமாக நான்கில் குருசந்திர பலன்கேளே.

56

கேளப்பா ஞானசித்து வாதசித்துக்

கெடியாகக் கெவுனமிகச் செய்வான்பாரு

கூளப்பா மந்திரங்கள் யெல்லாஞ்சித்தி

சுகமாக விளையாடி உபதேசிப்பான்

வாழும்பாக் கல்பத்தால்சட்டை நீக்கி

வண்மையா யுகாந்தவரை மீறிவாழ்வான்

நாளப்பா நிதானித்து யாகஞ்செய்வான்

நாடியே பத்தொன்றாய் வாழ்வான்காணே.

57

காணென்றேன் பஞ்சகத்தில் ராகுநிற்கில்
 கலைக்கியான மறுபத்து நான்குமாய்வான்
 தானென்றேன் சூரியந்தான் மீனத்திலிருக்கில்
 தவறாமல் பண்டிதங்கள் பலிக்கும்பாரு
 நானென்றேன் மேஷத்தில் செவ்வாய்ப்பிற்கில்
 நாறவாமல் பீடமறு பத்தினான் காள்
 வானென்றேன் கடகத்திற் சனியே நிற்கில்
 வணங்கியே மானதங்கள் பூசிப்பானே.

58

பூசிப்பான் சிங்கத்தில் கேதுவுந்தான் நிற்கில்
 புதுமையாய் புத்திரர்கள் மிகவாம்பாரு
 நேசிப்பா யிக்கிரக ராசியோர்கள்
 நெடுங்கால மிருந்துத் தவனாதங் கொள்வான்
 வாசிப்பா பாணியைச் சமாதிகூடி
 வண்மையா யேனென்று வாழ்வான்கானும்
 ஓசிப்பார் ஆதார நிலையில் நின்று
 ஓகோகோ உத்தமரே மாற்றலை நீர்பாரே.

59

பாவென்ற கிரக நீதி சொல்லக்கேளு
 மறியாக லக்கினத்தை ராகுபார்த்தால்
 நேரென்ற தவமில்லையவமே செய்வோன்
 நேதியாம் பூமியெல்லாம் சிதைந்துபோகும்
 சீரென்றேன் கஞ்சாக்கள் குடிப்பான்மண்டை
 செறிவாக பரதேசி யாவான்பாரு.

60

வாவென்கையா வண்மையாய்ச் சூரியனும்
 பார்த்தால் கேளு
 பானென்ற சாறாய் பானத்தாலே
 பலியாது எப்பொருளும் பறந்து போகும்
 முனென்ற மிகக்கழிந்து சாவுவுண்டாகு
 முத்தமனே மனையாளும் மலடாய்ப் போவான்
 தானென்ற தவசெல்லாந் தவறிய்போகும்
 தானிருந்த பதியை விட்டு அகலுவான்கானே.

61

காணவே குருச்சந்திரனை நோக்கிக்

காரணமாய் செவ்வாயும் பார்த்தால்கேளு

தோணவே பூமியெல்லாங் சேருஞ்சீர்த்த

தொந்தத்தால் அருள்பெற்று மிகவேவாழ்வான்

நாணவே கேதுவந்தான் குருவேபார்த்தால்

நாதாக்கள் அருளில்லை ஆக்கமுண்டு

புணவே மனையாளும் மகிட்சியாவான்

புகட்சியாய் புத்திரகு மிகஉண்டாமே.

62

உணர்கும் புதன் சுக்கிரன் குருவேபார்க்கில்

உத்தமனே புத்திரியால் பொருளுண்டாகும்

நன்றாக வாணிபங்கள் செய்வான்பாரு

நாடியே பல்லாக்கு ஆணையேறுவான்

புகழாக எவரையுமே யேவல்கொள்வான்

முக்கியமாய் ராசாக்கள் நேசமாகும்

பன்றான பொருளையெல்லாம் யெடுத்துமெத்த

பரமசிவன் கோயில்பணி செய்வான்பாரே.

63

பாரப்பா சூரியன் தான் சனியைப்பார்க்கில்

பரதேசியாயிடுவான் பார்த்திச்சேர்வான்

நேரப்பா குருச்சந்திரனை நோக்கில்

நெறியாகச் சனியனுந்தான் பார்த்தால்கேளு

சீரப்பா யெய்பொருளும் சிதறிப்போகும்

சிறுப்பிள்ளை மனையாளும் சோரஞ்செய்வான்

காரப்பா குருபுத்திரனானாலச் சொன்னேன்

கருணையுடன் துலாராசி முற்றுந்தானே.

64

விருச்சகம்

தானென்ற விருட்சிகத்தின் திங்களுக்கு

தனியாக் கிரகநீதிச் சொல்லக்கேளு

வானென்ற லக்கினத்தில் சந்திரனைப் பதித்து

வன்மையாய் வாக்கதனில் புதன்சுக்கிரனிருத்தி

நானென்ற மூன்றதனில் சனியை மிகப்பதித்து
 நயம்யிருவே நாலதனில் செவ்வாயை தரித்து
 பானென்ற பஞ்சகத்தில் சூரியனையிருத்தி
 பண்மான ஏழுதனில் ராகுவையும் பூட்டே.

65

பூப்ப்பா அஷ்டமத்தில் குருவை நீயும்
 புகழாகப் பன்னிரண்டில் கேதுவையும் சூட்டு
 மாட்ட்பா பிக்கிரக நீதிபலன்சொல்ல
 மைந்தனே காயத்திரி யோதி தாக்கு
 காட்ட லக்கினத்தில் சந்திரந்தானிருக்கில்
 காரணமாய் மனைக்குள்ளாய் மனுஷனத்திகிடக்கும்
 நீட்ட்பா கண்ணிலே புத்தேகானும்
 நிலையான மனையாட்டிக் குலைசெய்வாளே.

66

செய்வாளே களவுகட் காந்தாலே
 செயமில்லா வினோதத்தால் செறிவேயாவாள்
 கய்வாளால் வெட்டியுண்டு சாவோமீருங்கை
 கண்டபுதன் சுக்கிரன்வாக்கில் நிற்கில்
 ஓய்வாளே புத்திரியு மேடடிப்போவாள்
 உகந்துமெத்த நாய்போலே திரிவாளப்பா
 நைய்வார்கள் மூன்றுதனிற் சனியே நிற்கில்
 நாதாக்கள் கிருபையில்லைச் சாபமுண்டே.

67

உண்டென்றே னாங்கதனில் செவ்வாய்நிற்கில்
 உத்தமனே மனையாளால் அவன்புமி விலையாம்
 நன்றென்றே யொருக்காலும் வாறாதப்பா
 நயமில்லா பஞ்சமத்தில் சூரியந்தானிருக்கில்
 முண்டென்றேன் மேஷத்தில் ராகுமே நிற்கில்
 முனையில்லை யெத்தொழிலும் அலறிப்போகும்
 மன்றென்றேன் அஷ்டமத்தில் குருவே நிற்கில்
 அப்பனே அருளில்லை ஆக்கம்போமே.

68

போமப்பா பனிரண்டில் கேது நிற்கில்
 போதமில்லை புத்திபேதங் காணும்பாரு
 நாமப்பா ஒளியாமல் இக்கிரக நீதி
 நாடியே காயத்திரி யோதச்சொன்னேன்

ஓமப்பா யிக்கிரக மாறல்நேர்மை

ஒளியாமல் சொல்லுகிறேன் உண்மைபாரு
தாமப்பா சந்திரனை குருவேபார்க்கில்
தாரணியில் பிழைப்புண்டு தவஞ்செய்வானே.

69

தவஞ்செய்வான் தானியமு மிகவேகொள்வான்
தாரணியில் பரங்களுக்கு அன்னமீய்வான்
நவஞ்செய்வான் வேதையுமே குருமுடித்துக்கொள்வான்
நாதத்தா லனேகவித சித்தேசெய்வான்
அவன் செய்வான் சூரியனுமப்போ பார்த்தால்
அம்மையரு ளில்லாமல் போகும்பாரு
பவஞ்செய்வான் கேதுவுமே பார்த்தாலப்பா
பரதேசிக் கிட்டுகளும் பண்ணுவானே.

70

வானென்ற குருவையிக புதனை சுக்கிரன்
வண்மையா யூராவான் தேசமாவான்
பானென்ற நாதைமிகப் பானஞ்செய்வான்
பாரத்தோர்க்கு மிகத்தோர்க்கு அன்னமீவான்
தானென்ற சமாதியிலே நின்று
தவறாமல் குருபதத்தை பூசிப்பான்பார்
நானென்ற ஆணவமு முளங்கொள்ளாமல்
நடுநாடிப் பரத்திலொன்றி வாழ்வான்காணே.

71

தனுசு

காணப்பா விருட்சிகத்தில் மாறல்சொன்னேன்
கருத்துள்ளோர் பார்த்துமிகத் தேறத்
தானப்பா தனுசுதிங்கள் கிரகத்தைச் சொல்வோம்
தப்பாமல் இவர்க்கு முறைதவறாமல் தான்
வாண்பா லக்கினத்தில் சூரியனை தரித்து
வண்மையாய் வாக்கதிலே சுக்கிரனைபதித்து
தானப்பா மூன்றதிலே சனியையிக யிருத்தி
தவறாமல் ஆறதுக்குள் கேதுவையும் பூட்டே

72

பூட்டப்பா யேழுதனில் புதன்குருவைச் சுட்டிப்

புதுமையாய் பதினொன்றில் சந்திரன் செவ்வாய்நாட்டி
நாட்டப்பா பனிரண்டில் ராகுவையும்பூட்டி

நயமாயக் கிரகநீதி சொல்லுமை ந்தா
காட்டப்பா லக்கினத்தில் சூரியந்தானிருக்கில்

கருத்தத்தந்த நாள்முதலாய் உஷ்ணமாயிருக்கும்
நீட்டப்பா நாள்முன்னூர் முடியாதென்றும்
நியதியில்லை யென்றுசொல்லிச் சாந்திசெய்யே.

73

செய்யப்பா மூன்றில் நின்று சனியதுக்குநேராய்

செயமில்லா தாறில் நின்ற கேதுவுக்குங்ங்வுட
மெய்யப்பா யிம்மூன்று கிரகசாந்திசெய்தால்

மேயேமுன்னூறு முடிந்துநோக்கும்
கையப்பா வாக்கில் நின்ற சுக்கிரந்தானு
கையங்ங்கை கண்டகன்யோகவான் தானாப்பாரு
வையப்பா ஒருக்காலும் வாராதென்று

மானதமாம் நாதாக்கள் கிருபை தானே.

74

தானப்பா யேழுதனில் குருபுதனிருக்கில்

தவறாது ஒருகாலும் தாழ்வோயில்லை
வாணப்பா பதினொன்றில் சந்திரன் செவ்வாய்நிற்கில்
வண்மையாய் பூமிமிகுஞ் செல்வமுண்டாங்
காணப்பா பனிரண்டில் ராகுநின்றால்

காரணமாய் புத்திரனு மொன்றேயாகும்
நானப்பா யிக்கிரக நீதி பலன்சொன்னேன்
நாதாக்கள் கிருபை கொண்டே நாடிப்பாரே.

75

பாரப்பா யிக்கிர கமாறல் சொல்வோம்

பதறாமல் நீபாத்துப் பதனம் பண்ணு
நேரப்பா குருபுதனுலக் கினத்தை பார்க்கில்
நேர் த்தியாய் யஞ்சித்து வகாரஞ் செய்வான்
காரப்பா யதனாலே யனேகஞ்சித்தாங்

கண்டுகொள்ளு வந்தகுரு பசுந்தான் துணையாய்
சீரப்பா சுக்கிரனை குருபுதனும் பார்த்தால்

சிறப்பாக மனையாளுந் தவஞ்செய்வானே.

76

வாளப்பா ராகுவந்தான் குருபுதனைப் பார்த்தால்
 வண்மையில்லை வாழ்வுமட்டாம் மனையாள்சாவாள்
 நாளப்பா கேதுவந்தான் சுக்கிரனைப் பார்க்கில்
 நாட்டிலுள்ள செனங்களெல்லாம் பகையாம்பாரு
 கேளப்பா செவ்வாய்தான் குருபுதனை பார்க்கில்
 கொடுமையில்லைப் பூமிமிகுஞ்சாமம்னீராம்
 தாளப்பா சூரியன்தான் குருபுதனை பார்க்கில்
 தாளவுண்டு தானுருதி முந்துந்தானே.

77

மகரம்

தானென்ற மகரத் திங்களுக்கு
 தவறாமல் கிரக நீதி சொல்லக் கேளு
 கானென்ற லக்கினத்தில் சனியைகூட்டிக்
 கலங்காமல் வாக்கதிலே செவ்வாய்கேதை
 யுனென்று நான் கதனிற் புதனை கூட்டி
 உத்தமனே ஆறுதனிலே சந்திரனைப் பூட்டி
 வானென்ற யேழுதனில் குருவைநாட்டி
 வண்மையாய் அஷ்டமத்தில் ராகுவையும் பூட்டே

78

பூட்டப்பா ஒன்பதனில் சூரியனைத்தானும்
 புகழாகப் பதினொன்றில் சுக்கிரனை நாட்டிக்
 சவட்டப்பா யிக்கிரக நீதியெல்லாங்
 குமுரவே நீபார்த்து சுவந்துசொல்லு
 காட்டப்பா லக்கினத்தில் சனியேநிற்கில்
 காரணமா யெத்தொழிலும் நடக்கும்பாரு
 தாட்டப்பா வாக்கதனில் செவ்வாய்கேதால்
 தவறிவிடு மெத்தொழிலும் மோசங்கானே.

79

காணவே நான்கதனிற் புதனு நிற்கில்
 கைகண்ட பண்டிதரும் செய்வானப்பா
 தோணவே ஆறுதனிற் சந்திரனிற்கில்
 தொந்தமாய்ப் பொருள்சேரும் தோகையருஞ் சேர்வாள்
 பூணப்பா சத்தமத்தில் குருவேநிற்கில்
 புதுமையாய் கோவில்குளங் சவட்டுவான்காண்
 காணவே அஷ்டமத்தில் ராகு நின்றால்
 நாட்டிலில்லா நடத்தைகளைச் செய்வான்பாரே.

80

பாரப்பா ஒன்பதில் சூரியனிருக்கில்

பரதேசிக் கன்னமிட்டுப் பரிவாய் நிற்பன்
நேரப்பா பதினொன்றில் சுக்கிரன் தானிருக்கில்
நெறியாக உத்தியோகஞ் செய்வான்பாரு
காரப்பா யிக்கிரகங்கறுதி யெல்லாங்
கருத்திலே காயத்திரி யோதிக்காணு
வாரப்பா யிதுவிபரம் உலகத்தோர்க்கு
வண்மையாய் நீயுரைத்து மகிழ்ச்சிகொள்ளே.

81

கொள்ளவே யிக்கிரகமாறல் சொல்லு

குமரனையே போற்றியே சுவ்ந்துபாரு
சொல்லவே லக்கினத்தைக் குருவேபார்க்கில்
சோதினையாம் பிள்ளைகளும் பதினாறப்பா
வெல்லவே சுக்கிரந்தான் குருவேபார்க்கில்
வெவ்வேறாப் பிள்ளைகளுக்கும் பிள்ளையுண்டாம்
யல்லவே சூரியந்தான் குருவே பார்க்கில்
யப்பனே பிள்ளைகளுஞ் சாகுங்காணே.

82

காணப்பா சனியனுந்தான் குருவேபார்க்கில்

கண்காண யிரந்துண்பான் கடினச்சாவர்
தானப்பா செவ்வாயுங் குருவேப் பார்க்கில்
தனித்தனியே பித்தாகத் திரிவான்பாரு
வானப்பா குருவதனை கேதுபார்க்கில்
வண்மையில்கை வழக்குண்டு தீராதென்றும்
நானப்பா சூரியனைப்புதனைப் பார்க்கில்
நயமில்லா வரன்றோக மாகுங்காணே.

83

கும்பம்

காணப்பா யிக்கிரகமாறல் நேர்மை

கடியாகச் சொல்லிவிட்டேன் சுவ்ந்துபாரு
நாளப்பா கும்பமென்ற ராசிதிங்கள்
நாடியே கிரகநீதி சொல்லக்கேளு
ஆளப்பா லக்கினத்தில் குருவேகூட்டிச்
சுகமாக வாக்கதனில் புதுனுஞ் சுக்கிரனைநாட்டி
யாளப்பா நான்கதனிற் சந்திரனை நாட்டி
யளகாக ஆறுதனில் கேதுவையும் சுவட்டே.

84

சுட்டென்றேன் ஒன்பதனிற் சூரியனை நாட்டி
 கலங்காமல் பத்ததனில் சனியைமிக நிறுத்தி
 காட்டென்றேன் பதினொன்றில் செவ்வாயைஇருத்தி
 குமுறவே பனிவெண்டில் ராகுவையுஞ்சூட்டி
 பூட்டென்றேன் யிக்கிரக நீதியெல்லாம்
 புகழாக நீயுரைத்த காயத்திரியோதி
 சாட்டென்றே னீ டூழிவாழ வாவென்று
 சாதகமு நீயெழுதிக் கொடுக்கலாமே.

85

ஆமப்பா லக்கினத்தில் குருவே நிற்கில்
 அப்பனே ஆண்பிள்ளை பிறக்கும்பாரு
 தாமப்பா வாக்கதனில் புதன்கக்கிரகநிருக்கில்
 தவறாது யொருக்காலும் யோகமுண்டாம்
 போமப்பா நான்கதனிற் சந்திரனே யிருக்கில்
 ஒத்துநின்ற கன்னியுமே கொள்வான்பாரு
 நாமப்பா ஆறதனில் கேதுநிற்கில்

86

.....
 பாரப்பா ஒன்பதனிற் சூரியன் தானிற்கில்
 பரப்பிரமை நாட்டமுண்டு பாருபாரு
 நேரப்பா பத்ததனில் சனியே நிற்கில்
 நெடுங்காலம் வயதுமே நேராப்பாரு
 சீரப்பா பதினொன்றில் செவ்வாய் நிற்கில்
 சிறப்பாக பூமியெலாஞ் சேறுஞ்சீராம்
 வாரப்பா பனிவெண்டில் ராகுநிற்கில்
 வண்மையாய் பெண்கள்வெண்டு பிறக்குந்தானே.

87

தானென்ற கிரகநீதி சொன்னேன் மைந்தா
 தவறாமல் கிரகமாறல் சொல்லக்கேளு
 வானென்ற குருவதனை கேதுபார்க்கில்
 வண்மையில்லை கணரோகம் வந்தேதாக்குங்
 கானென்ற சந்திரனை ராகுபார்க்கில்
 கணரோகந் தீராது கறுத்தேபேதம்
 மானென்ற மங்கையார்கள் சாவேயாரு
 மகிமையில்லை மாடுகன்று சாகும்பாரே.

88

பாரப்பா செவ்வாய்தான் குருவை பார்க்கில்
 பாழ்மனையில் குடியிருப்பார் பார்வாளர்வாம்
 நேரப்பா செவ்வாயை குருவே பார்க்கில்
 நேர்த்தியாய் மனைகுதிரைகட்டி வாழ்வான்
 சீரப்பா புகழ்சுக்கிரன்தன்னை நோக்கில்
 சிறப்பாகச் சூரியனும் பார்த்தால் கேளு
 வாரப்பா குன்மரோகம் வந்தேதாக்கும்
 வண்மையாய் சாந்திசெய்தால் தீருங்காணே.

89

மீனம்

காணப்பா யிக்கிரக மாறல்சொன்னேன்
 காசினியோர்க் கிதுவறிந்து மைந்தாசொல்லு
 தோணவே மீனமென்ற திங்களுக்குந்
 தொந்தமாய் கிரக நீதி சொல்லக்கேளு
 பூணவே லக்கினத்திற் சந்திரனைப்பூட்டி
 புகழாக வாக்கதிலே குருபுதனை நாட்டி
 யூணவே மூன்றதனிற் கேதுவையுஞ் சூட்டி
 யுத்தமனே நாலதனில் சுக்கிரனைப் பூட்டே.
 பூட்டியே பஞ்சமத்தில் சூரியனைமிகவும்
 புகழாக யேழுதனில் செவ்வாயைநாட்டி
 சுவட்டவே யொன்பதனில் ராகுவையுமப்பா
 குமரவே பதினொன்றில் சனியைமிகப் பதித்து
 சூட்டவே யிக்கிரக காயத்திரியோதி
 சுகமாகச் சனங்களுக்குக் குறியாய்ச்சொல்லு
 காட்டவே லக்கினத்தில் சந்திரந் தானிருக்கில்
 கனபசு தனையோகங் காணுந்தானே.

90

91

தானேதான் வாக்கதிலே குருபுதனையிருத்தி
 தானியமுந் தனமுமிக உண்டாம்பாரு
 வானென்ற புத்திவித்தை யோகம்ஞானம்
 வண்மையாய் ரசவாத குளிகைசெய்வான்
 நானென்ற ஆணுவங்க ளத்துநிற்பான்
 நாடியே குருபுதத்தைப் பூசிப்பான்பாரு
 மானேநீ யென்போல நடக்கவேணும்
 மகிமையாய் தய்யலர்க்குப் போதிப்பானே.

92

போதிப்பான் மூன்றதிலே கேதுநிற்கில்

போகமாய்ப் பிள்ளையொன்று பிறக்கும்பாரு

சோதிப்பான் நாலதனில் சுக்கிரனேபிருக்கில்

சொல்சாஸ்திர காரகனாய் வாழ்வானப்பா

நீதிப்பான் பஞ்சமத்தில் சூரியன் தானிருக்கில்

நிலையான வாழ்வுஞ்செல்வம் நெடுநாள்நிற்கும்

பேதிப்பான் செவ்வாய் யேழில் நிற்கில்

பிரபலமாய் யேனென்று வாழ்வார்காணே.

93

காணப்பா ஒன்பதனிற் ராகுநிற்கில்

கல்வியாய் பிள்ளையுண்டு கனவானாவான்

ஓனப்பா பதினொன்றில் சனியேநிற்கில்

திரமாக வயதுகளும் மிகவேயேறும்

வானப்பா பரைனாதம் பானஞ்செய்வான்

வண்மையாய் நெடுங்காலம் வாழ்வான்காணே

நானப்பா ஒளியாமல் வெளியாச் சொன்னேன்

நாடியே யிக்கிரக மாறல்கேளே.

94

கேளப்பா குருபுதனைசூரியனே பார்க்கில்

குமரிக்கு நோயடர்ந்து உருகும்பாரு

நாளப்பா சூரியனை குருபுதனே பார்க்கில்

நயமாகச் சாந்தியினால் தீரும்பாரு

சூளப்பா குருபுதனை ராகுவந்தான் பார்க்கில்

சுகமில்லா மலடாவாள் சூட்சஞ்சொன்னேன்

வேளப்பா சுக்கிரனை சனியே பார்க்கில்

வேல்விழியாள் சவுட்டுறவு மார்க்கமாமே.

95

ஆமப்பா குருபுதன் தான் செவ்வாயைப் பார்க்கில்

அப்பனே அநேக பூமி சேரும் சீராம்

ஓமப்பா செவ்வாய்தான் சுக்கிரனைப் பார்க்கில்

ஒத்துநின்ற பூமியெல்லாம் பொருளாம்பாரு

தாமப்பா சனியனுமே குருவைப் பார்க்கில்

தன்பூமி விலையாகுந் தாழ்வேகொள்ளும்

நாமப்பா யிக்கிரக மாறல் சொன்னோம்

நாடியே பாத்துணர்ந்து நன்றாய்ச் சொல்லே.

96

சொல்லப்பா யிக்கிரக திங்கள்ராசி

சோதியையாய் பனிரண்டு மாய்ந்துசொல்லு
வெல்லப்பா காயத்திரியோதிச் சொல்லு
வேவ்வேறாய் மிசையது பிரித்துக் காட்டு
நில்லப்பா ஒருநிலையில் நிதானஞ் சொன்னேன்
நெடுங்கால மின்னூலை நிலைக்கச் சொல்லு
வெல்லப்பா காயத்திரி அனுதினமுஞ் சொன்னேன்
மேதினியிலுரையாதே பதனம் பண்ணே.

97

பண்ணவே தவகாயத்திரி யதனையப்பா

பலிதமாய் பொதுக்கணிதம் பார்க்கச் சொன்னேன்
ராசிதிங்கள் பனிரண்டுஞ் சொன்னேன்
நாடியே மிசைவகைப் பிரித்துச் சொன்னேன்
கண்ணவே சனங்களுக்கு சுகங்கள் நோய்கள்
காரணமாய் பூமிசெல்வக் கருவுஞ் சொன்னேன்
எண்ணவே கிணற்றுக்குள் நீர்க்கண் சொன்னேன்
ஏத்துநின்று பார்த்துமிகவாழலாமே.

98

ஆமப்பா செவ்வாய்தான் பூமிக்காரன்

அப்பனே புதன்தானும் புத்திக்காரன்
தாமப்பா சந்திரனும் கோத்திரத்தின் காரன்
தவறாமல் சூரியனு முஷ்ணன் கோபக்காரன்
ஓமப்பா சனியதுவும் மாயுற்காரன்
ஒத்துநின்ற குருவதுவும் போகபுத்திர உத்தியோகக்காரன்
நாமப்பா சுக்கிரந்தான் கனபவுசுவாகனகாறன்
நாடியே ராகுகேது மாதுறுநி தறுகாரன் தானே.

99

தானப்பா நட்சத்திர மிருபத்தேழுந்தான்

தவறாமல் பிசித்து ஒன்றுசுப்டி
வானப்பா நவகாயத்திரி யதனையோதி
வண்மையாய் நட்செத்திர வீதிகாணிற்
தேனப்பா பலராசிக்கும் கிரக ரீதியெல்லாம்
மனதுரைத்து ரைத்து பலனைச் சொல்லு
நானப்பா ஒளியாமல் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
நாதாக்கள் பாதமதைப் போத்திக் கொள்ளே.

100

கேள்ப்பா சத்தி சிவன் பாதம் போத்திக்
 கெடியான... திருமூலர் பாதம் போற்றி
 சூள்ப்பா சித்தர்கள்தன் பாதம் போற்றிச்
 சுகமாக ரிஷிகள்பாதம் போற்றி போற்றி
 நாளப்பா நாதகன்னி பாதம்போற்றி
 நாதபாத்தியான் சிவயோகியாரும் போற்றி
 கோள்ப்பா பாயாமல் குமரனைநீ நோக்கி
 கோதை பிறாமிதாள் முத்தும்நோக்கே.

101

நோக்கினால் சோசியத்தை நோக்கவேணும்
 நொன்மலர்த்தாள் காணவுமே சுசிக்க வேணும்
 தாக்கினால் காயத்திரி நவந் தாக்கவேணும்
 தனித்து நின்று மிருபத்தேழ் தறிக்கவேணும்
 தேக்கினாலப்பா நிலையிலத் தேக்கவேணும்
 தெளிவாகப் பரைநாதம் பண்ணவேணும்
 வாக்கினால் வழியறிந்து சொல்லவேணும்
 வண்மையாய் சோசியத்தில்குரு வேணுங்கானே.

102

காணப்பா மச்சமுனி சுருக்கம் பார்த்துக்
 கலங்காமல் நாதத்தை பானம்பண்ணு
 வானப்பா நோக்கியே பாதத்தைக் காணு
 வண்மையாய் தேகத்தைப் பதனம்பண்ணு
 ஊனப்பா சோசியத்தில் நினைவைத்தாக்கு
 உத்தமனே குருபாதந்தாள் முற்றுங்காணு
 தானப்பா ஆணுவத்தை விட்டேபேசுத்
 தவறாமல் தாரணியோர்க் குறைக்கச் சொல்லே.

103

சொல்லென்றேன் சோசியத்தில் சுருக்கம்பார்த்து
 சுகமாக காயத்திரிய திருப்பதினால்
 வெல்லென்றே பறைநாத மிகவேகொண்டு
 தெருதெரியலை யென்று நினையாதே
 பதனம்பா ஆம்பொருளாம் சோசியத்தின் சுருக்கம் சொன்னேன்
 நில்லென்று யின்னாற்றைக் கண்டித்தேபார்
 நிலையாத யின்னாறு முற்றுந்தானே.

104

(கடைசி பாடல் வாரிகள் தெளிவாக இல்லை)

மச்சமுனி சோசியம் முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

இவை

நந்திதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

புருஷசைஷண

ரேகை சாஸ்திரமென்று வழங்குகிற

நந்திநூல் சாஸ்திரம் 108

இஃது

சாமக்குளம் - வெங்கடராமணதாசரவர்களால்

பற்பல ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு

பிழையறப் பரிசோதித்து

கோயமுத்தூர் புஸ்தக வியாபாரம்

இ. ஒன்னைய கவுண்டர்

கேட்டுக் கொண்டபடி

இட்டா

குப்புசாமி நாயுடு

அவர்களது

குவையரஞ்சனி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்

1888

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்திதேவர் அருளி செய்த

புருஷஸஷ்டண

ரேகை சாஸ்திரமென்று வழங்குகிற

நந்திநூல் சாஸ்திரம் 108

காப்பு

திரிபுர மெரித்தோ னீன்ற

செம்மல் சேவடிகள் போற்றி

மருவிலா நந்தி நூலின்

வண்மையாய்ப் புகலக் கேளிர்

சரமறி முனிவோர் தாமும்

சார்ந்த நூலாகத் தோன்றி

குருவரு ளதனால் யானும்

குணமுடன் செப்பு வேணே.

1

செப்புவேன் நடக்கை கண்டு

திறமுடன் குறிக ளெல்லாம்

கப்பிய துதிக்கை நாதன்

கழலினை நினைந்து போற்றி

விற்பன மாக வேதான்

விதமெலா மினியா ராய்ந்து

நற்பலக் குறிக ளெல்லாம்

நயமுட னுரைசெய் வேணே.

2

வேறு

இந்நிலத்திலுள்ளோரேவி புரங்கேளீர்

இக்குறிக ளறிந்திடுவார்க் குறுதியாகும்
மன்னவனே வருமிடர்க ளறிய வேண்டில்

மானிலத்தி லிந்நூலால் வகுத்துச் சொல்வேன்

இந்நலத்தைக் குறிப்பிடே சொன்னபோர்க்கு

இன்பமுள்ள பலன்களெல்லாந்தோற்றும் தோற்றும்
நன்னயமாம் முனிவருக்கே யுபதேசிக்க

நந்திபதந்தானினைந்து நலஞ்சொல்வேனே.

3

தோற்றுமடா அக்குறிகள் சத்தியாலே

சொற்குரு வேதெய்வமென்று துணிந்தபோர்க்கு
ஏற்றமுடன் குறைவதில்லை விபரத்தோர்க்கு

இக்குறிகள் வெளியாகும் இனிப்பாய்ப்பாறு
மாற்றமுடன் மேவுகின்ற ராசயோகம்

வறுமையுடன் செல்வமது வருவதெல்லாம்
சாத்திரத்திற்குறிப்பறிந்து சொல்வோர்க்காக
தரணியுள்ள மானிடர்க்கு சாற்றுவேனே.

4

தரணியுள்ள மானிடர்க்குச் சொல்வேன்கேளு

தன்மையுடன் குருபாதந் தஞ்சமென்று
கரணமுடனிக்குறிகள் தோற்றமாகும்

கசடரவர் தானறியார் பொய்தானென்பார்
திரணமது தெரியாத மூடர்க்கினனூல்

தெரியாது இந்நூலை யவர்க்கீயாதே

அரணமுனி வோருரைத்த சரனூல்தன்னை

ஆராய்ந்து குறிப்பினி மேலறையக்கேளு.

5

(நெற்றிரேகை)

கேள்பா முக்குறியுங் கரத்தினாலே

கிளர்ந்ததொரு வரைகளெல்லாம் பிரித்துச் சொல்வேன்
மீள்பா நூலினிட விபரமெல்லாம்

விரைந்துசொல்வேன் நன்றாகவிபரங்கேளீர்
நாளப்பா மூன்றிரண்டு ஒன்றின்மேலே

நன்றாகப் பாயிருமந்தக் குறிகள்தானும்
கூளப்பாயினிக்குறிகள் விபரமெல்லாஞ்

சொல்லுகிறோமானிடர்க்குச் சூட்டத்தானே

6

துணிந்தப்பா சொல்லுகிறேன் விபரமாக
 சுழிமாறுமஞ்சு முதற்பஞ்சரேகை
 பணிந்து பலவிதமாகக் காண்பதெல்லாம்
 பாரிலுள்ளமானிடர்க்கு பரிந்துசொல்வேன்
 இணைந்துசொல்வேன் நந்திநூல்முறைமை தன்னை
 இன்பருடன்கேளதற்குக் குறிப்புகாணும்
 அணிந்ததொரு தேகமதில் ரேகைகண்டு
 அறிந்துசொல்வேனாக் குறிகளறிந்து கொள்ளே.

7

வாரென்றென்றிதனில் வரைகள்கண்டால்
 வண்மையுடன் உட்கழுத்தில்வரையுங்காணும்
 பேரென்ற அக்குறிகள் விபரமெல்லாம்
 பிரித்தினிமேல் சொல்லுகிறேன் பிரியம்பாரு
 பாரென்று சொல்லுகிறேன் சகத்துளோர்க்கே
 பட்சமுடனாராய்ந்து பலன்களெல்லாம்
 கூறென்றுநூலின் வரலாறுதன்னைக்
 குறிப்பறிந்துரேகை தன்னைக் கூறுவேனே.

8

மன்னியதோர் நெற்றிதனில் வரைகள்நாலு
 வானுலகில்முன்கழுத்தில் வரைமூன்றாகில்
 உன்னிதமாம் கணபதிதாள் நினைந்துமண்ணில்
 உத்தமனே சொன்ன பித்தியோகங்கேளீர்
 எண்ணியதோர் நாலு பத்துஐந்துக்குள்ளே
 எளிதாகத்தாரம் ரண்டுஇதமாகத்தான்
 வன்னியமாம்வனிகை விந்துவகையதாகி
 வானுலகிற்பிதாவுக்கு வியாதியாமே

9

ஆமென்ற நெற்றிதனில் வரைகள்மூன்று
 அணிகையுடனுட் கழுத்தில்வரை ரண்டாகில்
 தோமென வேழுதுகு தனில்வலதுபாகம்
 சுத்தமுடன் மறுவொன்று தோன்றுமாகில்
 வாமென்றவொருதாரம் வீணாய்ப்போகும்
 வண்மையுடன்மறுதார நிலைக்கும்பாரு
 ஆமெனவேயுரைத்தோ மூன்றிருபதுக்குள்
 அக்குறிகள் இன்னிலத்திற்குந்தானே.

10

தானென்றவெற்றிதனில் வரைகன்றண்டு
 தப்பாமல்இடமதனில் மங்குதோன்றில்
 ஊனவென்றே சொல்லுகிறோ மனைவிமக்கள்
 ஒறுத்திருப்பாரின்னிலத்தில் ஒருநாற்பத்தில்
 தானென்றவொருவந்தோற்றுத் தரணிதன்னில்
 தயவில்லாவதவிகெட்டுத் தானே நிற்பாள்
 கானென்றவிக்ஞரிகள் பொய்தானல்லைக்
 கண்டுரைத்தோம் நந்தி நூல் கருதிக் கொள்ளோ. 11

வேறு

வெற்றியில்வரைகளை ந்து நிலைக்குறியதுவே தோன்றில்
 மெத்தவே விசனமுண்டு விரும்பியவொருள் நில்லாது
 கைத்தலை தனி லிருந்த குறிகளே காணு மாகில்
 புத்திரர் இல்லை பென்றே புகழ்பெற வுரைத்தார் நந்தி 12

வண்ணமாய் வெற்றி தன்னில் வரைகளே மூன்று கண்டால்
 இன்னமாய் கழுத்தி லந்த இருவரை தோற்று மாகில்
 சொன்னமும் பலவுண்டாகித் தோன்றியே மறையும் பாரு
 பன்னிய மயிர்வே ளாண்மை பலித்திபாப் பாதிபாமே. 13

மங்கது பால்போற் றோன்றி மறுவது வலத்தில் நிற்கத்
 தொங்கிய குமிழுமாகிற் சொல்கிறேன் யோகங் கேளு
 அங்கொரு மூன்று பத்து ஆறெனும் ஆயி கக்குள்
 சங்கையி லிடர்கள் வந்து கழிந்தது நிசந்தான் மன்னோ. 14

சீர்பெறு வெற்றி தன்னிற் றெளிந்ததோர்வ ரைகள் மூன்று
 மார்பெறு கழுத்திற் றானே வரையொன்று பெரிதாய்த் தோன்றில்
 தார்பெறு மூன்று பத்துத் தரணியே ராறி றுள்ளோ
 சூர்பெறு யோக மெல்லாங் குறித்து நீயுரைக்கக் கேளே. 15

கேளு மைந்தா யிசுக்குள் கெங்கையி லிடர்கள் தோற்றும்
 மீளவே வருகும் யோகம் விபரங்கே விரிமே லென்றே
 நாவிலே யிடர்க் வில்லை நலமுடன் பொருளுஞ் சேரும்
 மீளவாயதிக யோகம் மிகுதிபெற் றிருப்பானென்றே. 16

கழிந்தயின் னுரைக்கக் கேளு காண் மூப்பத் தாயிசுக்குள்
 குழந்தைகள் ஐந்துண் டாகும் குணமதாய் ஆண்கள் மூன்றே
 தழைந்திடு தலைச்சன் பாலன் தவக்கொரு பனிரண் டாண்டில்
 வளைந்திடும் புவிபிற் கீர்த்தி மாமுனி வோர்கள் சொன்னார். 17

அன்னமே யோகங் கேளீர் அழிவில்லை துயர மில்லை
பின்னிலே செல்வ மெல்லா பெருகியே தனவா னாவான்
இன்னமும் பலன்க ளெல்லாம் இசைவுடன் சொல்லக் கேளீர்
உன்னித நந்தி நூலின் உண்மையை யுணர்ந்து யாரே.

18

மன்னியதோர்குமிழ் நீண்டுசுவர்மையாக

வானுலகிற்காவியதுசிறுத்தபோர்க்கு

புண்ணியமாம் வலதுபுரம் மச்சங்காணும்

புருவங்களே தூடிக்கும் நாலுபக்கத்தில்

சொர்ணமிருந்துரைகள்மெச்சச்சுகமாய் வாழ்வான்

சொல்லுகிறேனின்னமொரு குறிப்புக்கேளீர்

வண்ணமதாயவர் குலத்திலர்சனென்று

மானுலகிலேயுரைத்தோம் வண்மை தானே.

19

குமிழ்நீண்டுகாவிசிகப்பாகத் தோன்றில்

கோபியெனவுலகுதனில் குறித்துச்சொன்னோம்

தமிழுடையோன் பொருள்பெருத்தோனுலகுதன்னில்

சாந்தமுளபேர்களுக்குச் சாந்தனாவான்

குமிழ்பெருத்துக்கா வியதுபச்சையாகில்

கோலமுடனவர்களுக்குக்குறியேகேளீர்

அமிழ்ந்ததொரு தாரமதுகிணற்றில் வீழும்

அன்புடனையிருதார மறிந்து சொல்லே.

20

நெற்றியில் வரைகள் நீண்டு நிறங் கருத்ததுபோற் றோன்றில்

முத்தியா மலர்சிறுத்து முக்கது நீண் டிருக்கில்

மத்திய வரை யிரண்டு மகிழ்ச்சியாய் நெற்றி மீதில்

அத்தனைத் தோன்று மாகில் அதன்பலன் அரையக் கேளே

21

உரைக்கிறேன் தாரம் வரண்டு உதவிசேர் சமர்த்தனாவான்

சிறக்கவே முப்பத்தொன்றில் தெரிந்துசொல் ஆணு மொன்று

பறக்குமே கடனுஞ் செல்வம் பூர்த்தியாய்க் கரிபோல் நிற்கும்

வருத்தமோ அதன்மே லில்லை வகுப்படுஞ் சகோத ரந்தான்.

22

அஷ்டமி மதியம் போலும் அழகுறு நெற்றி யாகில்

இஷ்டமாய்க் காவி தானும் இனித்திடு பசுமை யாகில்

பட்டத்துக் குடையோ னாவான் பாரினில் ராஜனாவான்

ஒட்டிய சேனைக்கெல்லாம் ஒருபடைத் தலைவ னாமே.

23

காவறு மலரைப் போலே காவியிற் றோன்றி யின்மை
தூவிய மலரைப் போல் தோன்றிடில் குமிழின் மீதில்
மேவிய மச்ச வொன்று விரைந்திட வலத்திற் றோன்றில்
தாவினிற் பெரியோ வொன்று தவமுனி வோர்கள் சொன்னார்.

24

வேறு

இடதுபுறமருகிகு ந்துமருவுதோன்றில்
இனிவருமோருனமெல்லா மியம்பக்கேளு
படிமினசயினெற்றிவரையிரண்டு மூன்றில்
பருத்தவரையாய் பலவாங் சவு நின்றால்
வடுத்தையினித் தோன்றும் பொருள் நில்லாது
வாருகின்றவுயிர் மனைவி சேதமாகும்
கொடுத்தவரை நாலிருந்தால் வலத்தில் மங்கு
தோற்றாது துன்பமெல்லாந் துலையுந்தானே.

25

தெளிந்து சொல் வேனின்னமொரு சேதி கேளு
திறமுடனே யிதழிரண்டு சிறுத்து நிற்கில்
கொழுந்தாமலர் போலிருக்குங்காவிதானே
குணமுடனே திரண்ட கண்டக்குறியைக் கேளு
வெளுத்த முகமாயிருந்து வலத்தில் மச்சம்
விழுந்திருந்தால் யோகமென்ற விபரந்தோற்றும்
தனங்கட்கு முதல்வனென்று புகழ்ந்து சொன்னோம்
தாரணியில் ராசனென்று சாற்றலாமே.

26

சாற்றுகிறேனடியிதழும் பெருத்து நீண்டு
தலைகனத்துயிடத்தில் மங்கு தனியாய்த் தோற்றில்
மாற்றமுடன் கடனமுந்தி முப்பதுக்குள்
வாழ்த்துகின்ற ஆசாமிமாறிய் போவான்
வாய்த்ததுணையொருவரில்லை யொருவன் நிற்பான்
வளம்பெறவேயொரு தவிவருவதில்லை
காய்த்தெனவேயிக் குறிகளெல்லாந் தோற்றும்
குழந்தை முதற்பெண் பிறக்குமென்று சொல்லே.

27

வேறு

நெற்றியில் பபறு போலே நேசமாய் வரைக னைந்து
உத்தமக் கழுத்தில் மூன்று உதவியாய் வரை யிருந்து
மத்தத்தில் மாகை யாக மணிக்கழுத் ததுபோற் றோன்றில்
வெற்றியாய் வலது கன்ன மதில்மரு கிருந்தாற் கேளே.

28

கேளென மூன்று பத்துக் கிருபையா யைந்துக் குள்ளே
மீளவே பாலன் றானும் விசனமும் அலைச்சல் தோற்றும்
தாளவே மூன்று போகம் தாரணி யதுமேற் சொன்னோம்
ஆளவே குறியீ தென்று அருமுனி யுரைத்தா ரென்றே.

29

வேறு

சுவியதோர் நெற்றிதனில் வரைகள் நாலு
குறித்ததொரு வரையிரண்டு துண்டாய் நின்றால்
மீறியதோர்வுட் கழுத்தில் வரைகள் மூன்று
வீற்றிருந்தாற் சொல்லுகிறோம் விபரங்கேளீர்
தாரணியிற் பொருள்களில்லையெந்தில் ரண்டு
தன்பிறப்பிற்றானிருக்குந் தணிவுதானே
ஆறுமிருபத்ததனில் பலன்கள் தோன்றும்
அடைவாக விப்பலத்தை யறிந்துக் கொள்ளே.

30

முத்தியுடனெற்றி தனில் வரைகள் மூன்று
முகமலர்ந்து கழுத்தில் வரை ரண்டதாகில்
அத்தியையுங் காணுமென்றே குறிகள் சொன்னோம்
அக்குறியைப் பொய்யெனவேயகற்ற வேண்டாம்
வெற்றி யெருவிரலடியில் விரைந்து பார்க்கில்
வெண்கமல மலர் போல வீற்றிருந்தால்
பத்தியுடன் பதினாறு பதினெட்டுக்குள்
பார்மிசையிலேயலைந்து பலனுண்டாமே.

31

வேறு

சொல்லுவேன் நெற்றி தனிற் றுணைவரை யைந்துண் டாகில்
அல்லவே யுட் கழுத்தில் அணிவரை யொன்றே யாகில்
தொல்லுலக தனில் வாழ்வு சொல்வே னின்னங் கேளீர்
கல்லைவிம் பொருளு மில்லைக் கடன்மிக வில்லை யென்னே.

32

இன்னமு முரைக்கக் கேளீர் ஏழறு மூன்று பத்தில்
வன்னமாய்ப் பொருளு மில்லை வாழ்ந்திட அரசுமில்லை
மன்னிய வநிதை ரெண்டே வானுல கதனிற் செல்லும்
சொன்னதோர் நாற்ப துக்குள் மனைவியர் துலைவா ரென்றே.

33

வேறு

பொன்னிறமாய்ப் பயறதுபோல் நெற்றி தன்னில்
 பூண்டிருக்கும் வரை நாலிரண்டு துண்டாய்
 இன்னமந்த உட்கழுத்தில்வரை ரண்டாகில்
 இசைந்து வரும் யோகமெல்லாமியம்பக் கேளு
 பன்னியதோர் மூவேழும வவட்டுக்குள்
 பணங்கள் வெகுகோடி யெனத்தேடி வைப்பன்
 சன்னமுடன் வலம்புரத்தில் மச்சந்தோற்றுந்
 தனக்கு மந்தக்குறி கண்டாற் சாற்றலாமே.

34

சாற்றலாம் யோகமுண்டு தனங்களுண்டு
 சகலருக்கு முயகாரி சாந்தனாவான்
 ஊற்ற முண்டு பொருளுண்டு புனியுமுண்டு
 உறுதியுண்டு ஐமன்றிற் கண்டமுண்டு
 மாற்றமில்லா வாழ்ந்திருப்பான் என்பத்தேழு
 வயதுக்குள் அதிகமாய் வாழ்வு கொள்வான்
 வேற்றறவேயிதனை யெல்லாமாராய்ந்தே தான்
 வேதமுனி தானுரைத்தா விரும்பக் கொள்ளே.

35

வேறு

நெற்றியில் வரைகள் ரண்டு நிலைகுலைந் ததுபோற் றோன்றில்
 மெத்தவே பொருளு மில்லை விரும்பிய பொருளுந் தோற்பார்
 சித்தமாம் ரண்டு பத்து மூன்றினிக் குறிகள் தோற்றும்
 சாற்றிது மெய்தா எனன்று சாற்றினார் முனிவர் தாமே.

36

இத்தது குலையா தாகில் இருபத்தைந் தாயி சுக்குள்
 தத்துவ மொன்று தோன்றும் தனக்குமிக் குறிகள் கண்டால்
 முத்திய பொருளுந் தோற்பான் முன்பிறந் ததுவே யானால்
 வெற்றியு மாகு மென்று விளம்பினார் முனிவர் தாமே.

37

நெற்றியில் வரைகள் மூன்று நிலைக்குறித் துண்டாய் நின்றால்
 மத்தியம் கழுத்தில் றுண்டு வரையது தோன்று மாகில்
 சித்தமா யிடறு தோன்றும் சென்றுசொல் விருப துக்குள்
 மெத்தவும் வறுமை யோகம் விரைந்துகொள் ளினிமேல் நன்றே.

38

என்றென இனிமே லெந்த விருபத் தைந் தாயி சுக்குள்
 நன்றெனப் பொருள்கள் சேரும் நல்லதோர் வித்தை யுண்டாம்
 பெண்டிரும் வளவாய் வாழ்வும் விரியமா யதினமே லுண்டாம்
 சென்றிடு தார மொன்று சிதறிப்போ மென்று சொல்லே.

39

சொங்கையிலே வரைகளிட யோகங்கேளீர்

சிவந்திருக்கு மன்னவரை கொக்கியாக
தங்கியதோர் மேலேறிக் கொடுங்கை போலே
தன்னருகில் கருத்தது போல் வரையொன்றாகில்
அங்கையொரு சிறுவிரலில் வரைகள் நாலு
அங்குலத்தில் வரண்டுவரை யாகிற்கேளு
பங்குவிதமாயிருபத் தைந்துக்குள்ளே
பண்புடனே இடக்கண்ணூழ் தூக்கிற்கேளே.

40

இன்னமொரு குறிய்புண்டு சொல்வேன் கேளு
இடது கணையபடனத் தூடித்துநிற்கும்
சின்மயமாய் வலத்தில் மச்சந் தானையொன்று
சிறந்திருக்கு மாற்பதனிற் றுடையினுள்ளே
மன்னுமிகக் குறியிருந்தாற் சொல்லக்கேளு
வறுமையினாலகத்தைவிட்டு வருஷம் போவான்
முன்னையொரு பெண் பிறந்தே யதுவும் போகும்
முனிவுடனோ ராணிதக்கும் மொழியக்கேளே.

41

மொழிந்திடு வேனதின் மேலே நடக்கைக் கேளு
மூன்று பத்தஞ் சுன்னடவே வறுமை தீர்ந்து
பல்கிவந்த வினைகளெல்லாம் பறந்து போகும்
பார்க்கியிற் செல்வமொடு கல்விசேரும்
தழையுமது நின்னத்ததெனாந் தரணியீதே
தனக்குறுதியாகு மென்று தணிந்து சொன்னோம்
வழியெனவே யுரைத்தோமிக் குறிகளெல்லாம்
உனக்குறுதி யாகுமடா உணர்ந்து கொள்ளே.

42

கைதனிலே யன்னவரை கீழே நோக்கி
கனத்திரண்டு வரையிருந்தாற் பலத்தைக் கேளீர்
உடம்பும் பெருவிரலடியிற் புனைந்து நின்றால்
உத்தமனே யுறவுசெய்யும் யோகங்கேளீர்
மெய்யுரைத்தோம் பொருளுமில்லைக் கடனுந்தோற்றம்
விசனமதே யடைந்திருப்பான் விளைவுமில்லை.
பொய்யெனவே சொல்வதில்லை குறிப்பாய்க்கேளு
பொன்மச்சமிடத்தில்நின்றாற் மிரித்துச்சொல்லே.

43

வேறு

பெரு வரைக யினுள்ளே விரியமாய்த் தனித்தும் பார்க்கில்
மருவிய மணிக்கை தொட்டு வருவரை யாணிற் சேர்ந்தால்
தெருவினில் வந்த ரேகை சிறந்தபண் ணோடு நிற்கில்
வருவது போவ துண்டு வான்பெரு எதிக மில்லை.

44

சுவடிய மணிக்கை தன்னிற் குடியிருந் தெழுந்தாற் போல்
நாடியே வருகும் போது நடுவினி லொன்றட்டம் வீழ்ந்தால்
தேடிய தனங்க ளெல்லாந் தெருவினி லிறைந்தாற் போல
ஓடியே போக மன்றி உயிரும் விட்டகன்று போமே.

45

மணிதனி லிருந்தா ரேகை வழிகண்ட மனிதர் போல
துணைகொண்டு வருவா னாகிற் சொல்லுகிறேன் யோகங் கேளீர்
இணைகொண்ட யெண்ணின் மீதி லேறியே தாண்டி நின்றால்
தனமது சேரு மைந்தா நான்கினிற் றனக்குத் தானே.

46

வேறு

வரையென்றேயறிவதற்குப் பொருளைக் கேளு
வானகத்தில்மீன்வரைதான் சுன்னமாகும்
தெருவில் நின்ற நடுவரை தான் பெண்ணதாகும்
தேற்றியதோர் மேல்வரைதான் ஆணதாகும்
குருவரைகள் ஏதென்றால் விரபங்கேளு
குறுக்கிருந்து ஆனில் நின்றாலிடமாம் ரேகை
பெருவிர லிடியிலொருகீ ற்றாய் நின்றால்
பேசியதோர்மேல்வரைதான் மிழைப்பு நீக்கும்.

47

பெண்வரையிலிருக்கும்வரை யோகங்கேளீர்
பேசியதோர் வட்புரத்திற்குறுகி நின்றால்
வன்னவந்தான்வடவனென்றேயுரைக்கலாகும்
வரிசையுட நேர்வரையு நடுவரையுமென்றும்
தென்புறத்திற்குறுகியதுசாய்ந்து நின்றால்
செல்வவரையிதுவெனவே திறமாய்ச் சொல்லும்
அன்பின் வரையன்னமிகு திற்குறுகி நிற்கில்
அவ்வறையேயஞ்சையெனவறிந்து கொள்ளே.

48

மத்தகத்திற்குட்படமேயாணின் விளக்கம்

வாழ்வகையின் விபரமெல்லாம் வகையாச் சொல்வேன்
முத்திபெறுமாண்பெண்ணில் நடுவாய் நிற்கும்

மோகனமாம்வரை யெனவே முனிந்துசொல்லும்
பத்திபெறுவித்தைவரையேதோ வென்னில்

பரிந்த அன்னம்பெண் நடுவே பரிந்துபாரு
வெற்றி பெற ரெண்டுவரை சேர்ந்து நிற்கும்

வித்தைவரையென்று சொல்லிவிரைந்துபாரே.

49

தனவரையும்பெண் தாட்டி யன்னம்பார்க்கில்

தரணிதணிலேயுனக்குத் தனங்கள் சேரும்

தனவரையும் அன்னவரை கலந்து நின்றாம்

தனஞ்சேருமினஞ்சேரும் தரணிதன்னில்

தனவரையும் இதுவெல்லாந்தாட்டி நின்றால்

அவன் தரணிதனையாவென்றே சாற்றுவோமே.

50

வேறு

நிலையன்னவரையுந் தாண்டி நெடுமுகுக்குப் பருமன் காணில்
புலவனென் றுலகஞ் சொல்லும் புனிதமாய்ப் பொருளுஞ் சேரும்

பலர்க்கு ப கார னாவான் பாரில்நெல் நீளம் காணில்

சொல்லிய வரைகள் தாட்டித் தோத்தமா யங் குளத்தில்

51

யெல்லையில் ஏறி நிற்க இனியரும் யோகங் கேளீர்

செல்வமும் மிகவுண்டாகித் திரவியத் துடனே வாழ்வான்

வெல்லவே மொழிகள் காட்டில்

வேந்தனென் றுரைக்க லாமே.

52

ஒங்கிய நாகந் தன்னில் ஒருமுழி தாண்டி நிற்கில்

பாங்குடன் மேல் முறிக்குள் பதறியே நிற்கு மாகில்

தாங்கிய குழவி பெண்டர் தனங்கமே ஒருத்து நின்று

தோங்கிய நாலு பத்திற் சித்தனென் றுரைக்க லாமே.

53

வேறு

சிந்தைதணிலே நினைத்து திறமாய்ப் பார்க்கில்

தேயமெனும் அங்குலத்திற்குறிகள் கண்டால்

மைந்தருக்கு விசனமுண்டு பொருள்நில்லாது

வரும் பூசல்வரை வின்கீழ்க்குறுகி நின்றால்

விந்தையுள் பொருளுண்டாம்புரத்தின்மேலே
 வீற்றிருந்தால் நல்லதொன்றுவிரும்பிக்கொள்ளே
 அந்தரத்திற் குறுக்கிருந்தால் யோகனென்று
 அறிவுடனேயிக்குறிப்பையறிந்து சொல்லே.

54

வேறு

ஒவ்வொரு வீரலுக்கை வரையிருக்கும்
 மோங்கிய அங்குலம் நாலில்
 நவ்விய வரைக்குநாம மேதென்னில்
 நட்சத்ர மென்றினி யுரைத்தோம்
 இவ்வுல கத்திற்குறிப் பறிவோர்க்குப்
 பூட்டினோ மிந்தநூல் தன்னில்
 ஒவ்விய வரையினு றுதிகளறிந்து
 உரைத்திடு முலகத்தார் தமக்கே.

55

வேறு

கொடுங்கையில்வரையிருக்கும் யோகங்கேள்
 சுவடிய தோரன்னவரை யேறினமேற்கே
 வடங்கமில்லாவரையிருந்தால் உதவியென்று
 வானுலகிற்கண்டு சொல்லுவாயிப்பார்த்து
 துடங்கியதோரன்னவரைக்கீழே தானும்
 தோற்றுமிகத்தானுரைத்தோந் துணிந்துதானே.

56

வேறு

கருமத்திலெழுந்தநாமங்கள் தன்னைக்
 கண்டுகொள் அம்மெனவுரைத்தோம்
 சிறுவிரல்தாட்டித் தேங்கியவிரலைத்
 தேய்வன வாய்வென வுரைத்தோம்
 மருவிய ஆள்காட்டிவிரலதினாலம்
 வாவென வுரைத்தனர் முனிவர்
 மருவி ரலதுவே விருதிவியென்
 றுரைப்போம்பார் மிசையயோர்களுமறிய

57

அப்பினிற் பிறந்த அடிவரை மேஷம்
 அக்குறி போலினி யறிவாய்
 இப்படி நாலு வீரலுக்கு ளடங்கி
 இருக்குமீ னிராசியி னோர்மை

செப்பிய பிரிவு விரல்தனக்குள்ளே
 தீர்க்கமா யிருக்கின்ற வரைக்கு
 ஒப்பியே யுரைத்தோங் குண்டல மெனவே
 யுகந்து கொளுலகுளோந்த னக்கே.

58

வேறு

வாயுவெனு நடுவிரலே சோ திபக்கம்
 வளமாகும் சலமில்லை தனங்கள் சேரும்
 ஆயிசது தொண்ணூற்றா றென்றே யோங்கும்
 அக்குறி கண்டாக்கா லறிந்து சொல்லும்
 ஓய்வடையும் வறுமையெல்லா நாலுபத்தில்
 உயர்மகவு மைந்தெனவே யுகந்து சொல்லே
 மேயவிதம் ஆராய்ந்து சொன்ன போக்கு
 மெய்யாகப் பலிக்குமடா விரைந்துபாரே.

59

வேறு

அம்பெனும் அங்கு லத்தில் அணிவரை மேஷத்தின் கீழ்
 ஒப்பிய வரையொன் றாகில் உந்தனுக் குதவி கீட்டும்
 தப்பிலா ரிஷபத் தின் கீழ் தலங்கிய வரையுமாகில்
 கற்பனை சால மென்று தயவுட னுரைத்த நூலே.

60

வேறு

இன்னமொருகுறிப்புண்டு சொல்லக் கேளு
 இசைந்தவரை வரண்டுக்குள் நடுவே நிற்கில்
 சொன்னதுதான் வரண்டிலொன்றுதோன்று மாகில்
 சொல்லுகிறேனவர்களுக்குத் தோஷமில்லை
 வன்னதமாய்ப்பொருள்சேரும் உள்ளதுக்குள்
 வாழ்ந்திருப்பாரென்று முனிவகுத்து நூலை
 மண்ணுலகில்வாழ்வார்க்குறிகள் சொன்னோம்
 வகைவகை யாயிக்குறிகள் வகுத்துத்தானே.

61

அறிந்துகொளவின்னமொரு குறிப்புச் சொல்வேன்
 அளவி யுரகங் கடந்து நடுவி னிற்கில்
 தெரிந்து முன்னே சொன்னதிலே யதிகமாகும்
 செல்வ மிகமக்கள் பெண்டர் திறமாகத் தான்

திருவுலகில்வாழ்ந்திருப்பானாராண்டுகள்

திரவியத்தின் மேற்படுவான் செல்வ னாவான்
மருவியதோர் மங்கை சுகமனுபோகித்து

வாழ்ந்திருப்பா னினியெனவே வகுத்துச் சொல்லே

62

செல்வம் பேர் மிகுதி யுண்டா மனிமைந் தாண்டி

திறமான வரையொன்று குறுக்கில் நிற்கில்

கல்விபொருள் மக்கள் பெண்டர் கனமாயுண்டு

கனகமணிச் சிவிகை வருங் கண்டுகொள்வாய்

சொல்வகையே யுலகமதில் யோக வானாய்

துரைகள் மிக மெச்சிடவே அரசுமாள்வான்

தலமதனிற் றண்டிகையே தானுண்டாகும்

சகலருக்கும் பதியெனவே சாற்றலாமே.

63

முன்கையில் வரைராண்டு சரியாய் நின்று

முன்னிருக்கு மிருவரையும் பிணைந்துநிற்கில்

தங்கியதோர் நாலுமொன்றாய்த் தயங்கி நின்றால்

தானொருவனே யரசுக்கதிபனாவான்

பெண்கள் ரண்டு உடன்பிறப்பு முண்டாம் நிற்கும்

பேசியதோர் பன்னிரண்டில் யோகமாகும்

இங்கிதமா யின்னு முள பலன்களெல்லாம்

இசைவுடனே சொல்லுகிறோ மிருந்துகேளே.

64

சுவிய மணிக்கை தன்னில் குணவரை யொன்ற தாகில்

தாரணி தன்னிலுள்ளோர் தனக்கெளி யவனே யாகும்

வாரிய வரை ஏண்டாகில் விசனமும் பொருளு முண்டாம்

நேருள வரை மூன்றாகில் நிலைத்திடும் போகங் கேளீர்

65

ஊகமாய்ப் பொருளுஞ் சேரும் உதவிகள் தானு முண்டாம்

தேகமும் வாடா தென்று திருவுல கத்திற் சொன்னோம்

ஆகமா மணியும் போகம் அரும்பொருள் மிக வுண்டாகும்

ஆகுமென் றுரைத் திட்டோம் ஆறஞ்சு பத்தி னுள்ளே.

66

மூன்றுதான் வரையால் நெற்றி முழுத்திரு ஏண்ட தாகில்

பூண்டிடுந் தாரம் ஏண்டு புத்திரர் முன்பிற் றோன்றும்

வேண்டிய நாலு பத்தில் விசனமே மிகுதி யுண்டாம்

ஆண்டு ணதனின் மேலே யாணதாற் பொருளுண் டாமே.

67

பிறிதியெனு மேல்முழிக்குள வரைகள் பார்த்து
 பிள்ளைவரையதுவென்று பிரிந்துச் சொல்லு
 குறையில்லாவரையிருந்தாற்குணித்துப் பார்த்து
 குழுவியது குறிகண்டு குணமாப்க் கூறு
 கறியெனவே யவ்வரையிற் காணும்போது
 கைநழுவிப் போச்சுதென்று கறுதிச்சொல்லு
 வரையதுவே பளபளெனச் சிவந்து தோன்றில்
 வந்தபிள்ளையது வெனவேவகுத்துச் சொல்லே

68

மத்தகத்தி லிருக்கும்வரை குழுவியாகும்
 வடுப்படாதே யிருந்தால்வகுத்துச் சொல்லு
 அத்தடுல்லாச் சரியாக விருந்தாற் சொல்லு
 அறங்குரைந்து நின்றாக்கால்மலைக்க வேண்டாம்
 இத்ததியிற்பளபளென வனரைகள்கண்டால்
 இயம்பிடுவா யிருக்காது குழுவியென்றே
 உத்தியினாற்றானறிந்து குறிகள் சொன்னா
 லுமக்குறுதி யாகுமென்று உரைத்திட்டோமே.

69

பெருவிரல் முழியின் மேலே பிரியமாப்க் குறித்துப் பார்த்தால்
 குறையில்லா வரை யிருந்தாக் கூறுவீர் குணமே கண்டு
 சிறியதோர் வரையு மங்கே சிவந்தினி யிருக்கும் போது
 வறியவே பிரிந்த தென்ன வகையினி யறிந்து சொல்லே.

70

சொல்லுவேன் கேளு மின்னம் துணிகருப் பதுபோற் றோன்றில்
 எல்லையிற் றடையுண் டென்று யினக்குறிய் பதுவே தோற்றும்
 தொல்லையிற் புனைந்து நின்றாற் துணிவது மாகு மென்று
 நில்லு நீ யறிந்து பார்த்து நிலைக்குறிய் பதுமேற் சொல்லே.

71

ஐவிர லதுபோற் றோன்றில் அங்குல மதனி லெல்லாம்
 செய்விரல் தன்னி லெல்லாந் தெளிந்து நீ பார்க்க வேண்டாம்
 எப்பெரு விரலி லொன்றை இசைந்துநீ குறித்துப் பார்க்கில்
 பொய்புரைத் திடவு மில்லை பூட்டினார் முனிவர் தாமே.

72

முனிவர்க ளுரைத்த நூலை மூவுல கறியச் சொன்னோன்
 கனிவுடன் வரைக ளாய்ந்து கருத்தறிந் துரைப் பவர்க்கு
 நினைவிலே வெளிச்சங் காணும் நீடிய குறிப்புங் காணும்
 மனதிலே வரையா ராய்ந்து மகிழ்ந்துநீ யுரைத் திடாயே.

73

வேறு

ஆண்வரையும் பெண்வரையும் அன்னந் தானும்

அதுமூன்றுசரிபோக இருக்குமாகில்

தானலைந்துதான் பிழைப்பான் சிறிதுநாளில்

தனங்குறையா திருக்குமாங்கே பொருளுஞ்சேரும்

உண்குகுறைந்தா லன்னமது குறைந்து நிற்கும்

உறைகுறைந்தாற்ற னுக்கு மொருசலிப்புக்கானும்

மாண்குறைந்து மயங்கிடவே வேண்டாமப்பா

மார்க்கமு டனுரைத்திட்ட மகிமைதானே.

74

கரமது நீட்டிப் பார்க்க கையினில் விரல்க ளெல்லாங்

சரிவர இடை விடாமற் சார்ந்தினி யிருக்கு மாகில்

பொருளுண்டு வறுமை யில்லைப் புனைந்தா னிடை விட்டாக்கால்

வரவரச் சிலவா மென்று வாள்முனி யுரைத்திட்டாரே.

75

கையினில் வரைக ளெல்லாங் கருத்திடத் தோன்று மாகில்

மெய்யுளே பல விசாரம் வேண்டிய கடனுந் தோற்றும்

செய்யவே வரைக ளெல்லாங் சிவந்திட வறுதி தோற்றும்

பையவே வருகும் போகம் பண்ணவ ருரைத்தநூலே.

76

நெய்திறம் போலே யந்த நீள்வரை நீல மாகில்

பையவே கடனுஞ் செல்வம் படர்ந்தொரு வழியாய்த் தோற்றும்

உய்யவே மானிறம் போல் உறுதியாய்த் தோன்று மாகில்

செய்மூன்று பத்து னாலில் இடர்வரு மென்று செப்பே.

77

வேறு

அச்சமா யன்னவரைக் குள்ளையாகில்

ஆண்வரைக்கும் பெண்வரைக்கு நடுவுமாகில்

வச்சதொரு சவுக்கமதாய் வரையொன்றாகில்

வானுலகிற் கனகபதி யோகமாகும்

எச்சவயதாய் வாழ்வார் யோகஞ்சேரும்

இசைத்தவரை மூர்த்தியென வியம்பலாகும்

எச்சமிலா வாழ்வடைவார் இருபத்தைந்தில்

இயம்பெருமுத்யோக மாகுந்தானே.

78

அன்னவரை மேலேறி லதிகஞ்செல்வம்

ஆறைந்துக் குட்ட வே யதிகமாகும்

அன்னவரைகீழ்நோக்கில் வறுமை காணும்

ஐம்பதிலே பொருளில்லையலைச்சல் காணும்

அன்னவரை நடுக்கையிலிருக்குமாகில்

ஆதரவாய்ப்பெருவிதமாய்வாழ்வார் கண்டார்

அன்னவரை தன்னிலுறுபலன்களெல்லாம்

ஆதரவாயறிந்து நீ அறைவாயே.

79

கைவிர லைந்து தன்னைக் கலந்துதா னளந்த நூலை

செய்யவே முடிங்கை தொட்டுத் தெரிந்ததை நீட்டிப் பார்த்தால்

ஐவரை தாட்டி நிற்கில் அருமைசேர் யோகங் கேளீர்

வையகம் நூறு காலம் வாழ்குவன் சிவிகை யேறி.

80

அப்படி வரைகள் தாட்டி அணிவரை கடந்து நின்றால்

செப்பலா மனைவி மக்கள் திரவியத் துடனே வாழ்வான்

ஓப்பமா யினங்கள் சேரும் உதவிகள் மிகவுண் டாகும்

தப்பிலாக் குறிகள் கண்டாற் றரணியில் வேந்த னாமே.

81

அணிவரை தன்னில் நிற்கில் அக்குறி யுரைக்கக் கேளீர்

துணைவரும் யோகஞ் செல்வந் தோன்றிடு தொழிலு நன்றாம்

அணியல சனங்கள் கூடும் ஆயுசு நாலு பத்தில்

மணியமாம் யோக மென்று வாழ்முனி யுரைத்த நூலே.

82

நூலென யுரைத்த தாலே நூதன மறியா மூடர்

சாலவே குறிப்புக் காணார் கட்டழிந் திடுவார் மெத்த

கோலமாய்க் குறிப்புக் கண்டாற் குருவரு ளாலே மேவி

யோலமா யுருதி யென்று உரைத்தனர்முனிவர் தாமே.

83

கூறியதோரிருவரைமேலிருக்கும்போது

குறிப்பதுவுஞ்சொல்லுகிறோங்ஸ்வந்துகேளு

மீறியதோர்மனைவிமக்கள் பொருளுண்டாகும்

மிகுதிபெறவாழ்ந்திருப்பாற் வினையுமில்லை

யோாரிரண்டுபத்தஞ்சிற்றனமுஞ்சேரும்

உத்தமனே யுனக்கதிக மாகுஞ்சொன்னேன்

தாரணியி லிக்குறிகள் தப்பாதென்று

தவமுனிவரறிந்துரைத்த நூல்காணே.

84

அம்மொழியிலடிவரையிலிருக்கும்போது

அருமையுடன்மேவு கின்றயோகங்கேளீர்

உன்மனையிற்றுயர முண்டுசெல்வமுண்டாம்

உத்தமனையக்குறிப்புக் கடனுஞ்செல்வம்

செம்மையுடன்வ்விரண்டும் சரியாய்நிக்கும்

தெரிந்துசொல்வோ மிக்குறிகள் பொய்யேயல்

வண்மையுடன்வ்வரைக் குளடங்கி நின்றால்

வறுமையதுதோன் றுமிதுவாழ்த்தினோமே.

85

வாழ்த்தினோம் அடிமுழி யிருந்தாற்கள்ளன்

வறுமையினாலினங் களுக்குப்பாவியாவன்

துற்றுவார்பஞ்சையென வுலகத்தோர்கள்

துணிந்துகுறியறிந்துசொல்லுந்தப்பாதென்று

ஏற்றமுடனிக் குறி களறிந்துதானே

யியம்புவீர்மனந்தனி லேபயமும்வேண்டாம்

ஆற்று நீரோடென அலைவ ன்சித்தம்

அப்புறமே மேற்குறி களறிந்துசொல்லே.

86

வேறு

தேடிய அங்கை தன்னில் கோர்த்திடுங் கையிறு மாகில்

சுடிய மனைவி மக்கள் குறைந்திருப் பவனே யாகும்

நாடதி லொருவ னாகி நலிந்துமே முட்டி யேந்தி

வீடுகள் தோறும் பிச்சை வேண்டியுண் டிறந்து போவான்

87

முடியினிற் கயிறு மேற மொழிகிறேன் வரண்டு பத்தில்

முடனார்விட்டே குமென் றுரைத்திடு வார்சித்தர்

பாடிமைச தன்னில் செல்வம் பத்தினிற் றாதை போவான்

மடிவது நிசந்தா னென்று வாழ்முனி யுரைத்த நூலே.

88

இன்னமொருகுறி யுண்டுசொல்லக்கேளு

இட்டவிரலைந்துதனை வளையாங்கொண்டு

சொன்னாடியன் னூலைவளைத்துக்கொண்டு

சுற்றிடவே மணிக்கை யிற்சரியாய் நிற்கில்

மன்னவனேதனைக் குவரும்போகங்கேளீர்

வாழ்வுமிகும்பொரு ளுண்டுபாலருண்டாம்

மன்னவரே நூல் குறைந்தாற் பொருணில்லாது

வறுமையதுபற்று மென்றுவாழ்த்தினாரே.

89

பெருவிரல் வளையங் கொண்டு பரியமா யளந்த நூலை
இருகயிறாயங் குலத்தி லிசைத்ததை யளந்து பார்க்கில்
மருவிய முப்ப துக்குள் வயதினிப் பார்ப்போ மென்றால்
ஒருவிரற் கிரண்டு காணு மோதக மறையுந் தானே.

90

(வேறு)

அந்தவகை கயிறளந் துமுப்பதுக்குமேல்
ஆயுசினிப்பார்ப்ப மென்றாலருமைகளே
சிந்தையினில் நினைந்து சொல்லும்விரற்குநாலு
தெரியவறுமாயு சென்று செப்புவாயே
விந்தைபெறஅந் நூலைமுன்கைதொட்டு
விரல் நீட்டாடி முழியிலிருபதாகும்
முந்திவருமேல் முழிமேலைம்பதென்று
முகமறிந்துமுத்திலை னூல்முனிந்து சொல்லே.

91

(வேறு)

பத்தினியாயி சுக்குள் பார்மிசை வயது பார்க்கில்
மெத்தவும் எண்ண வேண்டாம் விரலுக்கொன்றையே யாகும்
சித்தமாய்க் குனிந்து பார்த்துத் தெளிந்து நீ சொல்லும்போது
கைத்தலந் தன்னி லெல்லாங் காணுமென் றுரைத்தார் முன்னோர். 92
இப்படிக் குறிகள் சொன்னோம் இனியதைபுரி லுள்ளோர்
செப்பமாய்க் குறித்துப் பார்த்துத் தெளிகுவார் குறிக ளெல்லாம்
கப்பிய குருவின் வாக்குக் கருத்தினில் மறந்தி டாமல்
அப்படி யறிந்த பேர்க்கு அக்குறி காணு மென்றே.

93

(வேறு)

ஒரு நூலைக்கழுத்த தனில்மாலையாக
உண்மையுடன்மார் முனைமேல்வைத்துநீட்டி
சிரசதிலேசுற்றிடவே சரியாய் நிற்கில்
தேறியவன் பெண்ணுறவுமில்லை சொன்னேன்
மருவியதோர்கயிறது வேமீறிநிற்கில்
மங்கையுறவுண்டென வேவகுத்துச் சொல்லு
தெருவிலவன் திரிவதில்லை யோர்காலத்தும்
செப்புவீரிக் குறிகள் செப்புவீரே.

94

(வேறு)

கடைக்கண் ணோடாந்த நூலைக் கருத்தினில் நிறுத்திக் கொண்டு
கடைக்கையில் வளையங் கொண்டு கயிறுதான் சுவச் சேர்த்து
இடக்கையால் முளங்கை தொட்டு நீட்டியே பார்க்கும் போது
படர்க்கையாய் முழியின் மேலே பற்றியே நின்றால் நன்றே. 95

(வேறு)

தோளொடு நடுவிரல் தொட்டதைவரட்டிச் செய்
நீளமதடியொடு நெற்றி நீண்டிடில்
காளைதன்னுயிரொடு கன்றுஞ்செய்யவாய்
கோளறுமிகுதியாய்க் குலவுஞ்செல்வமே 96

(வேறு)

மன்னிய நெற்றி தன்னில் வயதுதொண்ணூறே சொல்லும்
என்னி புருவ ந்தன்னில் என்பதென் றுரைக்க லாகும்
மின்னிய மூக்கில் நின்றால் பேசினோ மெழுப தென்றே
பன்னவா யறுபைத் தைந்து வரு மோவா யறு பதாமே. 97

அக்குறிகயித்தில்வந் தணுகி நின்றிடில்
துக்கமும் ஆயுசோ சுறுங்குமென்பதே
மிக்கவு நெஞ்சுறில் விளங்குமுப்பதே
பக்கமாய்மார்பினிற் பகருமிருபதே. 98

(வேறு)

மாளிபர்க்கு நடக்குமந்த வகைகளெல்லாம்
வாழ்த்தினோமிக்குறிகள் வளநூலாலே
தானடந்துவுலகிலுள்ளோர் கண்டுசொல்ல
தன்மையுடனுரைத்துவிட்டோ மின்னூலாலே
கூனருக்குங்குருடருக்குங் கிட்டாதென்று
குறிப்பறிந்து சொல்லிவிட்டோ மிதுதப்பாது
நானிலத்திற்குணங்குறிகள் சொல்வார்தம்மை
நாடலாங்குருவெனவே தேடலாமே. 99

தாடையில் சுழியொன்றாகில் தரணியில் வேந்தனாவான்
தாடையில் சுழிரெண்டாகில் தானதி காரனாவான்
தாடையிற்சுழி மூன்றாகிற் றனக்கொரு நாலுபத்தில்
நீடியயோகியென்று நிலைபெற வுரைத்திட்டோமே. 100

- நெற்றியில் வலது பாகம் வலம்புரி சுழியே நிற்கில்
சித்தமா யுலகு தன்னில் செங்கோலுக் குடைய னாவான்
உத்தமர்க் கிடது பாகம் உகந்திப் புரியாத் தோன்றில்
நித்தியா னந்தயோகம் நிலைக்குமென் றுரைத்திடோமே. 101
- வலத்தினில் தோளி னுள்ளே வலம்புரி சுழியென் றாகில்
தலத்திற் பெரியோ னாவான் தனக்கினிப் பொருளுஞ் சேரும்
குலத்தையுந் தரிக்க நல்ல சுவ்மனத் திடவா னாவான்
கலக்கமும் இடறும் வந்து கலங்கிடா தென்று சொல்லே 102
- மாப்பினில் லலது பாகம் வலம்புரிச் சுழியே யாகில்
வீரிய கொடுங்கை தொட்டு விளங்கிய பாதமட்டும்
சீர்பெறு வலத்திற் றானே தெரிந்திடச் சுழியு மாகில்
கூறிய சுழிகள் நன்று கூறுவோ மின்னங் கேளே. 103
- தனக்கொரு உள்ளங் காலில் வலம்புரிச் சுழியு மாகில்
சினத்துடன் மூன்று பத்தில் தேசம்போ யேறி நிற்பான்
தனத்தவிக் குறிக ளெல்லாம் இடம்புரி யாக நின்றால்
மனத்தினில் விசனமென்று வாழ்முனி யுரைத்த நூலே. 104
- இப்படி யிடது பாகம் இடம்புரி யிருந்தாற் சொல்வேன்
தப்பிலாப் பலன்கள் காணும் தரணியிற் பழுது மில்லை
செப்பிய வலது கூறாய்த் தெளிந்திட வறுமையாகும்
தப்பித மில்லை யிந்தச் சாஸ்திரஞ் சார்ந்து பாரே. 105
- கொடுங்கையில் ஏண்டி லேதான் தோன்றிய குறி தப்பாமல்
மடங்கியே முன்னே சொன்ன வகையறிந் துரைத்த போர்க்கு
அடங்கிய பலன்க ளெல்லாம் அடைவுடன் தோற்றமப்பா
திடங்கொள்ளு மின்னூல்தன்னைத் தோந்துரை யினிது தானே. 106
- காலில் முன் சொன்னாற் போல காட்டிய சுழியு மாகில்
சீலமாய் விலங்கு வந்து சேர்ந்திடு மென்று சொல்லு
பாலுறு வலம தாகிற் பகர்ந்திட வேண்டாம் சொன்னேன்
கோலமா முனிவர் சொன்ன குறியினி யறிந்து கொள்ளே. 107
- நந்திநூல் நூற்றெட்டென்னு நன்மைசேரினனூல் தன்னைச்
சிந்தையிலுணர்ந்து நன்றாய்த் தேர்ந்துமே பலன் சொல்வோர்க்கு
இந்தமாவலகிலுள்ள யாவரும் வணக்கஞ் சொல்வார்
எந்தையா நந்திபாதம் இடையறாதேத்தி வாழ்வீர். 108

நந்திநூல் சாஸ்திரம்
முற்றிற்று

உ

வடிவுளவேலோன்றுணை
கப்பிரமணியர் அகஸ்தியர்க்குபதேசித்த

சோதிட சாந்தி தீபம்

காப்பு

எண்சீர் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பராபரையாய் நிறைந்துநின்ற சத்தி காப்பு
பாதிமதி தரித்தசடைச் சிவனே காப்பு
நிராதார மானசின் மயமே காப்பு
நெடும்புழைக்கைக் கரிமுகவ னிமலன் காப்பு
தராதரமீ ரேழ்வகுத்த மறையோன் காப்பு
சாத்மீக குணசகிதத் திருமால் காப்பு
புறாதனராம் மும்முதற்கும் முதலாய் நின்ற
புனிதஜெக ஜோதிபரம் பொருளே காப்பு.

1

பரமான மனோன்மணியா மூலக மாதாள்
பார்வதியா ளென்னையுமே மடியில் வைத்துத்
திரமா யெந்த னுக்குச் சோ திடதீ பத்தைத்
தெளிவாக ஐம்பத்தொன் றுபதே சித்தாள்
வரமாக யானுமிதை வாங்கிக் கொண்டு
வையகத்தில் மனுக்களுக்கிங் குதவியாக
அறஞ்செய்வா யென்றுளத்தி லெண்ணி நிற்கு
மகஸ்தியா யிந்நூலை யருள்செய் தேனே.

2

செய்தேனா னிந்நூலை யுனக்குச் சொன்னேன்
தோர்ந்து கொள்வாய் பொதிகைவரைக் கும்பநாதா
வையகமெல் லாந்தழைக்க மனுவுக்கெல்லாம்
வாழ்க்கை நலம் இருப்பிடத்தின் மனதிலோவு

கையலெனும் மாதர்கள் பால் மோகம் வைத்துத்
தாரனியிற் றீவினைகள் செய்த வாறும்
ஐயமென்ற கொலைகளவு முன்னோர் செய்த
அறமழிவு பொருளில்வந்த ஆசை பாவம்

3

பாவமென்ற தோஷமெல்லாம் சொல்லக் கேளாய்
பாலகனே மனமடிவின் பயனைத் தானும்
சீவன்முத்தி தேடுகின்ற பெரியோர் தங்கள்
செலவுக்காய் வைத்திருந்த பொருளைப் பார்த்து
ஆவலுடனெடுத்துப்பின் னவரைக் கொன்று
அனுதினமும் நெஞ்சில்வையா ரறியா மற்றான்
தாவிவிழும் பயிர்தனிலே ஆடுமாடு
சாடியபோ தேபிடித்துத் தண்டித் தாரே.

4

தண்டித்த பாவமெல்லாந் தீர்க்க வேண்டிச்
சரியாக லக்கினக்கோ வியல்பு கண்டு
கண்டித்த சாஸ்திரத்தின் வகையும் பார்த்துக்
கவனித்து மனதடக்கம் வைத்துக் கொண்டு
பண்டுரைத்த சாந்திமுதல் அநேக நூல்கள்
புகுத்துரைத்தோம் கோணின்ற பலனுஞ் சொல்வோம்
வண்டிருந்த குழலுமையாள் பாதம் போற்றி
வரைமுனியே சொல்லுகிறேன் அஞ்சிடாதே.

5

வேறு

அஞ்சாறுக் குடையோன் காரி யானதோர் பதினொன்றேற
மிஞ்சியே இந்து தானும் மேவியே யிருக்கு மாசில்
எஞ்சலில் குளிகன் றானும் இருபக்க மிருக்க நோக்க
வஞ்சியர் கொலைப் பெண் வீட்டில் வளர்க்குந்தாய் போலேநிற்கும் 6
நின்றதிற் செவ்வா யாறில் நேர்த்தியாய் வியாழன் நோக்கில்
வன்றினி லிருக்குந் தெய்வம் வசமிவன் சொந்தமாகும்
இன்றுநற் சுபரோ பத்தில் இருந்திடப் பார்க்கும்போது
நன்றுதா னெனினு மத்தை நயம்பட வுரைசெய் வீரே.

7

- உரைசெயு மைந்தாம் வீடு சிங்கமாம் உதயோன் காரி
குறைசெயுங் கேது புந்தி சுவடியே இருக்கும்போது
மறையவன் நோக்கா னாகில் வாள்விழி ரோக மாகும்
நிறைவுடன் பானு புகை நித்தியங் கூறி டாயே. 8
- கூறினா பனவன் பத்தோன் சுவடிப் பிரபுள் தானம்
சீறிய ராகு மந்தன் செவ்வாயுந் திரும்பிப் பார்க்க
வீரியத் தானத் தோனும் வியமதி லிருந்து வாழில்
ஆரிய ராஜன் கையிலரும் பொருள் கவர்ந்த தோஷம் 9
- தோஷத்தின் விதமே தென்னிற் றுலக்கமா யுரைக்கக் கேளாய்
பாசத்தோன் வாதை யெல்லாம் பறந்திட ராஜன் கையில்
வாசித்த முன்னோர் வாங்கும் மாநிதி பிரதி பூதம்
கேசித்த தாலே வந்து நேரிட்ட ஷத்த காசம் 10
- காசமே பேவே தற்குக் கருமங்கள் சொல்லக் கேளாய்
வாசமாய்த் தீர்த்த மாடல் வளர்புண்ய சேஷத்தி ரங்கள்
நேசமாய் அன்ன தானம் நேர்த்தியாய் ஓமஞ் செய்தால்
நாசமாய்ப் போகும் நோயே நவசிதம் பரத்தைக்கட்டே. 11
- ஓசையா மைந்தி னாத னுக்கும் ராசி யேறி
நீசமா யிருக்கப் பின்னும் நிலைமகன் சுவடி நோக்கில்
ஆசையா மானா ரோடே அனுபவித் தேகும்போது
பாசமா யிவன்பின் னாலே பற்றிடுங் கறுப்புத் தானே. 12
- கருமத்தோன் நீசனாகிக் கேதுவாங் கலந்து நிற்கில்
வருமத்தோன் மந்தனாகி மாந்தியு மதியாங் சுவடற்
கெருவித மாக மாற்றார் கிரகத்தி லிரவிற் சென்று
நெருப்பிட்ட தோஷ மென்று நிகூடிய மிவர்க்குச் சொல்லே 13
- அந்தணன் வியாழன் றானும் ஆறெட்டிற் பகைத்து நிற்கச்
சுந்திர லக்க நாதன் தோன்றினா லவற்கங் காறில்
முந்தவே தன் குலத்தில் முன்னோர்கள் மறையோர்க்கிய்ந்த
தொந்தமாம் பூமி தானம் இவன்வசம் வந்த தோஷம் 14

அந்தணன் பூமித் தான மமர்ந்திட உச்ச மாகச்
செந்தலைச் செவ்வாயி தானுஞ் சேர்ந்துமே நோக்கி நிற்கில்
மந்திர மாக முன்னோர் வைத்தநீம் பரசுக்குத் தான்
சுந்தரப் பந்து வோடு சுபமணஞ் செய்யாத தோஷம் 15

நல்லவன் தனத்தா னாகி நானுள்ளோன் சுவடினாலும்
மெல்லவே செவ்வாய் தானும் ஆறாம்வீட்டுடையோ னாகில்
வல்லமை கேதுஞ் செவ்வாய் மானுமே சுவடி நோக்கில்
அல்லலாம் நிதியைப் போப்பா ரகையா லணர்த்த முண்டாம். 16

உண்டான வினைக டீர உண்மையா யுரைக்கக் கேளாய்
சண்டாள நீசத் தெய்வந் தானுமே அணுகித் துன்பம்
பெண்டாட்டி பிள்ளை தன்னைப் பிணிகட்டுள் ளாக்கி வைக்கும்
கண்டநா ளோம சாந்தி செய்துடன் ரசைஷு கட்டே. 17

மந்திரி யான நற்கோள் மறைந்துபின் னாலே பார்க்கில்
சந்திரனைச் சிரசிற் சூடும் சம்புவை நிந்தை செய்து
சந்தரு முன்னோ ராத்ம பூசையை இவன்த விழுத்து
விந்தையாய் ஞானமார்க்கம் விளம்பின தாலே தோஷம் 18

நாலிடம் பாவ ராகி யாறுளோ னவனை நாடில்
மாலுட னெருதா வோடு வருந்திட நாற்கால் ஜீவன்
சீலமாய்ப் பயிரிற் றின்ற தோசத்தைச் சுகித் திடாமற்
றாலத்தி லடித்த தோஷந் தன்னையும் பிடித்த தன்றே. 19

களத்திரத் தான னோடே கள்ளர்கள் சுவடி நோக்கத்
தழுத்திட ல்கன நாதன் அவர்தனக் காறில் நிற்க
விளைந்திடச் செவ்வாய் தானும் மேவியே யிருந்து பார்க்கக்
களையத்துப் போகக் கள்ளப் புருடனைக் கடிந்த தோஷம் 20

கண்டமாம் நாலாம் வீட்டிற் காரியுஞ் செவ்வாய் சேர
அண்டர்தம் மாசா னோடே ஆதித்தன் சுவடி நோக்கப்
பண்டுள முன்னோ ராலும் பார்த்தியர் பாவ ராலும்
முண்டைகள் கெற்ப மாசி உயிர்தனை முடித்த வீடாம். 21

- வீட்டையுஞ் சுத்தப் பாழாய் விளங்கவு மிடித்துப் போடு
நீட்டிய சேதுஸ் தான நிலத்தினி லோமஞ் செய்து
நாட்டினிற் சுமைக டாங்குங் கல்லையு மடித்து நாட்டித்
தாட்டிக மாகத் தானும் உடல்வாக்கத் தகடு கட்டே. 22
- ஆறிடந் தீக்கோ ளாகப் பகைவீட்டி லேநிற்க
நேருடன் நாலு மொன்றும் நினைவுடன் பார்த்து நின்றால்
சுறுடு மிவன்கு லத்திற் குலதெய்வ மாக மாடன்
சிறியே அதட்டி வாங்கிச் சிந்தித்த பலனே செய்யும். 23
- அதிபில மிரவி யொன்பான் வியமதி லேறி நிற்கப்
பதிதனிற் பிதுர்கள் முன்னோர் பழிகளாய்ச் செத் திறந்து
கெதிபெற விருந்த தோஷங் கெடுதிகள் மிகவே செய்யும்
சதிபெறப் புத்ர லாபந் தந்துமே கெடுத்துப் போடும். 24
- போடுமென் றெண்ணி மைந்தா புத்தியோடதனைச் செய்வாய்
நீடிய தீர்த்த மாடல் தலங்களில் நிவிர்த்தியாக்கல்
தேடிய நதித டாகம் சிந்துவிற் றானஞ் செய்யிற்
சுவடிய பிதுரின் சாபந் தீர்ந்துமோங் குணமாம் சாந்தி 25
- சாந்திக ளெல்லோருக்குஞ் சாற்றுவேன் றெய்வ முன்பில்
ஏந்திழை கரத்திற்றீயம் இலங்கிடப் பதுமை வைத்து
வாய்ந்திட வேணு மந்த மனைதனிற் சாந்தி வோமம்
சுவர்ந்திடு திருவி னென்தீரம் குறித்துநீ மனையில் வையே. 26
- ஒன்பதுக் குடையோ னாறில் ஒப்பூர வாக மேவி
அன்புடன் லக்ஷ நாதன் அவகையும் பகைத்து நிற்கில்
இன்பமா மிவன் குலத்தி லெய்திய பிதுர்க்க டோஷம்
நன்மையோ டதனைத் தீர்த்து ரட்சையு மெழுதிக் கட்டே. 27
- ஆறிடம் வியாழனாக வதற்கெட்டில் மேவி நிற்கச்
சிறியே குளிகன் றானுஞ் சிதைக்கவே அவரை நோக்கில்
மீறியே மனையில் நாற்கால் சீவனுந் தீயால் வெந்து
பாரிடந் தன்னிற் செல்வம் பறந்திடும் திருவும் நீல்லாள். 28

நாலிடம் மந்த னாகப் பத்தினில் நாடி நிற்க
ஏலவே இவனி ருந்த இல்லினிற் பில்லி மாடன்
கோலமா யிருந்து புத்ரன் கொடுத்துமே கெடுத்துப் போடும்
மூல்மா மதைநீ போக்கி மனைதனில் முன்போல் வாழே. 29

எந்திரத் தகட்டுக் கேமம் களஞ்சிநா லெடுக்க வேணும்
சுந்தர மாள்வொன் மாது ரட்சையின் சொகுபதியானம்
மந்திரம் லெட்ச யோமம் தர்ப்பணம் வழியாய்ச் செய்து
தந்திரம் சுசியா யில்லிற் றாபித்துப் பூசிப் பாயே. 30

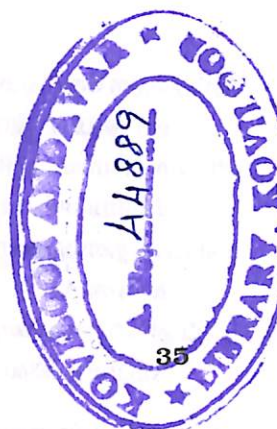
சத்துருத் தானந் தன்னிற் சனிமகன் கேதுவு சவுட
மித்திர னாக மந்தன் மேவியே இருக்க நோக்க
வைத்திடும் பில்லி சூன்யம் வருங்குட்டிச் சாத்தன் றோஷம்
நித்தனைத் தினமும் போற்றி நீயபி டேகஞ் செய்யே. 31

செய்பவன் பார்ப்பா னாகில் அவனுமே செய்து கொள்வான்
வையகமதனில் மற்ற ஜாதிக்காரர் வழியாய் செய்வார்
வெய்யவன் போலையுள்ள வேதியன் றன்னைக் கொண்டு
செய்யவே மண்ட லாபி ஷேகமும் பூசை செய்வாய். 32

வாய்த்திடு மன திலெண்ணி வருந்திய துயரம் நீங்கும்
ஏய்த்திடும் பில்லிசூன்யம் இருந்திட மகன்று போகும்
காய்த்திடுங் கொடிகள் போலக் கவருகள் வீசிப் பூத்துச்
சாய்த்திடும் குழைகள் போன்ற தனமிசு மகிழ்ச்சி சேர்வான். 33

(வேறு)

அட்டமத்தோன் சுக்கிரனும் பிலம தாக
அவனையுமே குளிகனுந்தா னன்பாய்ப் பார்க்க
வாட்டமுலை மின்னாட்கு முன்னே வந்து
வாழ்ந்திருந்த சுமங்கலிப் பெண் கோப முண்டு
கஷ்டமுறு மதனாலே கவிதன் வாரம்
கருதியந்த விரதமதை வைத்துக் கொண்டு
இஷ்டமுடன் செம்புடவை படையற் போட்டு
இயல்பாகத் தொழுதிடவே யின்ப மாமே. 34

தன்மமென்ற வொன்பதுள்ளோன் பத்தோ னுந்தான்
தயவாக வெந்தவிடத் திருந்திட்டாலும்
வன்மமென்ற ஆறோனும் பகைத்துக் கூடி
மருவியே சனிமகளும் பார்த்து நின்றால்
நன்மையுள்ள நந்தவனஞ் சாலை சோலை
நாட்டினிலே மடாலயங்க ளன்ன சத்ரம்
இன்னபல என்னிதனை யறியா மற்றான்
இவனழித்தோ என்னுறுதி யியம்பு வாயே.

தானான பாவமது தீர்க்க வென்றால்
தாரணியில் நந்தவனஞ் சாலை சோலை
தேனனை கருப்பஞ்சார் நீர்மோர் மாங்காய்
திகட்டவே மாந்தருக்குக் கொடுக்கவேணும்
மானான நதிமதியை புனைந்தோ னுக்கு
வாரவாழி டேகமொன்று செய்ய வேணும்
கோணான சிவன்சிரசில் வில்வம்போடக்
குடிவிட்டோ டுடுமப்பா தோஷந் தானே.

36

காரகத்தோ னேழிடத்தோ னிருந்த வீட்டிற்
களத்திரமாந் தானமதி லேழிற் கேது
சாரமா யிருந்தாலும் பார்த்திட்டாலுஞ்
சார்ந்ததொரு தோஷத்தின் வியராங் கேளாய்
நீரணிந்தோன் சத்திமுத லாலயத்தில்
நிட்சயமாய் மங்கையரைப் புணர்ந்த தோஷம்
ஆரணத்தோன் வழிவந்தோர்க் கன்ன தானம்
அரணாற்கு மபிடேகஞ் செய்யச் சொல்லே.

37

சந்திரனும் மந்தனுமே ஒன்றாய்க் கூடுந்
தானமதிற் குளிகனுமே இருப்பானாகில்
அந்தணன்மு விரண்டெட்டுப் பன்னி ரண்டில்
அன்புடனே இருக்கவந்தோர் தமக்குக் கேளாய்
தந்திரமாய்க் கோவிலிலே மணியஞ்செய்வார்
சரசமாய்ச் செவ்வாயுஞ் சனியைப் பார்த்தால்
எந்தவித மாகவுமா லயத்திற்கொள்ளை
யிட்டவனென் றிவன்றனைபு மியம்புவாயே.

38

இட்டுவந்த தோஷமதைத் தீர்க்கவென்றால்

இயல்பாக நானுரைப்பேன் கேளாய்ப்பா

திட்டமுட னாலயத்திற் றேவிக் கேதான்

சிறப்பாகச் சொன்னாகை சாத்தச் சொல்லு

அப்பந் தனமுதலாய்ச் செய்து பாம்புக்

கன்னமிட்டா லவன்தோஷம் போகுங் கண்டாய்

அட்டிக்கி லவனெதிர்த்தாற் செல்லும் வெல்வா

னவனியிலே அதிகசெல்வ னாவான் பாரே.

39

வீரியத்தோன் குஜனாக களத்ர கர்மம்

மேவிநிற்க வந்தவற்குப் பலனைக் கேளாய்

சுறியதோ ரிவன்குலத்தில் விவாகமில்லாக்

கோதைகொலை யானதினால் வந்த தோஷம்

பாரியதன் குலந்தனிலே இல்லாவிட்டாற்

பாரியவள் கொடிவழியும் மாரு மாரு

ஆரிதனை யறிவார்கள் கணேசன் வைத்து

அரசுக்கும் வேம்புக்கும் மணமுஞ்சூட்டே.

40

லக்கினத்தோன் நாலிடத்தில் மேவி நிற்க

லக்கினனைச் சத்துருதான் பகைத்துப் பார்க்கத்

திக்கெனவே அவனிருந்த காணியாட்சி

சேர்ந்ததையும் வேறொருவன் பிடுங்கிக் கொள்ள

அக்கணமே அவன்வெறுத்தங் கவனைக் கொல்வான்

அதனாலே வந்ததடா அவற்குத் தோஷம்

சிக்கெனவே அவனைப்போ லுருப்பி டித்துச்

செய்யோமம் காந்தியேந் திரத்தாற் நீரும்.

41

வேறு

புத்திரத் தானன் பொன்னன் போயுறை யிடத்திற் றானும்

குத்திர மந்தன் ராகு சிகியுடன் மாந்தி கூடப்

பெத்திடும் பிள்ளை கட்டுப் பிரபல சர்ப்ப தோஷம்

சித்திர மாய தற்குச் செய்யச் சொல் லரவ சாந்தி.

42

ஆறுளோன் பொன்கோ ளாகி யவனேழில் மேவி நிற்க
நேருள்ள வேழோன் றானும் அவனையே பகைத்து நிற்கப்
பாரினில் வீரி யத்தோ னவரைப் பார்த் திட்டா லுந் தான்
நாறியர் போலே சேரும் நயந்து மோகினியாம் மாதே. 43

மாதெனும் மோகினிப் பெண் வராதற் குபாயஞ் சொல்வேன்
சாதக வனுமா னேந்த்ரந் தகட்டினி லெழுதிக் கட்டி
கீத வேதத்தி லோதூங் கிரகசாந் தியுமே செய்து
தீதற வீட்டு வாசல் செபஞ் செய்து முடிக்கி டாயே. 44

பத்தாவின் தானந் தன்னிற் பாவிசன் பிலத்தி ருந்து
முத்தார மாக மாந்தி யுடல்தனைப் பார்ப்பா னாகில்
வத்தாத தீர்த்தம் சோலை மலைதனி லிருந்த பேய்கள்
எத்தேச காலம் வந்து மிவனையே போகிப் பாரே. 45

போகங்கள் செய்த தெய்வம் போவதற் குபாயங் கேளு
தேகங்கள் துவாலைப் போட்டுத் தெய்வத்தைப் பிரித்து வைத்து
ஆகம சாந்தி யோமம் கும்பத்தின் நீரா லாட்ட
வேகமா யனும னேந்த்ரம் விட்டுமே கட்டிடாயே. 46

பூவையர்க் கொன்பான் வீடு தனிற்சிகி போந்தி ருந்தால்
ஆவது அஞ்சாம் வீடு குருவுக்குப் பகையே யானால்
தாவளந் தன்னிற் றானே தரைவரைந் தொட்டிப் பின்பு
தூவிடு பெலியுஞ் சாந்தி துறைமுறை தகடு கட்டே. 47

கட்டிடா திருந்தா யானால் காசினி யோரே கேளும்
வட்டணி கொங்கை மின்னாள் மறுபடி பூப்பு றாமற்
கட்டிடச் செய்து வைக்குங் காலத்திற் பலனி ராது
ஒட்டிடும் வாதை தீர்த்தா லுலகினில் வாழுவாளே. 48

வேறு

உக்குமத்திற் பிறந்தோர்க்கு உடனே சொல்லு
ஓசையதிற் பிறந்தோர்க்கு முன்னிச் செப்பு
பக்குவமாய் லக்கினத்தின் கோள்கள் நின்ற
பலாபலத்தைப் பார்த்துநீ விளித்து ரைப்பாய்

லக்கினத்தோ னாங்கிஷங்க ளேறும் ராசி

லகுவாகப் பாராதே மனது வைத்து

சக்கரமா மிதனுடைய ஆட்ட மல்லாற்

சாகசத்தி விதன்பெருமை யில்லைப் பாரே.

49

வாழப்பா இந்தநூ லுலகத் தோர்க்கு

வகைவகையாய்ச் செல்வதற்குத் தெரியச் சொன்னோம்

நாளப்பா முதற்சென்மம் இந்தச் சென்மம்

நலமாகப் பார்த்துமே கேட்டு நீயும்

பாழப்பா போகாமற் சொன்ன சாந்தி

பதிவாக செய்துவிடப் பறக்குந் தோஷம்

தேளப்பா முட்கொடுக்கை யெடுத்தா யானால்

தெய்வகடாட் சமுமவற்குச் சிறக்குந் தானே.

50

கோளப்பா இந்தநூ லைம்பத் தொன்றாங்

கிடைத்ததென்றால் கணிதமெலா மிதன்கீ ழாகும்

வேளப்பா யென்றனுக்கு விரித்துச் சொன்ன

விதமெல்லா முன்றனுக்கு விளம்பி னேன்தோர்

வாழப்பா இந்நூலை மனத்துள் வைத்து

வையகத்தில் வருந்திவந்தோர் தமக்குச் சொல்லு

கோளப்பா இல்லையடா உனக்குத் தானும்

குவலையத்தோர் குற்றமெலாந் தீர்ந்துப் வாரே.

51

ஆரப்பா இந்தநூல் கொடுக்கப் போறார்

அவனியிலே கிடையாது அருமையாகும்

சீரப்பா மெஞ்ஞானி யானோர் முன்புந்

தெய்வயக்தி மிகவிருந்தோர் முன்பிற் காணும்

நேரப்பா அவருடைய பாதம் போற்றி

நீமறவா திருந்தாக்கா லுனக்குக் கிட்டும்

தேரப்பா இதையறிந்து உலகிற் சொன்னார்

தேவரினு முனைப் பெரிதாய்த் தேடுவாரே.

52

சோதிடக் கன்மகாண்டம் சாந்தி தீபம்

•

முற்றிற்று

உ

வடிவுளவேலோன்றுணை

அகஸ்தியர் சுந்தரானந்தற்கு உபதேசித்த

சோதிடக் கன்மகாண்டச் சருக்கம்

காப்யு

ஆரணப் பொதிகை வாழு மகத்திய முனியே யுன்றன்
பூரணப் பாதம் போற்றியிப் புகலுவேன் சுந்தரா னந்தா
காரணமாக விந்தக் கலியுகந் தன்னி லுள்ள
வாரணஞ் சூழ்ந்த பூமி வந்ததோர் மனிதர் செய்கை.

1

செய்கையைக் கேளு மையா ஜென்மநா ளறியாதார்க்கும்
மையவே மாசம் வாரம் பக்கமுங் கரண யோக
மையனே பிறந்த நேர மறிந்தவ ரறியாப் பேர்க்குந்
துய்யனே துயர மின்பந் துக்கமும் வாழ்வுண் டாச்சே.

2

ஆச்சையா கிரகதோஷ மறிந்தவர் தீர்த்துக் கொள்வார்
ஆச்சையா கிரகதோஷ மறியாத பேர்கட் கெல்லாம்
ஆச்சையா தோஷந்தீர்க்கு மதுவகை யெனக்குச் சொல்வீர்
ஆச்சையா தாகம்மெத்த அதற்குநா னுண்மைகேட்டேன்.

3

கேட்கசுந் தரனே மைந்தா கேளு நீ முற்கா லத்தில்
நாட்டிலே கர்ம காண்டம் நாமது வகுத்துச் சொன்னோம்
சூட்டியே யதனை நன்றாய்ச் சோர்வின்றிச் செய்வா யாகிற்
பூட்டியே கிரக தோஷம் போய்விடும் நல்ல தாமே.

4

நல்லது கேளு மையா நாட்டிலே மனிதர் தம்மிற்
செல்வர்களனாக ருண்டு சிறுமைய ரநேகருண்டு
எல்லவர் தமக்குங் கர்ம காண்டத்தி னியல்பைச் செய்யார்
வெல்லுதே வருமை யாளாய் வெந்துயர் படுகின்றாரே.

5

- படுகின்ற துயரந் தன்னைப் பார்த்துக்கான் கிலேசமாகி
யடுமைதா னுமது பாலி லதுவகை கேட்போ மென்று
சடுதியில் வந்தே னையா தாமினி யெளியோர்க் காக
விடுகவே கர்மதோஷம் மெல்லிதா யருளு மென்றான். 6
- என்ற சுந்தரனே நன்றே இசைத்தனை யுலகந் தன்னிற்
கன்றவ வரளியோர்க் காக கர்மகூஸ் திரத்தைக் கேளாய்
அன்றவர் ஜெனித்த வாண்டும் அதுமுதல் நடப்பி ளாண்டுஞ்
சென்றதோர் வருட மெண்ணிச் செய்முறை செப்புவோமே. 7
- செப்புவோ மாண்டொன் றுக்குச் செப்பும்ஞ் சாடி வீதம்
துப்புறுந் தங்க மொன்று தூவெள்ளி யதுபோ லாகும்
இப்படி யொவ்வோர் நாகம் இணக்கியே இருப்புகிண்ணம்
ஒப்புட னாண்டுதோறு மெவ்வொன்றாய்ச் செய்து கொள்ளே. 8
- கொள்ளவே தங்க நாகர் குழுமையாம் வெள்ளி நாகர்
மெள்ளவே செம்பு நாகர் வேறுவே றியற்றி வைப்பாய்
உள்ளதோ ராண்டொன் றுக்கு ஒருபடி யுளுந்து வீதம்
தள்ளாதே யெள்ளவ்விதந் தானொன்றாய்ச் சேர்த்து வையே. 9
- சேர்த்துமே சென்ற வாண்டிற் சேகரித் தொன்றாய் வைத்துப்
பார்த்துமே வெள்ளைச் சேவற்பழுந் தேங்காய் துரபதீபஞ்
சாத்துபச் சரிசிப் பொங்கல் சமைபடி யொன்றே முக்கால்
தோத்திய வீடு முத்தந் துப்புற வாக்கிக் கொள்ளே. 10
- வாக்கினாற் கர்மந் தீர வாசல்முன் சதுர மாகத்
தீர்க்கமாய் மெழுகிக் கொண்டு தீபமுந் துரபங் காட்டிக்
காக்கவே சாணத் தாலே கணபதி செய்து வைத்து
ஆக்கமாய்ப் புப்பஞ் சாத்தி யாச்சனை செய்து கொள்ளே. 11
- கொள்ளவே பழுமுந்தேங்காய் குறிப்புடனின நீர் வெல்லந்
தெள்ளவல் கடலையோடு சீனிச்சக் கரையென் ளுண்டை
துள்ளிய பொரியு மப்பம் சுகமுள்ள பலகா ரங்கள்
மெள்ளவே படையலிட்டு விநாயகன் முன்னில் வையே. 12
- வைத்துத் தெட்சனை தாம்பூலம் வகையுட னியற்றிக் கொண்டு
சித்திமா முகனைப் போற்றித் திடமுடன் குடத்திற் றண்ணீர்
வைத்தந்தக் குடத்து வாயில் மாவிடை சாத்திப் பின்பு
சத்தியாய்க் குடத்து முன்னாற் சாத்துவாய் நாகர் தன்னை. 13

- நாகரைச் சாத்திப் பின்னால் நலமுட னுளுந்தோ வள்ளைச்
சேகரித் தருகில் வைத்துத் தெட்சனை யதுக்கு மிட்டே
பாதுமா யரிசியைங்காற் படியதைப் பொங்க லிட்டு
ஏகமா யிரக்கி வைத்து இயல்பது சொல்லக் கேளு. 14
- சொல்லக்கேள் தோஷமுள்ள மனிதரை யழைத்துச் சூட்டா
யல்லவே அவர்க்குக் கோடி யாடையு முடுத்திப் பின்பு
மெல்லவே குடத்து முன்னால் விளங்கவே யிருக்கச் செய்து
வல்லசோ திடத்தி லுள்ள மந்திர மோது வாயே. 15
- ஒதுவா யாயி ரத்தெட் டிருவையு மேத்திப் பின்பு
சாதுவாய்க் குடத்து நீரைத் தலைதனி லெடுத்து விட்டுத்
தீதறக் களைந்து மற்றோர் சேலையைக் கட்டச் சொல்லிப்
மோதவே நாகர் தன்னை தலைசுத்தி யெட்டப் போடே. 16
- எட்டவே போட்ட பின்பு எப்பயி றதனை வாங்கிக்
கிட்டவே சிரசைச் சுத்தி கீழதை வைத்து விட்டுத்
திட்டமாய்ப் பொங்கற் சோத்தைச் சென்னியைச் சுத்திப் பின்பு
சட்டமா யறுத்துச் சேவற் றலைதனைச் சுத்திப் போடே. 17
- சுத்தியே விநாயகன்முன் சுகமுடன் பணிந்து போற்றி
வெத்தியாய் பவிறு மெள்ளும் விளங்கிய நாகா சேவற்
சுத்தியாய்க் களைந்த சேலை தனிப்பொங்கற் சாதத் தோடுஞ்
சித்திமுன் படைந்த தெல்லாஞ் சேரவே யெடுக்கச் சொல்லே. 18
- எடுக்கவே மறையோன் வாரா னிதற்குடன் படவு மாட்டான்
அடுக்க வள்ளுவனைத் தானும் அழைத்துமே யெடுக்கச் சொல்லு
முடுக்கவே யெடுத்துக் கொண்டுமுன்னவன் தெருவில் வந்தாற்
றொடுக்குமே யெதிர்த்த பேர்க்கு தொல்லையும் வறுமையாமே 19
- வறுமையா யுள்ள பேர்க்கும் வன்மிணி யடைந்த பேர்க்கும்
சிறுமையா யிருந்த பேர்க்கும் செல்லுமோ யிவைகள் செய்யா
வொறுமையா யிதிற் சுருக்கம் போத வாறாய்ந்து நன்றாய்த்
தருமமாய்ச் சொல்லி லையா தூலத்தோர்க் குதவி யாமே. 20
- ஆமப்பா சுந்த ராகே ளரைவாசி செய்தாற் றீரும்
போமப்பா யதிலே பாதி செய்தாலும் போதுங் கண்டாய்
தாமப்பா மலடி யோர்க்குஞ் சந்ததி யிறந்த பேர்க்கும்
தாமப்பா சாந்தி யோமம் நவின்றதா லோடுந் தானே. 21

- ஒடுமே கரும தோஷம் உற்றதோர் கிரக தோஷம்
சாடுமே பழிசெய் தோஷம் தாய்தந்தை தமரின் தோஷம்
சுவடியே பிறர்தா ரத்தைக் குணமிலா தழித்த தோஷம்
தேடியே மூத்தோர் தம்மைத் திடுக்கிடப் பறைந்த தோஷம் 22
- மறைந்திடப் பெரியோர் தம்மைப் பதறவே யுரைத்த தோஷம்
குறைந்திடு மிதுபோற் செய்தாற் குணமுண்டு குற்றமில்லை
நிறைந்திடுஞ் செல்வந் தானும் நீங்காத தோஷம் நீங்கும்
சிறந்திடும் நோய்களெல்லாந் தீருமென் றருள்செய் தேனே. 23
- அருளினோ மீதில் லாம லன்புட னின்னங் கேளாய்
பெருவயின் பிர்ம கத்தி பேய்செவி டுமை குன்மம்
மருள்குட்டம் குருடு நொண்டி வஞ்சனை பில்லி யேவல்
திருவிலியிந்த நோய்கள் தீருமென் றுரைத்தே ன்ப்பா. 24
- உரைத்தது கிரக தோஷம் உகந்துகே ளிரண்டு நாலிற்
பரைத்தது மேழோ டெட்டிற் பன்னிரண் டினிலே செவ்வாய்
நிரைத்தது ராகுகேது நீங்கிய வியாழ தோஷம்
விரைத்தது சனியினாலே வந்ததோர் பாவம் போமே. 25
- போமையா வென்றிர் நன்றே புகலும்விண் ணப்பங் கேளீர்
ஆமையா குன்மங் குட்டம் அரிமயல் செவிடோ டுமை
வாமையா குருடு நொண்டி வலியொடு சயநோ யெல்லாம்
தாமையா வந்த வாறு தமிழனுக் கருளு வாயே. 26
- அருளுமென் றுரைத்தாய் சுந்த ரானந்தா சொல்லக் கேளாய்
குருமையாய்ப் பாண்டு வந்த குணமது தாய் தகப்பன்
சிறுமையாய்ப் பார்த்தி ருக்கத் தேவியும் அவுளுங்சுவடிப்
பருகிய அன்னத் தாலே பாவஞ்சேர்ந் ததுவுண் டாச்சே. 27
- ஆச்சுதே குட்டம் வந்த ததுவகை சொல்லக் கேளாய்
பேச்சுதைப் பலவாறாகப் பேசியே சீறு மாறாய்
வாச்சுதே அடித்த தோஷம் வளர்ந்துதே குட்ட ரோகம்
சுலச்சமாய்த் தாய்தகப்பன் கோபத்தால் வந்ததாமே. 28
- வந்ததோர் சயரோ கத்தின் வாறுதா எனென் னசொல்வேன்
முந்தவோர் பிறவி தன்னில் மோசமாய்ப் பிறருண்ணாமற்
சிந்தையோ டரிவை மார்க்குச் செலுத்திய மருந்தீட்டாலே
தொந்தமாய் பாவந் தோன்றித் தொடந்த தின்னமு நீகேளாய். 29

- கேளப்பா - குருடு வந்த கெடுதியின் வகுப்பைச் சொல்வேன்
கூளப்பா மின்ன னாரைத் துசில்களைந் தவாவி னோடு
மீளப்பா பார்த்த பாவம் மேருபோ லாகிப் பின்னால்
தாளப்பா வறுமை கொண்டு தான்னெனித் திருப்பார் பாரே. 30
- பாரப்பா குன்மம் வந்த பாதகம் பெரிதென் சொல்வேன்
ஆரப்பா பெரியோர் தங்கட் கழுதலை யென்ற போதே
நூரப்பா அவர்கோ பத்தாற் றோன்றுமே உதரந் தன்னில்
தீரப்பா அன்னந் தானுஞ் செல்லாது வலியுண் டாச்சே. 31
- செல்லவே உஹை வந்த செய்திகே எகிலந் தன்னில்
நல்லவர் பெரியோர் தம்மை நாவினாற் றுட்ட தோஷம்
வெல்லரி சிவன்ற லத்தை வெகுளியாய்ப் பழித்த தோஷம்
அல்லவோ உஹை யாகி அருந்தியார் படுகின் றாரே. 32
- படுக்கைசப் பாணி நொண்டி பலித்ததோர் செய்கை கேளாய்
துடுக்கதாய்த் தந்தை தாயைத் தூஷணித் துரைத்த தோஷம்
அடுக்கவே பெரியோர் தம்மை அடித்ததுமே மிதித்ததோஷம்
நடுக்கவே சூழ்ந்த தப்பா நல்லோர்கள் சாபந் தானே. 33
- சாபந்தான் செவிடு வந்த சங்கட மதனைக் கேளாய்
பாபந்தான் செவியிற்கேளாய் பறைந்திடும் வார்த்தையெல்லாம்
சோபந்தான் எளியோர்முன் பெய்சொல்லியே கெடுத்ததாலே
கோபந்தான் வளர்ந்துமீறிக் குற்றமாய் வந்தவாறே. 34
- வாறுகே எவர்களெல்லாம் மகாபாவஞ் செய்ததாலே
தேறுமத் துன்ப முற்றுத் திடுக்கிட்டு விதன மாவார்
ஆருமே இதுக ளெல்லாம் அவர்செயும் நன்மை யாலே
தீருமே சுந்தரானந்தா திடமறிந்து கொள்ளே 35
- அறிந்தனனையா மெய்யா அடியன்விண் ணப்ப மொன்று
செறிந்ததோர் சோகை பாண்டு திடுக்கிடு குன்ம மென்னும்
எறிந்தநோ யிம்மூன்றுந்தான் எளியவர்க்காகத் தீர்க்க
நெறியுடன் குருவே நன்றாய் நீக்கவே உரைக்க வேண்டும் 36
- உரைக்கவே கேளாயப்பா உகைத்தி லேழை யோர்க்குச்
சுருக்கமாய்ச் சுருமசாந்தி செய்திடிற் றொலைந்து போகும்
பெருக்கமாயிதுபோற் செய்தாற் பிஞ்சுகனருளினாலே
இருக்குமோ இந்த நோய்க ளிருக்காது தீருந் தானே. 37

தீருமே கரும சாந்தி செம்பிய கிரக சாந்தி
யாகுமே நாக சாந்தி பகர்திருச் சக்கராங்கள்
காகுமே வர்ன சாரம் கருத்துடனசுஷராங்கள்
பேருமே லெக்கம் பீஜாட் சரம்போடச் சொல்லுங்கேளே.

38

வேறு

கேளப்பா கருமத்தை யொழிக்க வென்றார்
கெடியான சிதம்பரத்தை நிலத்திற் கீறி
ஆளப்பா அஞ்செழுத்தை யுள்ளே சாத்தி
அரைதோறும் மாறியே எழுத்தை நாட்டு
மீளப்பா அஞ்சு வர்ன மடைத்துக் கொண்டு
மெய்யான எழுத்தையதன் மேலேசாத்தி
வாளப்பா நாலுதிசை தன்னி லேதான்
வளமான தென்வடல் முக்கோணமாமே.

39

ஆமப்பா கீழ்மேலு மாறு கோணம்
அரைதோறு மாறெழுத்தை நன்றாய்ச் சாத்தி
நாமப்பா ஓம் ஆம் ஐயும் ஊம் ஹ்யென்று
நன்றாகச் சிதம்பரத்தில் நாட்டிப் போடு
தாம்ப்பா முக்கோணம் அகார மிட்டு
சடாசுஷரியை நடுவீட்டி லிருத்தி வைத்து
வாமப்பா கன்னியிலே ஓமஞ்செய்து
வாழ்த்துவாய் நசிமசியென் றுருவை யோதே.

40

ஓதுவாய் செவ்வரளிப் புவைக் கொண்டு
உத்தமனே ஜெபித்துற்ற மங்கை கையில்
சாதுவுடன் நீ கொடுக்க அவடான் வாங்கித்
தலைசுத்தி ஓமத்திற் போடச் சொல்லு
நீதமாய் இப்படியா யாயிரத்தோ டெட்டு
நீயோதி கொடுக்கவவள் வாங்கிப் போட்டால்
போதவே பாவமெல்லா மொழிந்து போச்சு
போச்சுதப்பா கருமமின்னஞ் செப்பக் கேளு.

41

செய்வாய்நீ கிரகதோ ஷங்கள் தீர்ச்
செப்புகிறேன் சுந்தரானந்தா கேளாய்
மெய்யாக அவள் பூத்த நேரந்தன்னில்
விளங்கியதோர் பன்னிரண்டு வீடுங்கோட்டி

அய்யமில்லா தம்மாசக் கிரகம் நின்ற

அடையாளங் குறித்துலக் கினமுஞ்சாத்திப்
பொய்யொன்றும் வாராமற் கிரக வீட்டைப்
பூமியிலே கீறியதில் வர்னஞ் சாத்தே.

42

சாத்திடவே வர்னமதிற் கிரகம் நின்ற

தானவர்க ளிருந்தஇடம்போலே தானும்
வாழ்த்திடவே வர்னத்திண் மேலே வைத்து
வகையான நாலுதிசை தென்வ டக்காய்
போத்தியே முக்கோண மிட்டு நீயும்
பொருந்தவே முன்போல சாத்திக் கொண்டு
மாத்திவீட லாகாசட் கோணந் தன்னில்
வளமாக முன்போல யெழுதிக் கொள்ளே.

43

எழுதியே கன்னியிலே ஓமஞ் செய்து

ஏந்திழையை நடுவாக இருத்திக் கொண்டு
பழுதில்லாச் செவ்வரளிப் பூக்கொண் டோதி
பரிவான ஓமத்திற் போடச் சொல்லி
முழுதுமுன் சொன்ன மந்திரத்தினாலே
முக்கியமா யாயிரத்தெட் டுருவைச் சேவி
வழுவில்லை யிப்படியே செய்வா யாகில்
மகிமையுண்டு தப்பாது மலபொன் றில்லை.

44

மலையென மனதிலுன்னி யிருந்தி டாதே

மாற்றுவாய் தோஷங்கள் தீர்ப்பா யாகிற்
பலனுமறி ஷேகப்ர திஷ்டை செய்தால்
பைங்கொடிக்குப் பிள்ளையுண்டு பதிவு கேளாய்
நலமான நவக்கிரக சக்க ரத்தை
நன்மைபெறத் தங்கத்தி லெழுதிக்கட்டு
அலகையுட னாடுசிவன் வாக்காற் கேட்டு
அப்பனை உனக்குரைத்தேன் சுருக்க முற்றே.

45

அகஸ்தியர் சுந்தரானந்தற்குபதேசித்த

சோதிடக்கன்மகாண்டச் சுருக்கம்

முற்றிற்று

பீராங்கி முனிவர் ஜோதிடம்

பதிப்புரை

மனிதர்கள் தங்களுக்கு நன்மை - தீமை தரும் கால வேறுபாடுகளை உணர்ந்து கொண்டு அவற்றுக்குத் தக்கபடியாக எச்சரிக்கையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ரிஷிகள், சித்தர்கள் ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தை அருளினார்கள்.

ஜோதிஷம் சாதாரணமானதல்ல. கணிதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நுட்பமான விஞ்ஞானம். கணக்குத் துளி பிசகினாலும் தவறாகப் போகும். இந்த சாஸ்திரத்தின் அருமை தெரியாதவர்கள் மனம் போனபடி பலன் கூறி மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கத் தொடங்கி விட்டதால், பரிகாசத்திற்கும் அவதூறுக்கும் உள்ளாக்கப்பட வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையை அடைந்தது ஜோதிஷம்.

சித்தர்கள் இந்த அற்புதமான விஞ்ஞானத்தை எப்படியெல்லாம் வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூறவே முடியாது. குரு சீடனுக்கு உபதேசமாகவும், குருசிஷ்யர் அபிப்பிராயங்களை பரிமாறிக் கொள்ளும் சம்வாதமாகவும், இரண்டு ரிஷிகளுக்குள் தர்க்கமாகவும் இப்படியெல்லாம் - கூறி நுட்பமான பலன்களை அறிய வழி வகுத்துள்ளார்கள். ஜோதிடத்தை முற்றிலும் கற்றுக் கொண்டேன் என்று சொல்ல யாராலும் இயலாது.

பாடல்களின் பொருள்களை நன்கு புரிந்து கொண்டு சிந்திக்கும்பொழுது ஜோதிட நூல் வல்லுநர்களுக்கும் வியப்பளிக்க கூடிய இந்த அரிய நூலைப் பெருமையுடன் தமிழ் மக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்

உ

பரமபதி துணை

பீராங்கி முனிவர் ஜோதிடம்

300-க்கு சுருக்கம் 8

காரணமா மாதியிது முன்னு றாகும்

கருவுருவு மானவுடன் குழந்தையாகி

வாரணமா யடக்கியே யெட்டும்பாடி

மனிதருட னஞ்சுமாய் வரண்டுமாதம்

தாரணமா மிதில்வேறே யில்லையப்பா

சரிவாதம் பாடினோம் யாருங்காணார்

தோரணமாங் கட்டினது கோடாகோடி

துலங்குமே பார்தனிலே யதிகந்தானே.

1

தானென்ற தானந் தறுகாது பாகு

வானென்ற திட்டம் மனிதர் பிறவி

கானென்ற யாருங் கருக்குழி யதனில்

பானென்ற வேளை பலாபல மாமே.

2

ஆமென்ற பிண்டஞ் சோதிட வித்தை

சேமெனுங் கண்டஞ் சிப்பிதா னாதி

தாமெனும் பாகு தருணத்தி லில்லை

வாமெனு மாறும் வளங்குந் துடியே.

3

துடியேது கண்டத் துராதி துரம்

படியா யிருக்கும் பழகாரு மில்லை

வடிவான சோதி வளங்கும் பிரகாசம்

அடிபாரு அந்தம் ராசி நவமாமே.

4

ஆமெனாந் துப்பு துணிகரத் தீட்டம்
காமெனாங் கன்னி யனுதினம் வேளை
சேமெனாஞ் சத்தி கபாசுஷத்தி னாலே
தாமெனாம் தனது தவறாது னாலே.

5

நாலுடன் யெட்டும் அனுதினம் பாரு
காலுடன் கண்டு கணாவிலுங் கானும்
பாலுடன் வெள்ளை பார்க்க அனல்பொறி
மாலுடன் பெண்ணும் மறகாது பாரே.

6

பாருநீ சோதிடம் அடக்கியே பாரு
தேருநீ வரண்டும் ஒருதாயுட பிள்ளை
காருநீ வேதங் கைகண்ட வித்தை
சேருநீ மனதைச் சித்திக்குந் தானே.

7

சித்திக்கு மொன்று உதையத்தி லப்பா
வத்திக்குங் கோடி குறிகளுஞ் சொல்லும்
முத்திக்கு மிதுதான் முன்னுறும்பாரு
சத்திக்கு மாமே சகலமு முற்றே.

8

பீராங்கி முனிவர் ஜோதிட சுருக்கம் 8 முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை

பீராங்கி முனிவர் ஜோதிடம் 300

ஆதியி ரைனையாகும் அதன்பின்னே யானதெல்லாம்
ஜோதிபீ ராங்கித்திரட்டுச் சூட்சுமாஞ் ஜாலமாகும்
மாதியில் ஞானசாரம் பாகமாஞ் சோதிரீகம்
நாதியா மாறுநாலும் நயம்பட உரைசெய்தோமே.

1

நாமெனுங் கண்டவேதம் நாதாக்கள் காரசாரந்
தாமெனும் வீதிபார்க்கச் சகலமு மிதுவேயாகும்
பாமெனுமலகில் வாழும் பாரரசர் மனுபர்க்கெல்லாம்
சோமெனும் வீதிகோடி ஜெகசோதி சுக்கிரனாமே.

2

சுக்கிரன் கண்டசெய்தி சுகமண மானதாகும்
வக்கிர னில்லைபாரு மணம்நாலு சமையமுன்று
கொக்கிறகு வெள்ளைபோல குணம்நலம் பார்த்தேய்க்குச்
சக்கரம் வந்தாப் போலே சகலதும் பிறைதானாமே.

3

முன்னதாயிருந்த வேதம் முன்னுள்ளோர் கண்டசெய்தி
பின்னதா யானதெல்லாம் பிரபலம் லெக்கோயில்லை
கன்னலுஞ் சென்னல்போலக் கருவது ஒத்துப்பார்த்தால்
அன்னலா ரமிந்துபாரு அத்தியைக் காத்தார்தானே.

4

சொன்னதோர் வேதம்நாலு சுகமாறு விதமுமாகி
வன்னதாம் வடநூல்தன்னை மனதிலே தமிழிலாய்ந்து
பன்னதாம் பீராங்கியாகிப் பாரினில் திரட்டுச்சாலம்
அன்னது தப்பாவண்ணம் அறிந்தேய்க் குண்மைதானே.

5

காரணமா மாதியிது பீராங்கிஜால்ங்
கடிதான திரட்டுமது பொதுவதாக
வாரணமா முன்னாலே ஆயிரமுமஞ்சம்
வகுத்தார்கள் பூமியிலே அதிகமாக

தாரணமாய்க் குருக்கியே பாதிபத்தில்
சரியாக ஐந்நூறில் வேதமாகச்
சாரணமாம் முந்நூற்றி லடக்கிப்போட்டோம்
சரியென்று சுருக்கினாம் பாடினோமே.

6

பாடினோம் வாரமது நாளும்யோகம்
பாகமா முதையாதி தினமும்ராசி
சாடினோ மிப்படியே யோகஞானம்
சகலமனு வானதர்க்குந் தப்பில்லாமல்
சுவடியே முன்ஜெனன மானவாரும்
குணமாகப் பூமியிலே வந்தபின்பு
தேடியே மூன்றுகுண மானபின்பு
திசைநாடி யோடினபின் ஜீவன்தானே.

7

தானுமே போகுஞ்ஜீவன் தனிப்படச் சடலமப்பா
வானுட ஒருவர்காணார் மனிதரே யாகும்பாரு
தேனுட யின்னங்கேளு திசைநாத நவமுங்காரி
பானுட மறைவிற்காணில் பாலக னுயிர்தான்போச்சே.

8

போச்சுதே யாகும்பா போக்கில்லை பீராங்கிக்கு
ஆச்சுதே மருந்தில்தானும் அனல்பொரி கண்டால் போகும்
மாச்சுதே கோடாகோடி ஆதியும் பூமிபாம்பும்
காச்சுதே பலன்தப்பாது கைகண்ட வித்தைதானே.

9

வித்தையா மின்னங்கேளு வீறுடன் வாக்குநாதன்
கத்தையாங் கசடில்லாமல் காரியு மிருவருச்சம்
பத்தையாம் பாக்கியசாலி பைங்கொடி பிள்ளையாறும்
வத்தையாம் இராஜாவாகும் வயதுமே வயமுபத்தாறே.

10

ஆறுட னானகோளும் அட்டம வியத்திலுள்ளோன்
தேறுடனிவர்கள் தானும் திசைகட கதனில்மேவுக்
காறுடன் பூமியாள்வான் கட்டிய இராஜாவாகும்
ஆறுடன் பொன்னுங்கோடி அளவுதான் வாழ்வுதானே.

11

தானுட னின்னங்கேளு தனிலக்க னட்டமத்தோன்
பானுடன் வரண்டுபேரும் பாக்கிய தானத்தேற
ஆனுடன் நட்பதாகில் அழகுடன் வயதுதீர்க்கம்
தேனுடன் கண்டும்பூமி தேசத்தி லதிகம்பாரே.

12

- பாருநீ லக்கனேசன் திரிகோணஞ் சார்வானாகில்
சேருநீ தேவர்பார்க்கச் செல்வவான் பிறைதான்சுட
வாருநீ வயதுதீர்க்கம் மைந்தருந் தானுந்தானும்
காருநீ வயதுதீர்க்கம் மைந்தருந் தானுந்தானும்
காருநீ கட்டாய்வாழ்வன் கடியசொல் லின்னங்கேளே. 13
- கேளுநீ மைந்தாஅப்பா கிபாரம்பொன் கேந்திரமேற
வாளுநீ உச்சமாக வளர்பிறை சூட அன்னோன்
நாளுந்மொன் குன்றான்பில்லம் நயம்பட வாழ்வுமுண்டு
தாளுநீ யில்லையென்று சரிதேவர் மார்வைகண்டாய். 14
- கண்டமு மாறுமெட்டும் களத்திர தானமேற
அண்டர்கோன் சடப்பார்க்க ஆதித்தன் சேர்ந்தபோது
சண்டமா யுதிரஞ்சாயும் தனியுயிர் போகும்பாரு
தொண்டையில் ஜீவனில்லை துயரமு மதிகந்தானே. 15
- தானென்ற கிபரங்கேளு தனத்துள்ளோன் பாவியாக
வானென்ற பூமிபாம்பு மைந்தனுந் தானமேற
ஆனென்ற செவ்வாய்ஜென்ம மடங்கியே நிற்பானாகில்
சேனென்ற செல்வமில்லை ஜெனியில்லை பிள்ளைநாசம். 16
- நாசமாந் தனத்தான்பாவி மூடமாய் மறைவில்போக
காசமாங் கடனதாகுங் காரிகை பிள்ளையோகும்
பாசமா மில்லைபுமி பாரிலே தோஷங்கோடி
ஆசமா மயலுர்போவான் அப்பனும் நாசந்தானே. 17
- தானுமா மின்னங்கேளு சரிவரக் கிரகமாறும்
பானுமா யொக்கக்கஷடிப் பாக்கியத் தானமேற
தேனுமாய்ப் பொளியும் வார்போல் செல்வமு மதிகமுண்டு
வானமும் யிடியுமின்னும் வந்துடன் ஜெனிக்கும்பாரே. 18
- பாரென்ற தானங்கேளு பாக்கிய கருமத்தோனும்
மாரென்ற நட்பதாகில் அப்பனு மாதாதீர்க்கம்
காரென்ற கன்னியாளும் பிள்ளையுந் தீர்க்கங்கண்டாய்
சேரென்ற வாக்கில்வாலை சித்திக்குங் கடாச்சவானே. 19
- வானெனுஞ் சாமிநாதன் வளர்பக்கஞ் செனித்தபோக்கு
மானெனும் வயது தீர்க்கம் ஆதித்தன் பத்தில்மேவ
கோனெனுஞ் சோதிரீகம் கைகண்ட திட்டநேமம்
பானெனும் பாக்கியசாலி பாரிலே ராஜாதானே. 20

- பாரியுந் தானத்தோனும் பரிபுதன் பத்தில்மேவ
காரியும் பார்புதானும் காற்றிலே சரமதாக
வாரியும் பொய்களில்லை மன்மத னிவனேயாகும்
சாரியும் யோகவானாய்ச் சனத்துமேல் யோகவானே. 21
- மல்லிய தானத்தோனும் வியமஞ்சில் வானுஞ்சென்மம்
மல்லிய ரிடபரீதில் ஆதித்தன் பத்தில்மேவ
சல்லிய மில்லாத் தேகஞ் சரிவர ஞானவானாம்
பல்லிய மனேகமுண்டாம் பாக்கியம் நிதானஞ்சொல்லே. 22
- சொல்லிய வாக்குநாதன் சுந்தர சாமிதானும்
வல்லிய மாகக்ஷடி வளர்பிறை தேவர்லாபம்
சல்லிய மிகவும்பேசும் சன்னாசி யோகவானாம்
அல்லிய மில்லாதாகில் அனேகநான் நூறுதானே. 23
- நூறுடனின்னங் கேளு நுணுக்கமாய்ச் சென்மத்தோனும்
காருடன் புதனுஞ்சங்கன் கேந்திர கோணமேற
தேருடன் பிள்ளைபெண்டிர் செல்வமா யழுகுபொன்னு
மாருடன் கிடாரத்தோடு மழுகுடன் ராஜாவாமே. 24
- வாமெனுஞ் சாமிநாதனும் நித்திரை சயனமாக
தாமெனும் பொருளும்வேளை தனிநடை கெவுனமாக
ஆமெனும் மறைவில்நீசம் அடங்கியே நிற்கக்கண்டால்
போமெனும் வயதுபோச்சு பொருளில்லை சாவுதானே. 25
- சாகவே யின்னங்கேளு சரிஅட்ப் பரலும்போட
ஆகவே திசையுங்கண்டம் லக்கன சந்திகண்டம்
பாகவே அந்திவேளை பரிமலை யதனிற்சாய
ஆகவே கோடாகோடி அமைப்புத்தான் காணாதானே. 26
- காணவே ஒன்றுகேளு கருஉரு பிண்டந்தானும்
வேணவே மூன்றுங்ஷடி விதம்பல திசைனாடிசுச்சம்
பாணவே தோணாதப்பா பாடினோம் லெக்கோபில்லை
ஆணவே யிதுதான்பாரு அகாரமா யுகாரந்தானே. 27
- தானுட னின்னங்கேளு சரியென்று ஒருவர்காணார்
பானுடன் திரட்டுச்சாலம் பாடினோம் பிசகாவண்ணம்
தானுடன் குருக்கேயுண்டு கடியதாம் திசையுமுனும்
வேனுடன் காலச்சக்கரம் விதனொண்டி குருடும்பாறே. 28

- பாருநீ மைந்தாகேளு பார்வையுந் தினமுமுண்டு
வாருநீ ஜாலவித்தை வந்தவர் வாயும்பேசார்
சாருநீ மனுடந்தானுஞ் சாகாம விருப்பதில்லை
தாருநீ யோககற்பம் சரியண்ணி வரண்டினுள்ளே. 29
- உள்ளிட மடங்கக்கேளு உலகத்தோர் விழைக்கவேண்டி
பள்ளியுஞ் சிறுவாப்பாலன் ஆண்டிலும் பொதுவாஞ்சாதி
வள்ளியு மகலத்தள்ளு வந்தவன்காலன் போவான்
கள்ளியு மில்லையப்பா கடினமாப்ப் பருவந்தானே. 30
- தானுட பருவங்கேளு சரிவர மகராங்கும்பம்
வானுடனொருவர் காணார் மண்டையி லதிகமாகும்
தேனுடனிதனி னுள்ளே செய்தியு மனேகமுண்டு
பானுட பருவத்துள்ளே பாலகன் வொசித்திடாயே. 31
- வொசிக்கவே விபரங்கேளு புவிதனி லில்லையப்பா
பசிக்கவே பகையுமில்லை பாரினில் மனிதரில்லை
கசிக்கவே லெட்சாலெட்சம் கடைசியில் ஒருத்தருண்டு
வசிக்கவே யவன் றான்தேவன் வந்தவர் கிடாரஞ்சாலே. 32
- சாலெனுந் தானங்கேளு தனிச்சரம் நிறுத்தவேணும்
காலெனு முதையவேளை கடியதா மூன்றுகாலம்
பாலெனும் பருவத்தோடே பக்குவந் தவறினாக்கால்
வேலெனு மந்தவேளை வெடித்துட லுயிரும்போமே. 33
- போமெனுஞ் சாமிநாதன் புகளஞ்சு கிடாரநாதன்
தாமெனுமிவர்கள் தானுஞ் சரிவரக் கேந்திரகோணம்
வாமெனும் பெலவானாகும் வந்தவர் போற்றுவார்கள்
மாமெனும் ராசாவாகும் அனைத்துயிர் காப்பானாமே. 34
- கேளடா ஜாலமான கெடிகார பீராங்கிதானும்
வாளடா தானநாதன் வாக்கிலே நால்பேர்சுவடி
தாளடா சுபரேயாகில் செளமியன் கேந்திரகோணம்
மாளடா நூறுபேர்க்கு மதிகமாய் வாழ்வதானே. 35
- தானுட யின்னமொன்று சரியாகத் தினமும்நூறு
பானுட லெக்கோயில்லை பாடினா ரவர்கள்வேறே
னானுட தேகமுனு நன்றாக விபரமாக
வானுட முந்நூலுள்ளே வடகலை வேதம்பாரே. 36

வடிவதா யின்னங்கேளு மகத்தான ராசிநாதன்
படிகமாஞ் சென்மநாதன் பாக்கியன் மூன்றுபேரும்
கடிவதாய் கோணநட்பில் கட்டிய செம்பொன்பார்த்தால்
சடிவதாங் கெணிதவித்தை சகலசம் பத்துந்தானே.

37

பத்தினில் சுங்கன்வித்தை பாக்கியந் தனத்திற்நின்றால்
முத்துப்போல் சோதிரீசம் முக்கிய மாகுங்கண்டாய்
மத்தினில் வயதுதீர்க்கம் மனமுடன் பூமிலாபம்
வத்தினி யரசர்தம்மில் அதிபதி யாகுந்தானே.

38

வானென்ற ராசிநாதன் வாக்கினிற் நற்கோளோடே
பானென்ற பரியங்சுவடிப் பாகமா மங்கிஷத்தில்
தானென்ற தனவானாகும் சங்கீத சரசவானாம்
கோனென்ற குபேரனைப்போல் சவுடமுந் தேவனாமே.

39

சவுடமா மின்னங்கேளு குணம்நாலு வாக்குநாதன்
தேட்டமா மிவர்கள்தானும் திரிகோணந் தேவர்பார்க்க
வாட்டமில் லாததாகி வயதுமே நூறதாகும்
பாட்டமாம் பூமிலாபம் பாலரு மாறுதானே.

40

ஆறுடன் யெட்டில்நாதன் சிலவினில் மூன்றுபேரும்
தேறுட னிவர்கள் தானும் கேந்திரம் நட்பதானால்
வீறுட னசலுர்வாசம் விதமுடன் பூமிலாபம்
பாலுடன் பாக்கியசாலி பாலருந் தாரமுண்டே.

41

உண்டுபார் சென்மநாதன் உடன்சகோதர ராசிநாதன்
வண்டுடன் தேவர்தானு மறையவே பகையில்நிற்க
செண்டுடன் பூஷம்போல செகசோதி யிவனேயாகும்
மண்டுடன் ஞானையாகம் அழகுட னிரும்பார்தானே.

42

இருக்கவே ஒன்றுகேளு இயல்சென்ம நாதன் றானும்
பருக்கவே தேவர்பார்க்கப் பாக்கியத் தானமீதில்
கருக்கவே கணக்கன்கோலில் கைகண்ட வித்தைநாலு
செருக்கவே விஷம்போல்வாக்கு செகப்புடன் தேகம்பாரே.

43

பாகுநீ யின்னமொன்று பரிவாக ராசிநாதன்
காகுநீ வாக்குநாலு கருமத்தான் சுவச்சேர
தாகுநீ தாசியோகன் சகலசம் பத்தும்போகும்
மாகுநீ வாதபித்தம் அவன்வாக்கு ரோகவானே.

44

ரோகமு மவமுங்ஃவடி வியந்தனில் பாவம்பார்க்க
 ராகவன் சனியுந்தானும் பகையிலே மூடமாக
 சேகவன் சயமுங்ஃவடிச் சிதறியே மும்பதாசில்
 சாகவே யிளந்ததேகம் சஞ்சலச் சடமும் போச்சே. 45

மோச்சுதே ராசிநாதன் புகழ்வாக்கு மூன்றுபேரும்
 வாச்சுதே கேந்திரகோணம் வடிவடன் தேவம்பார்க்க
 பார்ச்சுதே பாக்கியசாலி பாரியும் பிள்ளையோடு
 மாச்சுதே யரசராகி ஆயிர மறிவுதானே. 46

அறிவுடன் ராசிநாதன் ஆதித்தன் புதனுங்ஃவடித்
 தெறிவுடன் கேந்திரத்தில் தேவரும் லாபமேற்க
 கறிவுடன் சோதிரீசங் கைகண்ட வித்தையாகும்
 செறிவுடன் யோகவானாய்ச் சித்திக்கும் ஞானந்தானே. 47

சித்திக்கு மொன்றுகேளு ஜெகசால வித்தையாகும்
 முத்திக்கும் ராசிநாதன் முதப்பொருள் பிறையுங்ஃவடி
 வத்திக்குங் கேந்திரகோணம் நட்பதாய்ச் சாமிபார்த்தால்
 எத்திக்குந் தேசமெல்லாம் இவனுமே இராஜாவாமே. 48

வாசிக்குந் தானநாதன் மறையவர் புதனுங்ஃவடி
 நேசிக்கு மூன்றுபேருங் கேந்திர முச்சமேற
 பாசிக்கும் பரமாந்தேகம் பைங்கொடி பிள்ளையாறும்
 ஆசிக்குந் தெய்வபக்தி அழகுடன் சொண்ணந்தானே. 49

தானுட ஜென்மத்தோனும் சரியட்ட ராசிநாதன்
 பானுட லாபமேற்கப் பாக்கிய மதனில்வாழ்க
 சேனுட வயதுதீர்க்கம் செல்வவா னதிகழுமி
 ஆனுடன் பெண்ணிரண்டு மந்தந்தச் சாதிதானே. 50

சாதிதான் வேறேயில்லை தனிப்பட வந்ததுண்டோ
 பாதியு முன்னையாகும் பாரப்போ காணாதப்பா
 நாதியு நாமேயானோம் நங்குலஞ் சிவந்தஜாதி
 ஜோதியு மானதேகஞ் சூசுவாதி சூசுஷந்தானே. 51

சூசுஷமா யொன்றுகேளு சுசுதுக்க மிரண்டுண்டாக்கி
 வச்சவான் பீராங்கியாகும் வாய்தனில் மருந்தும்போட்டால்
 பச்சமா யில்லையப்பா பக்கமுந் துறந்துபோகும்
 அச்சமு மில்லைமைந்தா அணுவேனுந் தப்பிராதே. 52

இல்லாது ஒன்றுகேளு இடங்கண்ட மானஜாலம்
வல்லார்க்கு மதிகமாகு மகாபல மதிகம்பாரு
சொல்லார்க்குச் சொல்லவொன்னா சூசுடிமுந் துலங்காவண்ணம்
அல்லாது அகலும்வாரு ஆதியு மமைப்புமாமே. 53

ஆமெனுஞ் சாமிநாதன் ஆதித்தன் புந்திசங்கன்
தாமெனுமிவர்கள் தானும் தனத்திலே கேந்திரமேற
பாமெனும் பாக்கியசாலி பைங்கொடி பிள்ளைநாலு
சேமெனும் இராஜாவாகும் சித்திக்கும் பூமியுண்டாம் 54

உண்டாகுஞ் சாமிநாதன் உலகத்தார் மெய்க்கும்நாதன்
வண்டாகுந் தானத்தோனும் இவர்களுங் கேந்திரமேற
செண்டாகும் பூமி லாபம் தேசத்தி லதிகயோகி
பண்டாகும் பாக்யமுள்ளான் பைங்கொடி பிள்ளையஞ்சே. 55

அஞ்சுட னானகோலும் லக்கினத் தானத்தோனும்
கொஞ்சுட னிவர்கள்சுடிக் குணமுட னங்கிஷத்தில்
வஞ்சுடன் இராஜாவாகும் மங்கையு மாறுவாய்க்கும்
பிஞ்சுடன் பூவுங்காயும் பௌமுட னாளுவானே. 56

நாளுமே வளரவேணும் லக்கனம் நடுவதாக
கோளுமே பாவரில்லாக் கூச்சமு முச்சகோணம்
வாளுமே அமுர்தம்வேணும் மணபுதன் வாரம்நன்றாய்
ஏழுமே வாக்குச்சத்தம் அஞ்சுடன் சுத்தம் வேணும். 57

சுத்தமா யின்னங்கேளு சுகதேவர் பார்வைநன்றாம்
அத்தமாய்க் கூடும்வேளை அவசர மில்லானாளும்
வத்தமாய் முன்னோர்பாடார் வடிசெய்த தமிழையானும்
உத்தமா மென்று சென்னோம் உலகிலே கிடையாதானே. 58

தானுட யின்னங்கேளு சரிவரப் பாடல்தோறும்
பானுட பீராங்கிஜாலத் திரட்டதாய்ப் பாடிப்போட்டோம்
மானிட வொருவர்காணா ஆதியு மந்தமாகும்
வானுட யிதுபோற்காணோம் வைபக மனிதர்வாழ்வே. 59

வாழுவே யினமுநன்றாய் மானிடரு மதிகம்பா
பாழுவே போகவேண்டாம் பாலக னாலேசெல்வம்
மாழுவே யிதுதான்லெக்கு அயன்மாலு மொருவராகும்
காழுவே சுக்கிரனாமே கைகண்ட வித்தைதானே. 60

- தானென்ற தின்னங்கேளு தற்கால முதையவேனை
கானென்ற ஆருடமுங் கனிப்புமுன் னாதிநாலும்
மானென்ற வாக்குவாலை அனுதினங் கடாசடித்தானே
பானென்ற அகாருஞ்சித்தி பாடினோ மகலாதானே. 61
- அகலாது வொன்று சொல்வோம் அனுக்கிரக பூஜைபண்ணு
அகலாது காலசந்தி அந்தியி லுச்சிமூன்றும்
செகலாது யிதுதான்திட்டம் செலுத்தியே வருகுங்காலம்
பகலாது பருவங்கண்டால் பாரினில் போற்றுவாரே. 62
- வாரேது யின்னமுண்டு வகைதுகை யடங்காவேதம்
பாரேது உதையம்லெக்கு பாடார்கள் முன்னோர்தானும்
காரேது கரையுமுண்டு கைகண்ட பீராங்கிதானும்
மாரேது விழுந்தகாலம் அமைப்புடன் கருவுந்தானே. 63
- கருவுட னின்னங்கேளு காரண மனேகமுண்டு
பருவுடன் லெக்கனேசன் பரிபிறை மூன்றுந்தானும்
வருவுடன் தாய்தகப்பன் வந்தது ஆதிபாரு
தெருவுடன் ரூபம்போல தேசத்தி லதிகமாமே. 64
- அதிகமா மொன்றுமாகும் அவர்களுங் கேந்திரகோணம்
அதிகமாய் நுப்புமாகிச் சரிவர போகவானாம்
பதிகமாம் பாவாப்பாரு பாம்புடன் சனியுங்சவடல்
வதிகமாய் வயது தீர்க்கம் வந்தது மறைவார்தானே. 65
- மறையாம லிருக்கவேண்டி வந்தவர் போற்றும்வித்தை
பறையாத மனிதர்க்கெல்லாம் பாவிதா னனேகமுண்டு
தறையாமல் தயவுமில்லை சரிவர லோடிகோடி
கறையாதே போவான்திட்டம் அவனிடம் பேசவேண்டாம். 66
- பேசவே ஒன்றுகேளு பிரபலம் பீராங்கிதானும்
மாசவே லெக்கனேசன் அங்கிசம் நுப்தானால்
பாசவே கேந்திரகோணம் பாக்கியவா னும்பாரு
ஆசவே சனத்துமேலாம் அதிபதி இராசாவாமே. 67
- அதிகார மொன்று சொல்வோம் அங்கிஷ மதன்வீடாகில்
கெதிகொளும் ராசினாதன் கேந்திர முச்சமாக
பதியுமாய் பூமிலாபம் பாக்கிய சாலியாகும்
வதியதா மனேகத்துள்ளே மனிதரு மரியார் தானே. 68

- தானூட லெக்குக்கேழு சரிவரத் தானமுண்டு
பானூட கிடாரத்தானும் கட்டிலுந் தானத்தோனும்
தேனூட னிவர்கள் தானும் கேந்திர முச்சமாகில்
வானூட லிருக்குமட்டும் செல்வவான் யோகத்தானே. 69
- யோகமு மனேகமுண்டு உன்னூட தந்தையாலே
காகமுங் கருப்பும்போல கருவுபீ ராங்கியாகும்
பாகமு நலமும்போல பளபளப் பொற்றதேகம்
நாகமு வாயினுள்ளே நாலுடன் பேருமுண்டே. 70
- முண்டெனச் சாமிநாதன் காளியு ஸ்ரீயுமாகும்
வண்டென யேமனாகும் வந்தவன் தூதனாகும்
பண்டெனத் தானமுண்டு லக்கினம் கிடாரம்வெண்டும்
கண்டென நுடையுங்காமம் கைகண்ட தானந்தானே. 71
- தானம தொன்று சொல்வேன் சரிவர யிவர்கள் நாலும்
வானமாந் தேவர்சுட வாக்கிலே பார்த்தால்போதும்
தேனமா மொழியினாலே ஜெனிப்பொடு பொன்னுமுத்தும்
மானமாம் நிதியும்பூதி அரசனுக் கன்பனாமே. 72
- நாமெனு மூன்றில்நாதன் நலஞ்சுபந் தேவர்பார்க்கத்
தாமெனும் பூமிபார்க்கச் சகோதரம் நாலுமுண்டாம்
வாமெனும் பாக்யசாலி மன்மத னிவனையாகும்
மாமெனும் பீராங்கிபார்க்க அதிகமாம் யோகம்பாரே. 73
- பாவென்ற சென்மத்தோனும் பாக்கிய வானுங்சுடி
ஆவென்ற யிவர்கள் தானும் உச்சமாய் கேந்திரகோணம்
சேவென்ற தேவனாகும் சித்திக்குஞ் சோதிரீயம்
காவென்ற பிறவியாலே கனகசம் பத்துத்தானே. 74
- பத்துட ராசிநாதன் பாரியுந் தனவான்தானும்
முத்துட தானமேற முர்க்கமாய்ப் பாவார்சேர
கத்துட அசலார்வீட்டில் கருமமும் செய்தபோது
கொத்துடன் பூமிமாடு குணமுடன் பொன்னுண்டாமே. 75
- பொன்னூட தானங்கேளு புகழுடன் கிடாரநாதன்
வன்னூட யிவர்கள்தானும் அங்கிஷங் கொண்ட உச்சம்
என்னுமாய்ச் சனத்துக்கெல்லாம் இசைந்திடும் யோகவானே. 76

- இசையவே தானங்கேளு எல்லாருங் காண்பதில்லை
வசையெனத் தானாதன் கேந்திரம் நட்பதாகில்
கசையிடு வொன்னும்போலக் காரியம் பிள்ளையாலே
பசையென அறிவான்பாரு பாரிலே ஒருவர்தானே. 77
- ஒருவர்தா னறியாவேதம் உலகத்தில் பாடல்போட்டோம்
கருஉரு சமையுமவேளை காரண மனேகமுண்டு
பருவமாய் முன்னதாலே பக்குவம் சித்தியானால்
தருமமாய் நாமேசொன்ன தயவுதா னின்னங்கேளே. 78
- யின்னமு மொன்றுகேளு இயல்கரு நாலதாகும்
வன்னமாய்ப் பருவஞ்செய்தால் வயதுடன் கோடிவித்தை
சொன்னமு மனேகமுண்டு சூட்சுத்தைச் சொன்னமேர்க்கு
அன்னமாம் வீட்டினுள்ளே அமைந்தது பார்த்துச் செய்யே. 79
- செய்யவே ஒன்றுகேளு செகசாலத் திரட்டித்பா
வையகத் தார்க்குயீடு மானிடர் ஓட்டைவாங்கு
பையவே பல்லிமுட்டை பறையாதயிலை தான்வேறு
கையவே யிதுதான்லெக்கு கடுகியே குடுத்தியே. 80
- கருத்துட னொன்றுகேளு காரண மங்கைக்கீடு
அடுத்திடு மவன்றான்சேரு அவன்தன மாரியே தான்
கொடுத்திடு ஒன்றுபேரதும் குணமதாம் சாகமட்டும்
பருத்திடு ரண்டுபேரும் பாகமாஞ் சாகுமட்டே. 81
- சாகமா யின்னங்கேளு தனிய்பட லெக்கனேசன்
வாகமாய்த் தர்மநாதன் மந்திரி மூன்றுபேரும்
தாகமாய் கேந்திரகோணம் சரிவர உச்சமானால்
ஆகமாய் மங்கைபிள்ளை அநேகநாள் வாழ்வுண்டாமே. 82
- உண்புபார் லெக்கனநாதன் உடன்பிறந் தார்நாதன்
கண்டுட னிவர்கள் தானுங் கேந்திர உச்சம்வாழ
பண்டுடன் பாக்கியசாலி பாரியி னாலேசெல்வம்
கொண்டுடன் பூமிலாபம் குபேரன்போல் செல்வவானே. 83
- வானுட னின்னங்கேளு வளர்விறை தேவல்லாபம்
தானுட ரிடமரீதில் தனுச்சிங்கஞ் சுத்தமாக
பானுட சாமிநாதன் பாக்கிய தானமேற
தேனுட வாக்குசித்தி செனிய்வொடு ஞானவானே. 84

- வாருநீ யின்னங்கேளு மாதுரு தானத்தோனும்
காருநீ காமநாதன் காரியத் தானமேற
பாருநீ கேந்திரகோணம் பாக்கிய ராசி சூட
ஆருநீ தெய்வபக்தி அதிகார மோடிகாணே. 85
- காணுகின்ற ராசிநாதன் கருமத்தோன் புத்திரநாதன்
வேணுகின்ற பருவங்ஷடிக் கேந்திர முச்சமாக
பானுவான் யோகியாகிப் பாரரசர் தேசமெங்கும்
கோணுவ தாறுசாஸ்திரங் சூட்டமா யணைகந்தானே. 86
- சூட்டமாய்த் தானத்தோனும் குணமுடன் சென்மத்தோனும்
வாட்டமில் லாமல்தானும் கேந்திர கோணமேற
தேட்டகந் தெய்வபக்தி செகசோதி வாக்கில்நின்று
ஆட்டக மரசர்தன்னால் நரபதி யோகவானே. 87
- பதிநாதன் வாக்குநாதன் கெற்பக்கோ ளிவர்கள் தானும்
அதிபதி கேந்திரமேற அங்கிஷ மதன்வீடாகி
கெதிபெற நூறுமட்டும் கேசரி யதிபனாகும்
வதிகனாம் பெண்டிராலே வந்திடு மதிகம்பாரே. 88
- பாவென்ற ராசிநாதன் பாக்கியம் பத்தில்நாதன்
காவென்ற யிவர்கள்தானும் கேந்திர நடப்பதானால்
சேவென்ற வயதுதீர்க்கம் சித்திக்குஞ் சோதிரீஷம்
வாவென்ற வயதுதீர்க்கம் அமுகுள்ள வடிவதானே. 89
- வடிவென்று சொன்னதென்ன மால்வெண்டும் வேறேவைத்து
கடிவதா யுணர்த்திமையைக் கைதனி லிட்டபோது
படியவே பொருள்தான்பூமி பாதாளந் திறக்கும்பாரு
அடியவே யெடுக்கவென்று அவனமக் கெதிரில்லாதே. 90
- இல்லாத தொன்றுமில்லை இனச்சரக் கொன்றுகேளு
வல்லாளர் சீவினாவி வடகடல் மீனைச்சேரு
செல்லான பிள்ளை தன்னை செலுத்தியே விட்டபோது
கல்லானை காணும்பாரு கைகண்ட வித்தைதானே. 91
- கண்டது செய்கைகேளு கணாக்கண்ட வாருதானும்
விண்டது ஒன்றுமில்லை வினாக்கெட்ட பிள்ளைநீ தான்
செண்டது பக்கம் வாரம் சென்மநாள் ராசியோகம்
அண்டது கரணமஞ்சம் ஆதியு மிதுபோலாமே. 92

- ஆமெனு மேழுங்ஷடி எட்டுட னொன்பதாகி
சேமெனும் பத்தாங்ஷடிச் சென்றதை யாருங்காணார்
பாமெனு மவனையாவன் பர்ப்பிம்ம சோதியான்
வாமெனு வங்குசிங்கு மனத்திட மொருத்தர்தானே. 93
- தானூட னொன்றுபத்து தனிநூறு ஆயிரமாகும்
வானூட யிதுபோலாகும் வகைதுகை கண்டபோக்கு
தேனுமாங் கனியுமாகும் தியக்கமும் வராதுபாரு
பானூட பசியுமில்லை பகைநோயு மில்லைபாரே. 94
- பாவென்ற தானங்கேளு பாகன கண்டமப்பா
சேவென்ற திதுதான்லெக்கு தேவனாம் யேகபிண்டம்
காவென்ற ஆண்டினுள்ளே கனகம்போல் சூரணமும்
மாவென்ற மண்டலத்தில் அனுதினங் கொண்டுவாயே. 95
- வாயென்ற தானநாதன் மந்திரி சுங்கன்தானும்
காயென்ற காமநாதன் கருமத்தோ னிவர்கள் தானும்
சேயென்ற திரிகோணத்தில் தேவரும் பார்வையானால்
ஆயென்ற கப்பல்பொன்னும் அடிக்கடி போகுவானே. 96
- வானென்ற சாமிநாதன் வளர்விறை சுபருந்தேவர்
பானென்ற யிவர்கள் ஸுட்ப பகையில்லாத் தானமேற
கானென்ற ஆதியோகம் கடினமாம் பீராங்கிதான்
தேனென்ற தேவனாகும் சித்திக்கும் வித்தைதானே. 97
- தானென்ற தானநாதன் சரிவரப் பகையும்நீச்சம்
வானென்ற பாம்புபுமி இவர்களு மறைந்துபோக
தேனென்ற தேவர்தானும் அம்படிப் போகநீசம்
மானென்ற அதிகயோகம் அதிபதி ராஜாவாமே. 98
- வாசிகன் தானத்தோனும் மந்திரி புதுனாங்ஷடி
தேசிகன் பாக்கியவானும் இவர்களு மொன்றாய்க்ஷடிக்
சுசிகன் கேந்திரமேறக் குணமுடன் பூமிமாடு
மாசிகன் தேவதாசி சித்திக்கு மவன்தன்னாலே. 99
- தன்னருந் தானநாதன் ஜென்மவான் தேவர்ஷடி
வன்னவர் வேலர்பார்க்க ஆதியுங் கேந்திரகோணம்
பன்னவர் வயதுதீர்க்கம் பைங்கடாடி யாலேபாக்கியம்
தென்னவன் ராஜாவாகி திசைகட்டி யாளுவானே. 100

ஆளுவான் ராசிநாதன் ஆதித்தன் புதனுஞ்சுங்கன்
தாளுவான் ராசிநாதன் தனத்திலே யிவர்கள்கேந்திரம்
காளுடன் நட்பதாகி காரிய மிதுவேபேசும்
வாளுடன் வயதுமட்டு மந்திரி ராஜாவாமே. 101

மந்திரி தானத்தோனும் வாக்கினில் வரத் தொன்றாலும்
சுந்தர மிவர்கள்சுவுச் சொகுசுடன் கேந்திரமேற
அந்திர புத்திகுங்கன் ஆதித்தன் புத்திமேவ
இந்திரன் குபேரனைப்போல இனிதுட னதிகவாழ்வே. 102

அதிகமா மொன்றுகேளு அதிர்ந்திடும் பீராங்கிதானும்
வதிகமாம் ராசிநாதன் வானவர் தேவாப்பார்க்கக்
கதிகமாம் பொன்னுமுற்றாங் காதலி தானும்வாழா
பதிகமாம் பாடியாடி பரதமுங் கெணிதவானே. 103

வானுட பாடியாடி மந்திரி புதனுஞ்சுங்கன்
கானுட னிவர்கள் நன்றாய்க் கேந்திர முச்சமாக
தானுட பூமிலாபம் சகோதர னாலேசுவு
நானுட முன்னாலாபம் நன்மார்க்கம் வேதமாமே. 104

வேதமா மொன்றுகேளு வீருடன் தானத்தோனும்
காதமும் ரோகநாதன் பாம்புடன் மறைவில்போக
ஆதமாம் வாதபித்தம் அண்டத்தில் விரோதமுண்டாம்
பாதமுங் கொடுமையாகி பாரிலே பாவிதானே. 105

பாவிதா னென்றுசொன்னார் பலியாத விதந்தானென்ன
வாவியின் கீழேநின்று வந்தவன் உயிரும்போகும்
நாவிய மனேகம்பேசும் கட்டாகப் பாடினார்கள்
சாவியில்லாப் பொலிகள்தானுந் தனிப்பல னின்னங்கேளே. 106

இன்னமா மொன்றுகேளு இனங்கனுஞ் சுணங்குங்சுவு
வன்னமாய்ச் சென்மத்தோனும் வளாப்பிறை நின்றதானம்
கன்னமா மிவர்கள்சுவுக் காலனைத் தள்ளுவார்கள்
தன்னமாம் நட்பதாகில் தையலுந் தானுந்தீர்க்கம். 107

தானுட விபராங்கேளு தனிச் சென்ம ராசிநாதன்
வானுட சிங்கமேற வானவர் மகரம்வாழ
கானுட சுங்கனாறில் கட்டிய பூமிமீனம்
பானுட பாம்புவாழ அதனில்மே லதிகமாமே. 108

ஆமெனும் பலனைக்கேளு அதிகாரச் செல்வனாகும்
தாமெனும் தயவுமுள்ளான் தனத்திலே யோகவானாம்
பாமெனும் பரமதேகம் பரதேசி யோகவானாம்
சேமெனுஞ் சன்னாசியாகும் தேவனாங் சவட்டந்தானே. 109

சவட்டமா மொன்றுகேளு கொடும்பகை யகன்றுபோகும்
வட்டமா மூவர்தானும் வாக்கிலே நிறைதானிற்கத்
தேட்டமு மதிகமில்லை தேவனாம் யோகியாகும்
மாட்டமா மூன்றுகால மறியுந்தா னின்னம்பாரே. 110

பாரென்ற தானநாதன் பரிபாம்பு தேவார்சுவ
ஆரென்ற சரத்தில்மேவ அதிகார யோகியாவான்
தாரென்ற தர்மவானாய் சகலசம் பன்னனாகும்
தேரென்ற தெய்வபக்தி ஜெகமெல்லா மரசனாமே. 111

எல்லாரும் ஒன்றுபோல இறையவன் வகுத்ததில்லை
செல்லாருந் தனவானப்பா முன்முறை யின்மையாகும்
கல்லாருங் கசடனாகுங் காசினி லொருவனென்று
நல்லாரும் மொல்லாதாகி நரகமும் யேழுமுண்டே. 112

ஏழுடன் ஆண்சேய்தன்னால் இடப்படக் கெதியுண்டாகும்
வாளுடன் கையிரண்டாய் வாளுயிர் போகும்பாரு
தாளுடனே வரண்டாக்கி தர்மமு மதர்மம்பாரு
சேளுட னிந்தவேதம் திட்டமா யறிந்துபாரே. 113

திட்டமா வொன்றுகேளு சிவன்செய்த கோலங்கோடி
வட்டமாய்ச் சக்கரத்தில் வடிவுள்ள ஆகாசத்தில்
முட்டவே போகவேண்டி முடியாத ஞாலக்கூறு
சுட்டத்திற் கழுதைபோலத் தனிப்பட்ட உள்ளந்தானே. 114

உள்ளதே வொன்றுசொல்வர் உலகத்தி றறியார்வேதம்
கள்ளமா யிருக்குந்தானம் காணவும் நிறகேவாமும்
பள்ளமு மேடுமுண்டு பார்க்கவே மனதினுள்ளே
வெள்ளத்தே போகவேண்டாம் விதம்நாலு வீதியாரே. 115

நாலுதா னென்றுசொல்வர் நன்வேத மடக்கமாட்டார்
காலுடன் செவியுமுண்டு கண்கொள்ளாத் தூசியாகும்
வேலுடன் முனைதான்பாரு வெள்ளத்தே போகவேண்டாம்
ஆலுடன் மரமும்போல அகாரத்தில் தூங்குவாயே. 116.

- வாயென்று சொன்னதானம் வளர்பிறை புதனாங் சவடி
காயென்ற தானமேவக் காரியை தேவர்பார்க்க
ஆயென்ற பிள்ளைநாலு அதிகாரச் செல்வனாகும்
தாயென்று வந்தபோது தனக்குமாம் பூமிதானே. 117
- தானுட வாக்குநாதன் சரிவரப் பீராங்கிநாதன்
வானுட ரெண்டுபேரும் கேந்திர கோணமாக
தேனுட ராஜாவாகும் தேசத்தி லதிகவாழ்வு
பானுட பிள்ளையாறும் பைங்கொடி யொன்றும்பாரே. 118
- பொன்னுடன் பூமிநாதன் புகழ்சால வித்தைதானும்
வன்னுட னிவர்கள் சவடி வாக்கிலே நின்றபோது
என்னுட ராஜயோக மிறைபதந் தானேகிட்டும்
தன்னுயிர் போலேயாகிச் சரிவர மானுடர்க்கெல்லாம். 119
- எல்லாரு மரியவேண்டி இயல்பாகப் பூமிதன்னில்
கொல்லான குமரன்றானும் குணமுட னறிந்துபாரு
செல்லான மனிதர்க்கெல்லாம் சென்றதைச் செலுத்திப் பார்த்தால்
வல்லான வல்லனாகும் மங்கையு மரனுமாமே. 120
- மங்கையுந் தானத்தோனும் வளர்கெற்பஞ் சென்மமானால்
பங்கைய முகத்தாள்மூன்று பாரியும் வந்துசேரும்
கெங்கைபோ லோடிப்போகும் கிடைசுக மொன்றுமில்லை
அங்கய னானதேவி அருமையாம் பின்னேதானே. 121
- பின்னுட னின்னங்கேளு பிரபல மானதாகும்
வன்னுட தானத்தோனும் வளர்பிறை யெட்டில்மேவ
கன்னுட மேடமாத் தீச்சமாய்க் கேந்திரந்தேவர்
என்னுட தாரமூன்று இயல்பாகப் பலனோகோடி 122
- கோடியா மொன்றுகேளு கூறினோம் சாரநாதன்
மாடிய ராசிநாதன் நீசமாய்க் கேந்திரசங்கன்
வாடிய தாரதோஷம் மக்களும் பின்னே உண்டு.
ஆடிய திராசுபோல அத்தமு மநேகம்பாரே. 123
- பாரென்ற கெர்ப்பராசி பாலகன் ஜெனித்தபேர்க்கு
ஆரென்ற பொதுவாஞ்சாதி அன்புடன் மனிதர்க்கெல்லாம்
தேரென்ற பாக்கியசாலி தேசத்தி லதிகயோகன்
வாரென்ற வயதுமட்டும் அதிகமாய் விசாரந்தானே. 124

தானூட னின்னங்கேளு சரராசி நாலும்பாரு
வானூட யிவர்கள் தானும் கேந்திரம் நட்பதானால்
பானூட பாக்கியசாலி பைங்கொடி தன்னாலாயம்
கோனூட கிரகம்பூமி குணமதா யதிகமாமே. 125

ஆமெனுஞ் சாமி தானும் ஆதித்தன் உச்சமானால்
தாமெனு நட்பதாசில் தாரமுந் தோஷமாகும்
சேமனுங் குழந்தைதோஷம் சிதறியே பீராங்கியாகும்
வாமெனும் பூமியாலே மாதாவுங் கோபிப்பாரே. 126

மாகுநீ தானத்தோனும் பாக்கிய மிரண்டுபேரும்
வாகுநீ உச்சமானால் திரிகோணஞ் சாற்றில்மேவ
தேருநீ தெய்வபக்தி சித்திக்கும் பொருளுமுண்டாம்
மாகுநீ சொகுசமாகும் அதிகார மில்லையாமே. 127

மாதாரு தானத்தோனும் வளர்பக்கம் பிறவியானால்
பாதிற் பீ ராங்கிசாலம் லக்கன மேலதாக
வாதிற் கட்டியானும் இவர்களுங் சுவடியொன்றாய்
ஆதிற் வாரமானால் அருமையாம் லெட்சம்பொன்னே. 128

வொன்னூட தானத்தோனும் புவியிறை வாக்குநாதன்
என்னூட னிவர்கள் உச்சம் கேந்திரம் நட்பதானால்
வன்னூட தாரதோஷம் வந்தவெண் விரோதம்பீடை
தன்னூட காவலாகும் காரிளை பிள்ளையொன்றே. 129

ஒன்றுடன் ராசிநாதன் உலகத்தான் பாக்கியத்தான்
பன்றுடன் னிவர்கள்தேவர் பார்க்கவே பிள்ளையேர்க்கு
கன்றுடன் தாயும்போலக் காரிளை பிள்ளையாறு
ஒன்றுடன் யோகவானாய் இறைபதந் தேடுவானே. 130

தேடுவான் தானத்தோனும் தேவருங் கேந்திரகோணம்
பாடுவான் சத்தனாதன் இவர்களுங் சுவடியேர்க்கு
சாடுவான் பெண்ணைத்தேடி தனங்கொடி யவனையாகும்
காடுவான் அசலுர்தன்னில் கட்டிய ராஜாவாமே. 131

கட்டிய ராசிநாதன் கருமத்தான் லாபநாதன்
வட்டிய மூன்றுபேரும் உச்சமாய் கேந்திரம்வாழ
மட்டிய ராஜாவாகும் பறாக்கிரமந் தன்னால்வாழ
அட்டியில் லாததேசம் அரசனுக் கரசன்தானே. 132.

நாமெனுஞ் சொன்னவேதம் நாதாக்கள் கண்டவாரும்
தாமெனு வசியமூலி தனதிலே மால்தான்வேரும்
சேமெனும் பிறைநாள் தன்னில் சென்றதை யெடுத்துவந்து
ஆமெனும் பருவஞ்செய்து நெத்தயில் திலதஞ்செய்யே. 133

செய்யவே யொன்று சொல்வேன் தேவனா மானதற்கு
பையவே யிலையுந்தாளி பாலகன் பருவம்னாவி
கையமும் பொருளதாகும் காசினி தன்னிலில்லை
வையக முழுதுமெய்க்கு மானிடர் திலதந்தானே. 134

தானென்ற திலதப்போக்கு சரிவர லெட்சாலெட்சம்
வானென்ற சிரசித்தானும் மறைபொருள் கோடியுண்டு
பானென்று அறையவேண்டாம் பழிபாவ முனக்குமுண்டு
தேனென்ற தேவனானால் தேசத்தில் சொல்லிடாயே. 135

சொல்லாதே யென்றுசொன்ன கூட்சமு மாருங்காணார்
வல்லானை வரண்டுமுண்டு வாடிவதா யதுதான்கோடி
பொல்லாத காலம்வந்தால் புலம்புவாய் சதிரம்போச்சு
எல்லாருங் கண்டசெய்தி இருதயத் தடக்கிடாயே. 136

அடக்கமா யொன்றுசொல்லு அடிபிடி யானமூர்த்தி
கடக்கமாங் காவலுண்டு கண்டதை விண்டிடாதே.
படக்கமாம் பரமஞானம் பாடியே முன்னேபாரு
தடக்கமாம் நாமேயானோம் தனிமூலி தேவிதானே. 137

தானென்ற யேகமூலி தனித்தனு யேகபிண்டம்
வானென்ற திதுதான்லெக்கு மறைத்தார்கள் காணாமல்தான்
கோனென்றே சூட்டங்கொள்ளுங் சூடியே யிருந்தவாரு
மானென்றே பாடிவிட்டோம் அருமையாஞ் சரித்திட்டேனே. 138

இட்டபடி யேதென்றால் பலனைக் கேளு

இயல்பாகத் தனித்தனியே பலன் தப்பாது
வட்டம்போ விதுஞாய மரிய மாட்டார்

மனிதரிலே ஆயிரத்தி லொருத்த னுண்டு
கட்டளையும் வெண்பாவும் விருத்தம்பாரு

கலிப்பாவு மாதியிலே யறிவு முண்டு

முட்டவே யிதுபாரு முத்தி சேரு

மூர்க்கமாய்த் திரியாதே யின்னங் கேளே. 139

- இன்னமு மொன்றுகேளு இனச்சரக் கதனைவாங்கி
வன்னமா யோபுடில்வைத்து வடித்திட யிறங்கும்வேதை
சொன்னமா மிதிலேகோடி சூட்சத்தைச் சொல்லவேண்டாம்
கன்னமாய்க் கண்ணேஆதி கைகண்ட வித்தைபாரே. 140
- கண்டது மாற்றுவெட்டு கருதிடும் மனதிலாறு
கொண்டது குணமாங்கோடி குருக்கடி யாறுங்காணார்
வண்டனாக் கில்லையப்பா மருவற்ற சோதியான
சண்டக்க மெட்டும்பாரு சரிவரக் காணுந்திட்டம். 141
- திட்டமா யேகமூலி சிவருப மானதேவி
வட்டாக யிருக்கும்பாரு மடமயில் தள்ளிப்போடு
செட்டாகுந் தேவர்காண்பார் சித்திக ளனேகமுண்டு
எட்டான பழம்போற்காணும் இதுதனைச் சரியுமாமே. 142
- சரிவர ஒன்றுகேளு தானத்தோன் தேவர்கூடி
சரிவரக் கிரகமேழும் ஆறுடன் தானமேற
தெரிவர யோகவானாந் தேசத்தி லதிகம்புமி
பரிவர ராசிசுற்றும் பதினொன்றுந் தவறாம்பாரே. 143
- பாருநீ கிரகமாறும் பாவரு மஞ்சபேரும்
வாருநீ கேந்திரமேற வளாப்பிறை சுவப்பார்க்க
சாருநீ யோகவானாம் சரிவரப் பின்னே துன்பம்
தேருநீ பிள்ளைமங்கைசிதறிடும் மலைச்சல்தானே. 144
- அலைச்சலா மொன்றுகேளு ஆதித்தன் நாலுபேரும்
கலைச்சலும் பாவர்கூடக் காமத்தான் சுவாவாறு
பலைச்சலாய் ராசதெண்டம் பகையொடு மசலுார்தன்னில்
மலச்சலு மதிகமுண்டு மாங்கைபோய்ச் சாவும்பாரே. 145
- பாவென்ற தானநாதன் பாக்கிய னஞ்சபேரும்
வாவென்ற யிவர்கள் தானும் வாக்கிலே யிருப்பாராகில்
சேவென்ற தேவனாகும் சித்திக்கும் பூமிபொன்னு
மாவென்ற ராஜாவாகும் அதிகமாம் யோகவானே. 146
- வானுட சாமிநாதன் தேவரும் பாம்புங்கூடி
பானுட மூலிமேவப் பாக்கிய சாலியாகும்
தேனுட பூமியாள்வன் சித்திக்கு மானதெல்லாம்
மானுட பொதுவாம்பேர்க்கு அன்புடன் பாடினோமே. 147

- பாடின விபரங்கேளு பாடுவான் கிரகம்நாலுந்
தேடியே சத்தமேவத் தேவருங் சுவாவாழ
நாடியே னாமேயானோம் நன்வேதந் தவராவாக்கு
சுவைய குபேரன்போலக் குணயோக மதிகமாமே. 148
- ஆமெனுஞ் சாமிநாதன் ஆதித்த னாலுபேரும்
பாமெனு மொக்கக் சுவடிப் பாக்கியத் தானமேற
தாமெனுங் கேந்திரகோணம் சரிவர உச்சமானால்
சேமெனு முலகில்நாமும் அதிகமாம் வாழ்வுதானே. 149
- வாழ்வுட னின்னங்கேளு வளர்பிறை கிரகம்நாலு
கோளுடன் தேவர்பார்க்கக் குணமுடன் வாக்கில்நின்றால்
தாழ்வுவா ராதுதிட்டஞ் சரிவரப் பூமிமன்னன்
காள்வுடன் பெண்டிப்பிள்ளை கனகசம் பத்துள்ளானே. 150
- வானுட தானத்தோனும் வளர்பிறை தேவர்நாலும்
பானுட குளிகன் சுவடிப் பாக்கியத் தானமேற
தேனுட பாக்கியசாலி செல்வமும் பூமிமன்னன்
ஆனுடன் ரெண்டுபேர்க்கும் பொதுவதாம் பலன்தப்பாதே. 151
- பத்துடன் ரெண்டுதானம் யெட்டுடன் ஆறுராசி
தத்துடன் சுத்தமாகக் காரியும் பாம்புங் சுவடி
வத்துடன் வாக்கில்நின்றால் மனமில்லை பொருளுமில்லை
தெத்துட னைசுலார் தன்னில் தேசம்போ யலைச்சல்தானே. 152
- தானென்ற ராசிநாதன் சரிவரக் கிரகம்மூன்று
மானென்ற தேவர்பார்க்க அதிகமாஞ் செல்வநாதன்
வானென்ற வயதுதீர்க்கம் மங்கையும் பிள்ளையாறு
தேனென்ற அதிகமோகன் சித்திக்கும் வாழ்வுதானே. 153
- சித்திக்கும் ராசிநாதன் பிராங்கி தானத்தோனும்
வத்திக்கும் கிரகம்நாலும் வளர்பிறை கேந்திரமேற
முத்திக்கும் வாக்குசித்தி முதல்பொருள் சந்யாசியாவன்
எத்திக்கும் உலகநாதன் இறையென்று செப்பலாமே. 154
- செம்புடன் பூட்டிநாதன் தேவரும் புதனுஞ்சங்கன்
வம்புட னிவர்கள் தானும் கேந்திர முச்சமேற
எம்புடன் ராஜாவாகும் இயல்தானம் சுத்தமானால்
அம்புடன் பெண்டிப்பிள்ளை ஆதியுஞ் சுற்றந்தானே. 155

சுத்தமா மொன்றுகேளு சுக்கிரன் புதனுமாகி
வத்தமாம் பத்தில்நிற்க வாக்கினில் வாலெநிற்பாள்
அத்தமும் நிதானமாகும் அப்பனு மாதாதீர்க்கம்
எத்தமாஞ் செல்வத்தோடு வயதுமே வயமுபத்தாரே. 156

ஆறுட னானகோளும் லக்கன சாமிதானும்
சாறுட நாலுகோளுங் கேந்திர முச்சமானால்
பாலுடன் பாக்கியசாலி பைங்கொடி பிள்ளையாறு
வாலுடன் ராஜாவாகும் மந்திரி யதிகந்தானே. 157

தானுட லெக்கனத்தில் சரிவர ஆறுகோளும்
வானுட நட்ப்தானால் வளர்பிறை பார்வையாகி
தேனுட தேவனாகுங் செல்வவான் யோகவானாம்
மானுட பொதுவாஞ்சாதி அனைத்துயிர் பொதுவாம்பாரே. 158

பாருநீ வாக்குதன்னில் பரிவதா யஞ்சுகோளும்
காருநீ ஒருவருச்சம் கரியுடன் குளிகன்பார்க்க
தேறுநீ செல்வமில்லை தேசத்தி லலைச்சலுண்டு
மாறுநீ யிறந்துஉண்பான் ஆயிழை பிள்ளைநாசம் 159

நாசமா மொன்றுகேளு நலமுடன் பிறவிதானும்
வாசமாந் தானத்தோனும் நால்வருங் சவுடவாழ
தேசமுமிவனே யாள்வன் சித்திக்கு மதிகவாழ்வு
ஆசமாம் பிறவியாலே அநேகமாம் பொருளுண்டாமே. 160

உண்டான பூமிநாதன் உடன்பிறந் தானநாதன்
கண்டான கிரகமாறும் கணக்கனும் பார்வையானால்
செண்டான தேசமாள்வான் சித்திக்கும் வித்தைநாலும்
அண்டர்கோன் தானும்பார்க்க ஆயிழை தன்னால்லாபம் 161

தன்னுட தானங்கேளு சரிமுத்தி யிதுதான்ஞாயம்
வன்னுட தானமீதில் அஞ்சுடன் கிரகமேற
என்னுட குழந்தைதோஷம் இறையவ னாதனாகும்
பன்னுட பாரியில்லை பாலனாங் கொடுமைதானே. 162

தானுட ரோகமீறிச் சரியாவர் ஆறுபேரும்
வானுட சரத்தில்நிற்க வளர்பிறை தேவர்பார்க்க
ஏனுட சரீரமெங்கும் குட்டநோய் குறைநோயுண்டு
மானுட வரண்டுபோர்க்கும் பொதுவதா மனேகம்பாரே. 163

- பாருநீ அவத்தில்தானும் பாலகன் தேவாநாலும்
காருநீ கிரகத்தோனும் நட்பாட்சி உச்சமேற
தேருநீ தேவாபார்க்கச் செல்வனா மதிகம்பிள்ளை
ஆருநீ திரத்தில்கண்டால் அநேகநாள் வயதுண்டாமே. 164
- உண்டான பாக்கியவானும் உடன்பிர்ம லாவுங்சுவடி
பண்டான கிரகம்நாலு மொக்கவே சுவடி வாழ
வண்டான ரோகம்பா வளாபிறை தேவாபார்க்க
கொண்டான குபேரனைப் போல் குணமுட னதிகம்பாரே. 165
- பாரென்ற பத்துநாதன் பாக்கியங் கிரகநாலும்
மாரென்ற தானமீதில் இன்புடன் உச்சமானால்
சேரென்ற தேவனாகும் தேசத்தி லதிகவாழ்வு
ஆரென அறிந்துபாரு அழகுடன் பிள்ளைதானே. 166
- தானுட லாபநாதன் சரிவர ஐந்துபேரும்
வானுட கேந்திரகோணம் அல்லது தானமீதில்
தேனுட தேவாபார்க்கச் சித்திக்கும் இராஜயோகம்
பானுட பாக்கியசாலி பாரினில் இராஜாவாமே. 167
- வாமெனுஞ் சாமிநாதன் வாக்கொடு மூன்றுபேரும்
தாமெனுங் சுவடியேற்கச் சிலவிலே நின்றாற்கேளு
கோமெனுங் குமாரனாலே சவட்டமும் பெருகிவாழும்
பாமெனும் பாக்கியசாலி பாரியாள் முன்னேசாவாம் 168
- முன்னதாம் ராசிநாதன் மொழிமாறா மூன்றில்நாதன்
பன்னவ ரிவர்கள்சுவடிப் பாக்கியத் தானமேற
அன்னவர் பூமிசேனை அரசனுக் கரசனாவான்
சொன்னவாய் வாக்குமாறான் சுந்தர வடிவாந்தேகம். 169
- தேகத்தான் தனவான்சுவடிப் பத்தினில் வாழுத்தேவர்
காகத்தான் கரியும்பார்க்கக் கட்டில்லை யசலூர்வாசி
பாகத்தான் பாரிபிள்ளை பாக்கியம் தேய்ந்துபோகும்
மாகத்தா னுயிரும்போகும் மாற்றமு மொன்றாங்காணே. 170
- காணவே ஒன்றுகேளு காமத்தான் காமமேவ
தோணவே ஆறில்நிற்கக் குடிகளும் போனவாரு
மாணவே யிதுதான் திட்டம் ஆயிழை தன்னால்வந்து
வேணவே பூமியாஸ்தி வீடுடன் பொருளும்போமே. 171

- போமெனுஞ் சாமிநாதன் புகழ்பூமி பத்தில்நாதன்
ஆமெனு மிவர்கள்வடி மறையவே பாம்புபார்க்க
சேமெனும் பூமிகன்று குழந்தைக ளாலேபோகும்
சாமெனுஞ் சளமாமென்று சஞ்சல மிகுதிதானே. 172
- தாமென்ற சென்மத்தோனும் சரிவரக் கிடாரநாதன்
வானென்ற கேந்திரகோணம் உச்சமாய்ப் பத்தில்வாழ
பானென்ற பாக்கியசாலி பாரியி னாலேசெல்வம்
மானென்றே யறிந்துசொன்னோம் அதிகமாமிது தான்பாரே. 173
- பாரென்ற யிதுபோலாகும் பாடார்கள் வேதம்நாலில்
காரென்ற கன்னியாலே கருஉரு வறிந்தால்காணும்
சேவரென்ற சுக்கிரதேவன் செகஜோதி நாமேயானோம்
மாரென்ற தறிந்துபாரு அணுவது தம்பாதிட்டம். 174
- திட்டமாப்க் கண்ட செய்தி தேவனாம் பலன்தம்பாது
வட்டமா யறிந்துபாரு மனதினா லறிவுமாகும்
முட்டவே யொத்துப்பாரு முத்தியு மிதுவேயாகும்
பட்டில் பருவம் வாய்த்தால் பலனெல்லாங் கூடுந்தானே. 175
- கூடுமா மொன்றுகேளு குணம்நாலு வெள்ளை மூன்று
வாடுமா யோகமுண்டு வாழ்ந்திடும் பிறைதானாதி
காடுமே டாகும்போலக் கண்கெட்ட மாடு நீ தான்
பாடுவா யுற்றுப்பாரு பாகமாய் நலமாந்தானே. 176
- தானுட யின்னங்கேளு சரியென்று சொன்னவேதம்
வானுட பீராங்கியாகும் வையகத் தோருங்காணார்
பானுட சாலமாகும் பாரிய திரட்டுமாகும்
கோனுட ஒளிப்போயில்லை கூறினோங் கோடாகோடி. 177
- கோடியே சொன்னதென்ன கூறின பலனைக்கேளு
வாடியே யிருக்க வேண்டாம் மனமொத்துப் பார்த்தபோர்க்கு
சாடியே பீராங்கியாகும் தனிப்பட யிதுதான்பார்த்தால்
ஆடியே யெட்டுமாகும் அணுவள வொளிப்பில்லாதே. 178
- இல்லாது ஒன்றுமில்லை இயல்புஞ்சோ திடமுமாகும்
வல்லான முரண்டும்பா வாதாடும் வடிக்கமாகும்
பல்லான பாவமில்லை பார்ப்பது அதிகமாகும்
செல்லான செல்வமாகும் சென்றதை யறியமாட்டான். 179

அறிவாரு மொன்றுமில்லை அதிகாரம் பார்த்தபேர்க்கு
செரிவான உதையமாகி ஆகுடந் தற்காலத்தில்
பரிவான கவிப்புமாகும் பாலக னதிவானில்லை
தரிவானு முன்னேதானும் சரிவர வுளப்புவானே.

180

உளப்பு வ னொருவர்காணார் உலகத்தில் கழுதைமாடு
களப்பு வார் காலன்வந்தால் கால்வாங்கும் போகுஞ்சீவன்
அளப்பு வா ரிதுதான்திட்டம் அகாரமும் உகாரம்போகும்
வளப்பு வா ரில்லைமாதே வாதாடிக் கொடுபோவானே.

181

வானெனுஞ் சதிரங்கானும் வந்ததை யறியமாட்டான்
கோனெனுங் குமரனுந்தான் சுவடியே யெயமன்தான்வந்தால்.
ஆனெனுங் கட்டைக்காண்பார் அகாரமும் ஒருவர்காண்பார்
தேனெனுஞ் சென்றசெய்தி தேவனு மறிந்ததில்லை.

182

அறிந்தது பின்னங்கேளு ஆதியில் பிண்டம்பாடல்
வறிந்தது உற்றுப்பார்த்தால் வளங்கிடுந் திட்டமாகும்
பரிந்தது அதனினுள்ளே பாகமாய்ப் பார்த்துவந்தால்
கரிந்தது யிதுதான்வெண்டு கைகண்ட திட்டமாமே.

183

கண்டது ஆதியாகும் கனாவுடன் சோதிபாரு
விண்டது வாய்வுமாகும் வீணாகக் கொண்டதேகம்
அண்டது அகாரபீடம் அப்பனும் அம்மையாகும்
கொண்டது வெள்ளைநீலம் குணமுடன் சிவப்பதாமே.

184

தாமெனும் லெக்கனேசன் தனவானும் லாபக்கோனும்
வாமெனு மிவர்கள்சுவ வாக்கிலே பாம்புமேவ
காமெனும் கன்னியாலே கனகசம் பத்துமுண்டாம்
சேமெனும் ராஜாவாகும் சித்திக்கும் வித்தைநாலே.

185

நாலுமாய் கிரகந்தானும் நட்புஆட்சி உச்சமாக
தானுடன் கேந்திரகோணம் சரிவரத் தேவர்பார்த்தால்
தேலுமாம் பூமிதேசம் செலுத்தியே தரணியாள்வான்
நாலுடன் பெண்டாள்பிள்ளை அநேகமும் வீரமாமே.

186

- வீரமாய்த் தானத்தோனும் வியமுடன் கர்மத்தோனும்
காரமா யிவர்களொன்றாய்க் கேந்திர மதனில்வாழ
வாரமாம் பூமிலாபம் மனமுடன் சொர்ணலாபம்
ஆரமாமவள் தன்னாலே அநேகமாய் வரத்துண்டாமே. 187
- வரத்தொடு சிலவுநாதன் அவர்களுங் சவுக்கேந்திரம்
கரத்தொடு கர்மத்தோனும் மூவருந் தானமேற
அரத்தொடு தேவியாலே அனேகமும் பொருளுஞ்சேரும்
பரத்தொடு பாக்கியம்பிள்ளை பாலகன் வருவதாமே. 188
- வருவதா மின்னங்கேளு மணமுடன் கர்மத்தோனும்
பருவதாய்ப் பாம்புசவு பகையிலே மறையப்போக
தெருவதாய்ப் பொன்னுமுற்றும் சிதறிடும் வாழ்வுணாசம்
கருவதா யசலூர் தன்னில் காரிய மெல்லாஞ்சுத்தம் 189
- சுத்தமாந் தானத்தோனும் சுக்கிரன் யெட்டிலாக
புத்தமாய்க் காரியபார்க்கப் பாக்கிய மதனில்வாழ
தெத்துவப் பிள்ளைதானும் தேசத்தி லதிகம்வாழ்வு
கொத்துடன் கிளைதனக்குங் குணமுட னதிகமாமே. 190
- ஆமெனுஞ் சாமிநாதன் அட்டமத் தோனும்சவு
தாமெனு மிவர்களொன்றாய்ச் சரிவர லாபமேற
சேமெனும் பாக்கியசாலி செலுத்திடும் நிதாதாய் தீர்க்கம்
வாமெனும் வயது தீர்க்கம் மணமுடன் யோகவானே. 191
- வானென்ற வல்லிதானம் வளாப்பிறை தேவாப்பார்க்கக்
கானென்ற திரிகோணத்தில் சுபருமே உச்சமாகப்
பானென்ற பாக்கியவாட்டி பவுசுடன் வந்ததாலே
ஆனென்ற பெண்ணுமுற்றும் அழகிலே யிளிபதாமே. 192
- தாமெனுங் கர்மநாதன் சரிவரக் கேந்திரமுச்சம்
வாமெனுந் தேவாப்பார்க்க வல்லியு மதிகசெல்வம்
காமெனுங் கனகமேடை கண்கொள்ளாப் பூமிலாபம்
வாமெனுஞ் சோதிடவித்தை யதிகமாங் கெணிதம்பாரே. 193
- பாவென்ற காமநாதன் பகைநீசம் மறைவில்போக
ஆவென்ற தேவாப்பாம்பு அன்புடன் கரியும்பார்வை
சேவென்ற தேவியாலே தேசத்தி லிரந்துஉண்பான்
வாவென்ற அதிகரோகம் மக்களு மிறப்பாந்தானே. 194

- தானுட தானத்தோனும் சங்கீத கர்மநாதன்
பானுடனிவர்கள் ஒன்றாய்ப் பகைநீசம் பாம்புசுட
தேனுட செல்வம்போகும் தேசத்தி லிரந்துஉண்பான்
வானுட மங்கையாலே வந்துதா ன்னுவிப்பானே. 195
- பானென்ற தாரநாதன் பகைநீஷம் பாம்புங்காரி
ஆனென்ற தேவர்கங்கன் அவர்களப் படியேயாக
தானென்ற காரியாலே கணவனு மெடுப்பான்பிச்சை
வானென்ற அசலுர்தன்னில் வளருயிர் போகுந்தானே. 196
- போகமா மின்னமொன்று புகழ்மங்கை கர்மநாதன்
காகுமாந் தனவான்தேவர் சரிவரப் பகையும்நீஷம்
வாகுநல் லானைச்சேர வந்துதே கோடிதோஷம்
ஆகுமே திட்டஞ்சொன்னோம் தானுமே யிரந்துண்பானே. 197
- இரவலர் மாறின்கோளும் இயவட்ட தானநாதன்
பரவலனாக மூன்றும் பகைநீசம் பாம்புங்கூட
காவலன் தாரத்தாலே காரியுங் கொடுமைபாவம்
ஆவலன் முன்போற் சொல்லு ஆயிடுற யிரந்துண்பானே. 198
- பாளுநீ யின்னங்கேளு பாலகனைந்தில் நாதன்
வாளுநீ பாம்புபுமி மந்திரி தானுங்கூட
பாளுநீ பகையுநீஷம் மறைந்து போய்க் குளிகனோடே
ஆளுநீ பிறந்தபிள்ளை அப்படி முன்னதாமே. 199
- தாமென்ற திதுதான்பாடிச் சரியாக ஒருவர்பாடார்
வாமென்ற முன்னாறுள்ளே வகைதுகை கண்டுசொன்னோம்
மாமென்ற பதினாரொன்று மிப்படி ஒத்திராது
சேமென்ற திராசுபோலே செட்டியாங் காணலாமே. 200
- காணலா மொன்றுகேளு காரியக் காரணனால்
தோணலா மொத்துப்பாரு தொடுகுறி யாகுங்கண்டாய்
பாணலாம் பகையுமில்லை மழிபாவ மில்லையப்பா
கோணலாய்த் திரியவேண்டாம் குரங்குபோல் திரிந்திடாயே. 201
- திரியாம லொன்றுகேளு திசைரி உற்றுப்பார்த்தால்
கரியாமல் காமந்தள்ளு கைகண்ட திட்டங்கானும்
மரியாமல் முன்பின்பாரு பகடிசொல் லகலத்தள்ளு
அரியாமல் சொன்னவேதம் அருமையா மடக்கிடாயே. 202

- அடக்கமா யொன்றுகேளு அரிதார பீராங்கியாகும்
வடக்கமாங் காரசாரம் வடிதமிழ் வடநூல்பா
தடக்கமாஞ் சாலம்பாரு திரட்டுடன் மூன்றுங்கண்டால்
படக்கமா மிதுதான் துப்பு பாரிலே காணார்தானே. 203
- காணாமற் போனதென்ன கைதனி விருந்தவேதம்
வாணாளை வாட்டிக்கொள்ளும் வைகய மதனில்வாழும்
தோணாமல் தோணும்பா தொடுகுறிம னந்தான்பாரு
ஆணாமல காரஜோதி அமைப்புட னதிகம்பாரே. 204
- பாருநீ மண்டலத்தில் பதிவிதி தோணுந்தோணும்
காருநீ உச்சிமாலை கடினமாய் காலைப்பாரு
வாருநீ நாலுமெட்டும் வந்திடத் திறமாங்கண்டால்
ஆளுநீ தேவனாகும் அவனிவன் நாமே தானே. 205
- தானுட யின்னங்கேளு தனிச்சென்ம ராசிநாதன்
வானுட தனவான்தேவர் வளர்விறை யிவங்கன்சவு
மானுட கேந்திரகோணம் நட்பாட்சி உச்சமாக
புணுட னரசனாகி யதிகாரச் செல்வனாமே. 206
- நாமெனுஞ் சென்மத்தோனும் ராசியில் சரமதாக
வாமெனும் நாலுராசி வழங்கியே சுபர்கள்நிற்க
ஆமெனும் வயதுதீர்க்கம் அதிகார மோடியாவன்
சாமெனுஞ் சோதிரீகம் சகலசம் பத்துள்ளானே. 207
- ஆனென்ற சாமிநான் மந்திரி புதனுஞ்சுங்கன்
தானென்ற தேவர்பார்க்க ஆதித்த னுச்சமானால்
தேனென்ற தனவான்கோடி தையலு மூவருண்டாம்
பானென்ற பரமாந்தேகம் பாரினில் வீடும்பொன்னே. 208
- வொன்னுடன் பூமிநாதன் புதன்சுங்கன் சென்மத்தோனும்
மன்னுட கேந்திரகோணம் வளர்விறை பார்வையானால்
என்னுட ராஜாவாகும் இறைபதந் தேடிக்கொள்வான்
தன்னுட குலத்துக்கெல்லாம் தானவ னாகுவானே. 209
- வானுநீ யின்னங்கேளு வாதாட மனிதர்கோடி
பானுநீ பருவங்காணான் பாருள்ள வீணச்சாதி
யானுநீ யசடனாகும் பேதையர் சொல்லுப்போலே
சானுநீ தனதேபுத்தி சண்டாளம் புலையென்றே. 210

என்றுடன் பலனோகோடி இயல்வாக்கு திட்டங்காணும்
கன்றுடன் தொழுதுநிற்பார் கைகட்டி வாயும்பொத்தி
பன்றுடன் பரமாம்வித்தை பார்த்தபேர் வசியமாகும்
ஒன்றுடன் நூறும் நூறும் ஆயிரம் பத்துந்தானே. 211

தானான தானங்காணார் சரிபோகம் பெண்ணால்காணான்
தேனுட வாக்குதன்னில் சிறுபுளி ரசமுங்காணான்
ஆனுடன் பெண்ணுமாகி அழகுடன் மருவுங்காணான்
பானுட சாதிபேதம் பலபலனதிக மெல்லாம் 212

எல்லாருங் கண்ட செய்தி இயல்பான சோதிடவித்தை
கல்லாருங் கசடனாகும் காசினி யோர்கட்கெல்லாம்
சொல்லாத சூட்சமாகும் சொன்னதை விடாமற்சொல்லும்
எல்லாரு மதிலேநின்று அனுதினம் போற்றுவாரே. 213

வாவென்ற வாதுபேசும் மதிகெட்ட முட்டாள்கோடி
காவென்ற கருவுங்காணான் காரண மனேகம்பேசி
சேவென்று சேரவுட்டான் சிதறியே நடந்துகொள்வான்
ஆவென்ற நரகமேழும் அதிகமாம் சொன்னோம்பாரே. 214

பாவென்ற தானத்தோனும் பாக்கியம் பத்தில்நாதன்
சேவென்ற யிவர்கள்சுவிடக் கேந்திர முச்சமாக
தாவென்ற தர்மவானாம் சகலசம் பத்துந்தானாய்
வாவென்ற வயதுமட்டும் மந்திரி ராஜாவாமே. 215

ஆமெனுங் கிடாரத்தோனும் அங்கிச முச்சமாகச்
சேமெனு லக்கனேசன் அம்புடக் கூடிவாழத்
தாமெனும் பூமியாள்வான் சகலசம் பத்தனாகும்
காமெனும் கல்விஞானம் களத்திரம் நாலுண்டாமே. 216

நாலுலகோள் கூடிச் சென்மம் தேவருங் கூடிப் பார்க்க
வாலுடன் பிராங்கிநாதன் வளர்பிறை சுங்கன்பார்க்க
வேலுபோ லதிகங்கோபி வீருட னதிகருபன்
காலுடன் பெண்ணிப்பிள்ளை கனகமாம் யோகந்தானே. 217

தானென்ற தனவான்தேவர் சரிவர லாபநாதன்
தேனென்ற கேந்திரகோணம் உச்சமாய் நட்பதானால்
வானென்ற மங்கைபிள்ளை மன்மத னாகும்பாரு
பானென்ற அசலுர்தன்னி லபாரமாய்க் கிடைக்கும்பாரே. 218

பாருநீ யின்னங்கேளு பாலகன் தானத்தோனும்
வாருநீ தேவப்பார்க்க வளர்விறை புந்திசுவச்
சேருநீ தெய்வத்தாலே சித்திக்கும் விள்ளையாறு
மாருநீ யோகம்பூமி யரசரா மின்னந்தானே. 219

இன்னமா மொன்றுகேளு யியல்புடன் சென்மநாதன்
பன்னமாம் பீராங்கிசுவப் பார்புதன் சுங்கன்பார்க்க
வன்னமா முலகுநாதன் வழக்குட னனேகந்தேடி
அன்னமா மரசனாகும் அதிகசம் பன்னன்தானே. 220

பன்னுட சென்மநாதன் பாக்கியம் பத்தின்நாதன்
என்னுட னிவர்கள்சுவடித் தேவரும் பார்வையானால்
வொன்னுடன் பூமிதேடும் புவிராசர்க் கெல்லோர்க்குந்தான்
வன்னுட கீர்த்திதேசம் வயதது வயன்பதாமே. 221

தாமென்ற சாமிநாதன் சரிவரச் சென்மநாதன்
பாமென்ற கிரகம்மூன்று ஒக்கவே சுவடிஉச்சம்
சேமென்ற யிவனேராஜா செலுத்துவ னறிவுஞானம்
பாமென்ற பாக்கியசாலி பாலகர் நாலுபாரே. 222

பாருநீ தேவர்சாமி பரியிறை புசனுங்சுவடி
தேருநீ கேந்திரமேறத் திதிவார னாளும்ராசி
காருநீ உதையகாலம் கட்டியா மமுதமாகில்
வாருநீ நாலுவிடு சரமதா மனேகந்தானே. 223

தானுட னின்னங்கேளு தனிப்பப் பிறந்தபிள்ளை
வானுட வயதுதீர்க்கம் மங்கையும விள்ளையாலே
தேனுட ரசமாம்போலச் செம்பொன்னும் பூமியாள்வான்
பானுட பாக்கியசாலி பாரிலே யதிகமாமே. 224

பாரியா மனேகம்பாரு பாலக னைந்துள்ளோனும்
வாரிய ராகுமஞ்சு தானமாந் தேவர்வாழ்க
காரிய தானத்தோனும் கடினமாம் பார்வையானால்
ஆரியர் குலத்துக்கெல்லாம் அதிபதி இராஜனாமே. 225

நாமெனும் பீராங்கிநாதன் நன்வேதக் காரநாதன்
பாமெனும் பிறையும்புந்தி பாவனாய் பாராதாகில்
சேமெனு மிவனேபூமி செலுத்திடும் புத்திசாலி
ஆமெனும் கனகம்பொன்னும் அநேகநாள் வாழ்வதானே. 226

- தானுந் தேவர்கங்கன் தனிரவி பிறைதான்புந்தி
வானுந் ஒக்கக்கவடிக் கேந்திரம் நட்பதானால்
பானுந் பிள்ளையாகில் வந்துதே அன்றையாக்கியம்
தேனுந் சொல்வதெல்லாம் சித்திக்கும் பொருளும்பாரே. 227
- பாவென்ற சாமிதானும் பரிபுதன் கங்கன்சவடி
வாவென்ற தேவர்கோனும் வளர்பிறை லாபமாக
சேவென்ற தேவனாகும் சித்திக்குஞ் சோதிரீஷம்
மாவென்ற தறிவான்ஞானம் அன்புடன் நாலுமுண்டே. 228
- நாலுடன் கிரகந்தானும் நட்பாட்சி உச்சமாக
மாலுடன் தேவன்பார்க்கப் பரிபுதன் பத்தில்மேவ
காலுடன் பூமிலாபம் கடியசொல் ராஜாவாகும்
மாலு னைசலுர்தன்னில் மங்கையுப் பிள்ளையாரே. 229
- ஆருட னானகோளும் வளர்பிறை உச்சமாகக்
காருடன் கேந்திரமேவக் கரியுடன் குளிகன்பார்க்கப்
பாருடன் செல்வவானாம் பார்க்கினுந் துடியமுள்ளான்
வாருட னைதிகலாபம் மந்திரி யோகவானே. 230
- வானுட னைந்துகோளும் வளர்பிறை உச்சமாகத்
தானுட நட்புமாகில் சரிவரக் கேந்திரகோணம்
மானுட ராஜாவாகும் அழகுள்ள தேகவானாம்
தேனுட வாக்குதன்னில் செல்வவான் தவறாதானே. 231
- தானென்ற தானநாதன் நாலுகோள் நீசமானால்
பானென்ற கெற்பரிதில் பரிவுடன் சுவச் சேர்ந்தால்
ஆனென்ற ராஜாவாகும் அப்பனு மாதூர்தீர்க்கம்
வானென்ற வயதுநூறு வாய்ஜால மறிவுமுண்டே. 232
- உண்டுபார் சாமிநாதன் உச்சமா யாறிந்நிற்கத்
தண்டு தானத்தோனும் கேந்திர மதனில்வாழ்
கண்டுடன் பூமிலாபங் கனகசம் பத்துமுண்டாம்
விண்டு னானதெல்லாம் விதவிதந் தேடுவானே. 233
- தேடுவான் தானத்தோனும் தேவருங் கேந்திரகோணம்
பாடுவான் புதுஞ்சுங்கன் பிராங்கித் தானமேற
காடுவான் கதையினாலே காவிய மாறும்பேசி
தேடுவான் யோகஞானந் தேசம்போய்ச் சாவதானே. 234

- சாவுவான் தானநாதன் சரிவரச் சென்மநாதன்
பாவுட னிவர்கள்சுவிச் சரராசி யதனில்மேவ
வாவுடன் மங்கையாலே வளர்பயிர் போலேசெல்வம்
மாவுவானனேக முண்டா மத்தமும் பொருளுமாமே. 235
- ஆமெனுஞ் சாமிநாதன் ஆதித்தனாகவந்தால்
பாமெனுந் தேவரோடு பாக்கியத் தோனாங்சுவிடல்
சேமெனுந் தெய்வபக்தி செலித்திடு மிராஜாவாகும்
வாமெனு மங்கையாலே வளமெனக் குரியஞ்செய்வான் 236
- செய்யவே யின்னங்கேளு தேவருஞ் ஜென்மமானால்
பய்யவே பாரிதானம் பாக்கியம் பத்துள்ளோனும்
வையகந் தனத்திற்சேர வளர்பிள்ளை யாலேசெல்வம்
உய்யவே ஜனத்துக்கெல்லாம் உலகெங்குந் தாங்குவானே. 237
- தாங்குவா னின்னங்கேளு சரிவர வாக்குநாதன்
பாங்குடன் தேவாசுடப் பரிபுதன் சுங்கன்புத்தில்
வாங்குடன் கடனுங்கொள்வான் வந்ததை யடக்கஞ்செய்து
ஆங்குட னதிகபுத்தி அடிக்கடி விசாரந்தானே. 238
- தானுநீ யின்னங்கேளு சரிவரப் பிராங்கிநாதன்
கானுநீ கேந்திரகோணம் காரிளை தானமேறப்
பானுநீ பாரில்செல்வம் பைங்கொடி யாலேவந்து
தேனுநீ வாக்குவாலை சித்திக்கும் ரசமாந்தேகம் 239
- தேகமாந் தானத்தோனும் திசைநவம் கர்மத்தோனும்
மாகமா மிவர்கள்சுவிடக் கேந்திர முச்சமேற
தாகமாந் தனத்தில்வாழ்ச் சரிவரத் தேவர்பார்த்தால்
மாகமாம் பாரியாலே பாக்கியம் பிள்ளையஞ்சே. 240
- அஞ்சுடனான கோளும் அன்புடன் பத்தில்மேவ
பிஞ்சுடன் புதுனுஞ்சுங்கன் பிரபலந் தேவர்கோனும்
வஞ்சுடன் பூமிலாபம் வளர்மங்கை பிள்ளையாலே
கொஞ்சுடன் குபேரனைப்போல் சூட்டமு மதிகமாமே. 241
- சூட்டமாய்த் தானத்தோனும் குணமுடன் ஜாலனாதன்
நூட்டமா யிவர்கள் சூடிக் கேந்திர முச்சமாக
தேட்டமாந் தேவதாசி தேடியேயவள் தன்னாலே
வாட்டமாம் பொருளுமுண்டாம் வளர்ந்திடு மதிகமாமே. 242

- அதிகமா மொன்றுகேளு ஆதித்தன் பிறையும்பூமி
பதிகமாம் வித்தைசங்கன் பொன்னனுஞ் சென்மமீதிற்
கதிகமா யுச்சமாகக் கணக்கனால் பூமிலாமம்
வதிகமாம் பொன்னுமுற்றும் மன்மத னாவான்ன்றே. 243
- இன்றுடன் தானநாதன் இயல்பாக ஐந்துள்ளோனும்
கண்டுடன் தேவர்கோனும் கேந்திரம் நட்பதானால்
செண்டுடன் தனதேபாக்கியம் ஜனத்துக்கு மதிகமாகும்
அண்டு னரசராகும் ஆதிபு மறிவான்பாரே. 244
- பாருநீ தானத்தோனும் லெக்கனச் சாமிதானும்
காருநீ தேவர்பார்க்கக் கேந்திரம் நட்பதானால்
தேருநீ தேவியாலே செங்கோலும் நடத்தியாள்வான்
ஆருநீ யறிவுஞானம் ஐம்பத்தி நாலுமட்டே. 245
- எட்டுடனான கோளும் லக்கினா திபனும்பொன்னும்
கட்டுட னொன்றாய்க்ஷடிக் கேந்திர கோணமேற
பட்டுடன் பவுசங்கீர்த்தி பாக்கிய மதிகமாகும்
செட்டுடன் செல்வவானாம் ஜெனித்திடும் யோகமாமே. 246
- ஆமெனுஞ் சாமிதானும் ஆதித்தன் பிறையுங்ஷட
நாமெனுங் கேந்திரகோணம் நட்பாட்சி உச்சமாகப்
பாமெனும் பாக்கியசாலி பாரிலே யதிகவாழ்வு
சேமெனுக் கொடியுங்கட்டி சித்திக்கும் வாழ்வுபெற்றார். 247
- பெற்றிடு மரசர்தானும் பிரபலம் றெண்டுபேரும்
உற்றிடுங் கேந்திரகோணம் நட்பாட்சி உச்சமாக
இற்றிருந் தேசமான்வான் யிறையவனா கும்பாரு
புத்தியினா லேபாக்கியம் சரிவர ஆளுவானே. 248
- ஆளுவான் தேவர்தானும் ஐந்தினில் புந்திசுடிக்
கோளுடன் பாவர்பத்தில் குணமுட னுச்சமாக
தேளுடன் வாக்குதானும் திசையெட்டுங் கட்டியாள்வான்
கோள்களு மில்லையப்பா சுவறினோ மின்னங்கேளு 249
- இன்னமா மொன்றுகேளு யியல்பாக வாக்குநாதன்
கன்னமாந் தேவர்குடிக் கேந்திர முச்சமாக
பன்னமாம் பாக்கியசாலி பாரியும் பிள்ளையாறு
வயன்னமாம் லெட்சாஸெட்சம் எண்பதும் பத்துமுண்டே. 250

- பத்துட னானகோணம் பாக்கிய தனவான்சுடிச்
கொத்துடன் தேவர்தானும் கேந்திர மதனிலுச்சம்
வத்துடன் வயதுதீர்க்கம் மங்கையும் பிள்ளையாறும்
செத்துட னைலுர்தன்னில் செலுத்திடு மின்னம்பாரே. 251
- பாரென்ற சென்மத்தோனும் பரிபிறை தேவர்நாலும்
மாரென்ற உச்சமாகிக் கேந்திரம் நட்பதானால்
சேரென்ற பாக்கியங்கீர்த்தி தேவனாம் பிறவியாலே
ஆரென்ற அரசர்தம்மால் அநேகமும் வந்தேநீரும். 252
- வந்திடும் ராசிநாதன் வாக்குடன் பூரிசுடத்
தந்திடுவாத தானதேவர் யிவர்களுங் கேந்திரமேவ
பந்திடும் பவுசுமுள்ளான் பைங்கொடி பிள்ளையாலே
கொந்திடுங் குபேரனைப்போல் சூட்டமு மதிகமாமே. 253
- சூட்டமா மொன்றுகேளு சுறினா ரவரவர்தாம்
பாட்டமும் பணமுமில்லை பாடினார் துகையில்லாமல்
தேட்டமு மனேகமுண்டு தேடினால் கிடையாதுண்மை
ஆட்டமு மவனுமாட்டம் அணுவாக நல்லதாமே. 254
- நல்லின வாறுகேளு நாதாக்கள் லெட்சாலெட்சம்
பல்லின வாக்குப்பாரு பலாபலன் குறையாதுண்மை
சொல்லின சொல்லுப்போலத் தொருகுறி காணவேண்டும்
மல்லின பூவும்வெள்ளை ஆதியு மிதுதானாமே. 255
- ஆதியு மின்னங்கேளு ஆண்டவன் செய்தகோலம்
பாதியு பிரமுமாவன் பார்த்தபேர்க் குருதியுண்டோ
வாதியு மருமையிம்மை வளங்கிடுங் கோடிபாவம்
சோதியுஞ் சொர்ணமாகும் சூட்சும மகண்டந்தானே. 256
- கண்டமு மெட்டுமாறும் கருமமுஞ் சென்மவானும்
பண்டமும் பாக்கியத்தோனும் பார்த்தவ னுச்சமாக
தொண்டர்க்குத் தொண்டனாகிச் சூட்சுமங் கண்டுகொள்வான்
அண்டங்கோன் பார்வையானால் அனைத்துயிர் காப்பான்தானே. 257
- காத்திடும் வரத்தான்தானும் கருமத்தோன் தேவர்சுடிச்
சாத்திடும் புதனும்புமி இவர்களுங் கேந்திரமேறும்
பார்த்திடுந் தாரத்தாலே பாக்கியங் கூடியேதான்
ஏத்திடும் விளக்குப்போலே இனியனாம் ராஜாவாமே. 258

- வாமெனுஞ் சாமிதானும் வளர்விறை புதுனுஞ்சுங்கன்
சாமெனுந் தானநாதன் யிவர்களுங் சவுவாழ்த்
தாமெனுந் தனவானாகும் சங்கீத மோடியாகிப்
பாமெனு மசலுந்தன்னில் பாரிலே யொருவனாமே. 259
- பாரிலே ஒன்றுகேளு பரதேசி மோட்சநாதன்
ஊரிலே தேவர்பார்க்கத் துலையதிர் செனித்தபேர்க்குக்
காரிய னாகும்பா கடியசொல் லில்லைகேளு
தேறியே னாலுவித்தை செலுத்தியே வயதுநாறே. 260
- நூறுடன் சொன்னதென்ன நுணுக்கமா யாண்டிலுள்ள
காறுடன் ஏகவிண்டம் கருவது முன்னே சொன்னோம்
வாறுடன் மண்டைதன்னில் வந்திடு மதிகவித்தை
பேருடன் கற்பமப்பா பேதைபோ லாமாமின்னே. 261
- இன்னமா மொன்றுகேளு இணங்கிடுஞ் சொர்ணவித்தை
வன்னமா மதனிலுள்ளே வருகிற அமுதமாகும்
சொன்னமா மிதுதான் காணச் சூட்சமா யிருந்தசெய்தி
அன்னமா மயிலுமாகும் அகாரமா யிருந்தவிண்டம் 262
- பிண்டமா மொன்றுகேளு பிறந்தது அதிகமாகும்
வண்டனுக் கில்லைகேளு வாதாடுஞ் ஜனங்கள்கோடி
கொண்டது கோடிபாவம் குடுத்தது அரியான்மட்டை
சண்டனுஞ் சண்டிமாண்பர் தயவுள்ளோர் கோடியாமே. 263
- உள்ளது வருமேபாரு உகைத்தி றையாமாண்பர்
பள்ளத்திற் தண்ணீர்கட்டும் பார்மேடு வெட்டையாகும்
கள்ளது மனமேயல்லால் காலனும் வேறேயில்லை
வெள்ளத்தே போவாருக்கு வேறுதுணை யாறுங்காணார் 264
- காணாத தலமுமுண்டு கருவது வேறேயில்லை
வேணாத செய்கைக்கஹு விதவிதங் கோடிபேசி
ஆணாத சடமெப்பா அகாரமா யமர்ந்தஜோதி
வானாத தலந்தானுச்சி வளர்ந்திடும் பிண்டந்தானே. 265
- தானென்ற ராசிசுத்தம் சரிவரக் கிரகமானால்
பானென்ற லெக்கனாதி கேந்திரம் நப்தானால்
தேனென்ற வாக்குச்சித்தி செல்வனா மதிகவாழ்வு
மானென்ற அசலுர் தன்னில் அதிகமாம் மொன்னுண்டாமே. 266

- மொன்னுண்டாம் புக்திசங்கன் புகழ்ப்புமி நாலிற்சேற
வன்னுட நோக்கக்கவடிக் கேந்திரம் நட்பதானால்
என்னுட ராஜாவாகும் இறையவன் மங்கைதீர்க்கம்
தன்னுட குலத்துக்கெல்லாம் தானவ னாகுவானே. 267
- ஆகுவான் ஜென்மத்தோனும் அப்டமா ராசியாகி
மாகுடன் பாம்புபுமி பகைநீச மறைவில்போகத்
தாருநல் மங்கையாலே தனமெல்லா மோடிப்போகும்
வாகுடன் கிணத்திற்போக வளருயிர் நீங்கும்பாரே. 268
- பாவென்ற தானத்தோனும் பாக்கிய கர்மநாதன்
ஆவென்ற தேவாச்சுடி அழகுடன் மறையில்தீர்சம்
காவென்ற கடனுங்கொள்வன் கடியநோய் வந்துதீரும்
சேவென்ற மங்கையிள்ளை தேய்ந்துபோ மின்னம்பாரே. 269
- இன்னமா மொன்றுகேளு லெக்கன சாமிதானும்
வன்னமாப் பாம்புகாரி யிவர்களுங் கூடநீஷம்
மன்னமா மறைவிற்போக ஆயினை தன்னால்சேதம்
தன்னமா மிரவலாகித் தன்னுயிர் போகுந்தானே. 270
- தானென்ற தின்னங்கேளு சரிவர லெக்கனேஷன்
வானென்ற தேவர்தாமும் வந்திடும் நீஷமாகிச்
சேனென்ற செல்வம்போகும் சேதமே யலைச்சலுண்டாய்
பானென்ற பாரிநாசம் பாலகன் றானும்போமே. 271
- போமெனுஞ் சாமிநாதன் புண்ணியன் லாபன்சுஷக்
காமெனுங் கர்மராசி பாம்புடன் காரியார்க்க
வாமெனு மிவர்கள்சுஷ மறைந்துதான் நீஷமேறத்
தாமெனு முயிரும்போச்சு சரிபாவ மங்கையப்பா
பாமெனும் ராஜதெண்டம் பாகமாய் வந்தே தீரும். 272
- வந்துட னின்னங்கேளு வளர்விறை தேவர்கோனும்
தந்துட னவமும்நாதன் சரிவரப் பகையிற்போக
எந்துட னுயிருமில்லை இரந்துதான் விச்சையெர்ப்பான்
கந்துடன் கிணற்றில்போகும் காரினை யதுபோலாமே. 273
- போகவே போக்குநாதன் பூமியும் பாம்புசுஷ
ஆகவே மறைந்துபோக நீஷமாய்க் காரியார்க்க
வாகவே யெல்லாம் போகும் மக்களுஞ் சுத்தமாகும்
சாகவே போவான்பாரு சஞ்சல மாகும்பாரே. 274

- ஆருட னின்னங்கேளு ஆதித்தன் புத்திசங்கன்
வாகுட னிவர்கள் தானும் மறையவே நீசமாகித்
தாருட னின்னசுத்தம் சகலமும் போகும்பாரு
சேகுடன் காதுமந்தம் செல்வமும் போகும்பாரே. 275
- பாவென்ற சென்மத்தோனும் பாலகன் பூமிபாம்பும்
சேவென்ற யிவர்கள்சுடி நீசமாய் மறைந்துபோக
ஆவென்ற செல்வம்போகும் அருமையாம் களஸ்திரநாசம்
தாவென்ற தனதுசீவன் தனியுயிர் போக்குவானே. 276
- போகவான் தானநாதன் பூமியு மிவர்கள்சுடி
வாகவே தானமீதில் வன்னாகம் பார்வையானால்
நாகவே இடியிற்சாவான் நரகமு மேழுமுண்டாம்
மாகவே தாரநாசம் மத்தடிங் கேவலந்தான். 277
- தானுட களஸ்திரநாதன் பூமியு மிருவாச்சுடிப்
பானுட தேவர்தானும் அப்படி மறைந்து தாழ்ந்து
தேனுட செல்வமெல்லாம் செனித்திடத் தாரநாசம்
வானுட வயது மட்டும் மங்குமே மரணம்பாரே. 278
- பாருநீ யின்னங்கேளு பாலகன் மங்கைவெண்டும்
வாருநீ வுண்டுபேரும் மறைந்துபோய் நீஷமானால்
தேருநீ தேசமெல்லாம் சிதறிடும் பொருளும்நாசம்
மாருநீ யறிந்துபாரு அடுத்தவ வுல்லாஞ்சுத்தம் 279
- சுத்தமாய் தானநாதன் சுகம்லாபம் பத்துள்ளோனும்
வத்தமா யிவர்கள்சுடி மறையவே நீசமாக
எத்துள்ள பொருளும்பூமி எடுத்திடுஞ் சடலம்நாசம்
தத்துகள் நாற்பதாண்டில் தாரமும்பிள்ளை கேடே. 280
- கேடுடன் தாரநாதன் கிடரவா னிருவர்தானும்
வாடுடன் தேவர்பாம்பு இவர்களுங் சுடியொக்கப்
பாடுடன் நீஷமாகிப் பலபல பொருளும்போகும்
மாடுடன் கிடந்தபூமி அக்கினிப் பயம்போலாமே. 281
- போகலா மின்னுங்கேளு பூமியுங் கரியும்பாம்பும்
வாகவே யிவர்கள்ஒன்றாய்த் தாரத்தின் தானமீதில்
தாகவே தாரநாசம் தனங்களும் குதித்தேபோகும்
பாகவே சடலந்தேயும் சகலமும் நாசம்பாரே. 282

- பாவென்ற பாரிநாதன் பாம்புடன் பூமிதானும்
மாவென்ற தேவர்போக மறையவே நீஷமாகிச்
சாவென்ற தேவியாலே சன்னாசி யிறந்துபோவான்
காவென்ற கடலில்தானும் கசந்தனில் வாறுதானே. 283
- தானுட யின்னங்கேளு சத்தம தானத்தோனும்
வானுட தேவர்பாம்பு யிவர்களுங் சுவடியாக்க
பானுட பாரிசாவான் பாலகன் பின்னேபோவான்
கானுட உயிரும்போகிக் கடியதாம் பூமிநாசம். 284
- நாசமாந் தாரனாதன் நலமுள்ள சுங்கன்தேவர்
பாசமா யிவர்கள் தானும் பன்னிரெண் டதனுற்போகக்
காசமா மணமுமில்லை காதலி யில்லைமன்னா
தேசமாம் போக்குமில்லை சிதறியே வாழ்வுபோமே. 285
- வாழ்வுட னின்னங்கேளு மணஞ்சுங்கன் வரண்டுபெரும்
மாள்வுடன் பகையுநீசம் மறைந்து போய்ப் பாம்புசுட
தாள்வுதான னேகமுண்டு தையலு மில்லைகேளு
ஆள்வுடனடுத்த தெல்லாம் மத்தமும் போகுமுன்னே. 286
- முன்னுட தானத்தோனும் முதல்நின்ற தேவர்கோனும்
மன்னுட னிவர்கள் தானும் நீசமாய் மறைவிற் போக
தன்னுட பிறவினாசம் தையலு மக்கள்சாவ
வன்னுட குலத்துக்கெல்லாம் அவமதாங் கொடிது தானே. 287
- தானுட முதலோன்றானும் சரிவர மூன்றில்தானும்
பானுட பாம்புங்சுவடிப் பகைநீச மகலப்போகில்
வானுட பிறவிநாசம் வந்தது சுத்தமாகும்
கானுட வீடுபூமி காரிளை தாசியாமே. 288
- ஆமெனும் பூமிதானம் ஆரலும் பாம்புங்சுவடிச்
சேமெனு மிவர்கள் ஒன்றாய் நீசமாய் மறைந்துபோகத்
தாமெனுந் தாரநாசம் தாயுடனன்ன சுற்றம்
வேமெனும் வேசையாகி வீருடன் போகுந்தானே. 289
- போக்குட னின்னங்கேளு பூமிவான் சேயுங்சுவடி
வாக்குட னிவர்களொன்றாய் வளர்விறை நீஷமாகத்
தாக்குடன் தாயும்வேசை சரிவர யெல்லாம்போகும்
பாக்குடன் காரமானால் பலனொன்றுந் திட்டந்தானே. 290

- திட்டமா யொன்றுகேளு தேவருந் தாரநாதன்
வட்டமா யிவர்கள்சுவடி மறையவே நீஷமானால்
கட்டடி காரியாலே கனகசம் பத்துந்தானே
மட்டமாய்த் தாயுந்தானும் அசலுளில் ஜீவன்போமே. 291
- போமென்ற கர்மநாதன் புண்ணியங் கிபாரநாதன்
வாமென்ற யிவர்கள்சுவடி மறையவே நீஷவீட்டில்
தாமென்ற தாரந்தாயும் சரிவர வேசையாகி
வேமென்ற வீடும்பாழாம் விதவிதங் கோடி பொன்னே. 292
- கோடியே யென்றுசொல்லிக் கூறினோ மனேகமுண்டு
தேடியே கிடைப்பதில்லை தேசத்தி லில்லைகேளு
வாடியே யலைவதல்லால் வந்தாலுங் கொடுப்பதில்லை
நாடியே யறிவதில்லை நன்வேத மருமைதானே. 293
- தானென்ற தானம்பாரு தருணத்திற் பலனைத்தானும்
வானென்ற கோடிபேரும் மறந்தார்கள் காணாரப்பா
நோனென்ற பன்னிரண்டும் குலவுமே லெட்சாலெட்சம்
மானென்ற கிரகம்பத்து மங்கிஷ மதுபோல்பாரே. 294
- பாருநீ பிள்ளைபத்து பாலகன் கிரகனார்க்கு
தேருநீ நாலுபேரும் திசைநவம் கண்டதில்லை
வாருநீ யிதுபோல்கோடி மறைத்தார்கள் மனிதர்காணார்
தேருநீ யிதுகளெல்லாம் சேர்த்தாக்கா லதிகமாமே. 295
- ஆமெனு மதிகமாகும் அடங்காது சோதிடவித்தை
தாமெனுந் தனத்தின்பாரு சரிவரப் பார்த்தானாகில்
சேமெனுந் தெய்வத்தாலே சித்திக்கும் வாலையாலும்
காமெனும் கண்டபோதே கண்ணெதிர் வந்துநின்றார் 296
- வந்துதான் நின்றபோது மறுத்தொரு பேச்சுமுண்டோ
தந்துதான் அனுவேயாகும் சரிசரி யென்றபேரும்
தொந்தல வாக்கில்நின்று துலாவுமே தூடியுமாகி
எந்துள்ள ஜனத்துக்கெல்லா மின்னுமே சரியாமென்றே. 297
- என்றுதான் சொன்னபேரும் யிருதசாம் மடங்கி நிற்பார்
கன்றுடன் தொழுதுநின்று கைகட்டிப் பின்னேபோவார்
வன்றுதா னதிகமாகும் வாசத்தக் கதிகம்போலச்
சென்றுடன் கண்டபோது தியக்கமுந் தீர்ந்துபோமே. 298

- போமெனு மின்னங்கேளு புவிதனில் மனிதர்க்கெல்லாம்
 மாமெனுஞ் சோதிரீஷ மடக்கமாய்ப் பாடவில்லை
 தாமெனு முற்றுப்பாரு சகலமு மிதுவேயாகும்
 வாமெனும் வாக்குவேனும் வாலையின் கபாசுஷத்தாலே. 299
- காலமே தவறுமில்லை சரிவர நிருத்திப்பாரு
 பாலமே பால்போலானால் பக்குவந் தவறுங்காலம்
 ஞாலமே உதவும்பாரு நானுந்தான் வருவேன்பாரு
 தாலமே பத்திந்நாலு தவறிடுஞ் சொல்வார்கோடி 300
- சொல்லுவா ரனேகம்பாரு சூட்சத்தை யாருங்காணார்
 கல்லுவார் கசடர்கோடி காசினி யுள்ளோர்தானும்
 வல்லுவார் பெரியோர்பாரு மனத்திடங் கொண்டபோது
 பல்லுவார் கிரகசாரம் பாடினோ மினியதாமே. 301
- பாடினோங் கோடாகோடி பக்குவந் தெளிந்தவேதம்
 நாடின பேர்க்குமாகும் நலந்தருஞ் சொண்ணவித்தை
 தேடினால் கிடையாதுபாரு செத்தாலுங் காண்பதில்லை
 சுவடியே சூட்டங்கொள்ளும் கொற்றவன் கொடும்பான்றானே. 302
- தானாக நின்றதொரு சுக்கிலதேயன்
 சரிவரவே பலனைநா மறிந்தவேதம்
 வானாகக் கால்தலையாய் நிற்கும்வேளை
 மானிடரு மறியாமல் வீணைமாண்டார்
 தேனாக ஆகுமிது கற்ப மாகும்
 சித்திக்கு மிதுபோதும் பார்த்தபேர்க்கு
 ஆணாகப் பிறந்தபிள்ளை நீயேயானால்
 ஆதியந்தம் நின்றயிட மாதிரே. 303
- பாருநீ தானமுண்டு பாகமும் வீதியுண்டு
 வாருநீ தேருமுண்டு வந்ததை யறியாமுடர்
 காருநீ மனதைக்காரு கண்டதை விண்டிடாதே
 சேருநீ சேர்த்துப் பார்த்தால் தேவனா மாதிராமே. 304

பீராங்கி முனிவர் ஜோதிடம் 300 முற்றிற்று.

